

หุ่นยนต์ปีนเสา

Pole Climbing Robot

นายพรชัย ประทีปพรศักดิ์ รหัส 52362786

ห้องสมุดคณะวิศวกรรมศาสตร์
วันที่รับ..... 20 ก.ค. 2558
เลขทะเบียน..... 1686093X
เลขเรียกหนังสือ..... ฟง
มหาวิทยาลัยนเรศวร ๗ 23 1 ๒ ๒๕๕

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์
คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
ปีการศึกษา 2555

ใบรับรองปริญญาโท

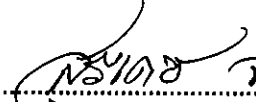
หัวข้อโครงการ	หุ่นยนต์ปีนเสา
ผู้ดำเนินโครงการ	นายพรชัย ประทีปพรศักดิ์ รหัส 52362786
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร. พรพิศุทธิ์ วรจิรันตน์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ดร. ศลิษา วีรพันธุ์
สาขาวิชา	วิศวกรรมคอมพิวเตอร์
ภาควิชา	วิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์
ปีการศึกษา	2555

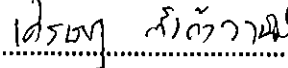
คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี อนุมัติให้ปริญญาโทฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์

.....ที่ปรึกษาโครงการ
(ดร. พรพิศุทธิ์ วรจิรันตน์)

.....ที่ปรึกษาร่วมโครงการ
(ดร. ศลิษา วีรพันธุ์)

.....กรรมการ
(ดร. พันธ์ นัตถกุล)

.....กรรมการ
(ดร. สุรเดช จิตประไพกุลศาล)

.....กรรมการ
(นายเสรษฐา คั้งคำวานิช)

หัวข้อโครงการ	หุ่นยนต์ปีนเสา
ผู้ดำเนินโครงการ	นายพรชัย ประทีปพรศักดิ์ รหัส 52362786
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร. พรพิศุทธิ์ วรจิรันคน์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ดร. ศลิษา วีรพันธุ์
สาขาวิชา	วิศวกรรมคอมพิวเตอร์
ภาควิชา	วิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์
ปีการศึกษา	2555

บทคัดย่อ

การสร้างหุ่นยนต์ปีนเสาแบบกึ่งอัตโนมัติควบคุมผ่านสัญญาณไร้สาย เลียนแบบการเคลื่อนที่ของหนอน โดยมีน้ำหนักรวม 1.4 กิโลกรัม ความกว้าง 18 เซนติเมตร ความยาว 75 เซนติเมตร ความสูงขณะจับยึด 33 เซนติเมตร มีจำนวนข้อหมุนอิสระ (Degree of Freedom) ทั้งหมด 5 ข้อหมุน ทำการทดลองโดยใช้ซิมูลิงค์ (Simulink) จำลองการขับเคลื่อนของหุ่นยนต์และวิเคราะห์การทำงานของระบบร่วมกับบอร์ดไฟโอ (FIO Sid) ผ่าน โมดูลบล็อกเซตราปิดเอสทีเอ็ม32 (RapidSTM32 Blockset) ในการ โปรแกรมเพื่อควบคุมการปล่อยสัญญาณพัลส์วิดโมดูเลชัน (Pulse Width Modulation Signal) ให้เซอร์โวมอเตอร์ (Servo Motor) 5 ตัว เพื่อบังคับการเคลื่อนที่ของหุ่นยนต์โดยใช้เซอร์โวมอเตอร์ 1 ตัวทำหน้าที่ยึดหลัก้าตัว 2 ตัว ปรับมุมระหว่างแขน และ 2 ตัว สำหรับการจับยึด จากระบบควบคุมระยะไกลผ่านสัญญาณบลูทูธ (Bluetooth) ด้วยโปรแกรมประยุกต์บนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ (Android) ซึ่งหุ่นยนต์ที่ได้มีความสามารถในการปีนขึ้นและลงเสาโดยรักษาสมดุลไม่ให้ตกลงมาได้

Project Title Pole Climbing Robot
Name Mr. Pornchai Prateppomsak ID. 52362786
Project Advisor Dr. Ponpisut Worajiran
Co- Project Advisor Dr. Salisa Veerapan
Major Computer Engineering
Department Electrical and Computer Engineering
Academic Year 2012

.....

Abstract

Creating of Pole Climbing Robot semi-automatic control via a wireless signal imitate the movement of a worm. The total weight 1.4 kg, length 75 cm, width 18 cm, height 33 cm, while clamping. There are 5 degrees of freedom. Use the Simulink to drive model of the robot for experiments. Analyze the system with FiO Board by RapidSTM32 Blockset modules. Use 5 servo motors for all movements of robot and need to input pulse width modulation signal to them. One servo motor use for elastic body, two servo motors use for angles between 2 hands and two servo motors use for gripping. Remote control system via Bluetooth with application on the Android operating system. The robot is capable of climbing up and down a pole and it isn't fall.

กิตติกรรมประกาศ

โครงการนี้เกี่ยวกับการสร้างหุ่นยนต์ปีนเสา ผู้จัดทำโครงการนี้ขอขอบพระคุณ ดร.พรพิศุทธิ์ วรจิรันตน์ อาจารย์ที่ปรึกษา และ ดร. สลธิษา วีรพันธุ์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ซึ่งเป็นผู้ให้ความรู้ และแนวทางในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ขอขอบพระคุณบิดา มารดา และพี่สาว ที่ให้คำปรึกษา กำลังใจ และงบประมาณในการจัดทำโครงการนี้

พร้อมกันนี้ใคร่ขอขอบคุณภาควิชาไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์ที่ได้อำนวยความสะดวก ในการยืมเครื่องมือต่าง ๆ และสถานที่ในการทำงาน ขอขอบคุณคณะอาจารย์ที่ให้ข้อคิดเห็นและ คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ และขอขอบคุณเพื่อนทุกคนที่คอยช่วยเหลือการทำโครงการมาโดยตลอด ซึ่งส่งผลทำให้โครงการนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ผู้ดำเนินโครงการ
พรชัย ประทีปพรศักดิ์

สารบัญ

	หน้า
ใบรับรองโครงการวิจัย.....	ก
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญรูป.....	ซ
สารบัญสัญลักษณ์และอักษรย่อ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของ โครงการงาน.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของ โครงการงาน.....	1
1.3 ขอบเขตของ โครงการงาน.....	1
1.4 แผนการดำเนินงาน.....	2
1.5 ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ.....	3
1.6 งบประมาณของ โครงการงาน.....	3
บทที่ 2 หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 ชนิดของหุ่นยนต์.....	5
2.2 ลักษณะการเคลื่อน ไหวของหุ่นยนต์.....	9
2.3 แหล่งให้กำลังทางกล.....	19
2.4 โครงสร้างของหุ่นยนต์.....	24
2.5 มือจับยึด.....	24
2.6 บอร์ด ไฟโอ.....	27
2.7 บลูทูธ.....	27
2.8 โปรแกรมประยุกต์สำหรับการ โปรแกรม.....	29
บทที่ 3 การออกแบบและสร้างหุ่นยนต์.....	31
3.1 การออกแบบหุ่นยนต์เบื้องต้น.....	31

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.2 การเลือกเซอร์โวมอเตอร์สำหรับหุ่นยนต์.....	32
3.3 การกำหนดรายละเอียดของหุ่นยนต์.....	33
3.4 การออกแบบจำลองสามมิติ.....	34
3.5 การเชื่อมโยงอุปกรณ์ควบคุมหุ่นยนต์.....	42
3.6 การเขียนโปรแกรมสร้างสัญญาณพัลส์วิดมอดูเลชัน.....	43
3.7 การสร้างหุ่นยนต์ปีนเสา.....	45
3.8 การเชื่อมต่อสายไฟระหว่างอุปกรณ์.....	47
3.9 การเขียนโปรแกรมในการควบคุมการปีนเสาของหุ่นยนต์.....	48
3.10 การเขียนโปรแกรมควบคุมการปีนเสาของหุ่นยนต์ผ่านสัญญาณบลูทูธ.....	52
บทที่ 4 การทดลองและผลการทดลอง.....	56
4.1 การทดลองการเคลื่อนไหวของหุ่นยนต์.....	56
4.2 การทดลองหาท่าทางการปีนเสาของหุ่นยนต์.....	58
4.3 การทดลองหารูปแบบการเคลื่อนที่ที่ดีที่สุด.....	63
บทที่ 5 สรุปผลและวิจารณ์.....	65
5.1 สรุปและวิจารณ์ผลการทดลอง.....	65
5.2 ปัญหาที่เกิดจากการทดลอง.....	65
5.3 ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาหากมีการดำเนินการต่อไป.....	66
เอกสารอ้างอิง.....	68
ภาคผนวก ก.....	70
ภาคผนวก ข.....	78
ประวัติผู้จัดทำโครงการ.....	98

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 แสดงแผนการดำเนินงาน.....	2
2.1 ตารางแสดงขนาดและรายละเอียดของเซอร์โวมอเตอร์ SR431.....	21
3.1 แสดงรายละเอียดของหุ่นยนต์ปีนเสา.....	34
3.2 รายละเอียดของหุ่นยนต์ปีนเสาที่สร้างจริง.....	46
4.1 ค่าพัลส์วัดมุมดูเลขชี้ที่เฉลี่ยป้อนให้กับเซอร์โวมอเตอร์.....	63
4.2 การทดลองวัดระยะทางและเวลาของการเคลื่อนที่ทั้ง 3 รูปแบบ.....	64
5.1 ปัญหาและวิธีการแก้ไข.....	65
5.2 ปัญหาและข้อเสนอแนะ.....	66

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
2.1 แสดงลักษณะการเคลื่อนไหวของ The Cartesian Robot.....	6
2.2 แสดงลักษณะการเคลื่อนไหวของ The Cylindrical Robot.....	6
2.3 แสดงลักษณะการเคลื่อนไหวของ The Spherical Robot.....	7
2.4 แสดงลักษณะการเคลื่อนไหวของ The Articulated Robot.....	7
2.5 แสดงลักษณะการเคลื่อนไหวของ The SCARA Robot.....	8
2.6 แสดงโครงสร้างของ The Parallel Robot.....	8
2.7 แสดงการเคลื่อนที่ของหนอน.....	10
2.8 แสดงลักษณะการเคลื่อนที่เชิงเส้นและเชิงมุมของหุ่นยนต์ที่มีการเคลื่อนที่แบบหนอน.....	10
2.9 แสดงการกำหนดสัญลักษณ์ของแต่ละตำแหน่งของหุ่นยนต์.....	11
2.10 แสดงลักษณะการเคลื่อนที่ขึ้นเสาของหุ่นยนต์แบบที่ละข้อต่อ.....	12
2.11 แสดงลักษณะการเคลื่อนที่ลงเสาของหุ่นยนต์แบบที่ละข้อต่อ.....	13
2.12 แสดงลักษณะการเคลื่อนที่ขึ้นเสาของหุ่นยนต์แบบที่ละหลายข้อต่อ.....	14
2.13 แสดงลักษณะการเคลื่อนที่ลงเสาของหุ่นยนต์แบบที่ละหลายข้อต่อ.....	15
2.14 แสดงลำดับการเคลื่อนที่ขึ้นเสาแบบขนานกับเสา.....	16
2.15 แสดงลำดับการเคลื่อนที่ขึ้นเสาแบบขนานกับเสา.....	16
2.16 แสดงลักษณะการจับยึดของมือจับ.....	17
2.17 แสดงไคอะแกรมหุ่นยนต์ปีนเสาไฟฟ้าสำหรับกำหนดตัวแปรควบคุม.....	18
2.18 แสดงตัวอย่างวงจรควบคุมภายในเซอร์โวมอเตอร์.....	20
2.19 แสดงโครงสร้างของเซอร์โวมอเตอร์ SR431.....	22
2.20 แสดงภาพเซอร์โวมอเตอร์ SR431.....	22
2.21 แสดงสัญญาณพัลส์เพื่อควบคุมให้เซอร์โวมอเตอร์หมุนทางด้านซ้าย.....	23
2.22 แสดงสัญญาณพัลส์เพื่อควบคุมให้เซอร์โวมอเตอร์หมุนทางด้านขวา.....	23
2.23 แสดงสัญญาณสั่งหยุดการหมุนของเซอร์โวมอเตอร์.....	24
2.24 แสดงการเปรียบเทียบการจับยึดพื้นผิวของหนอนและมือจับยึดที่มีลักษณะคล้ายกัน.....	25
2.25 แสดงการประกอบชุดเฟืองเพื่อควบคุมการจับยึดของมือจับ.....	26
2.26 แสดงบอร์ด FiO Std.....	27
2.27 แสดง aMG Bluetooth – AC2 (with RN-42 Module).....	28

สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า
3.1 แสดง Wire Diagram ของหุ่นยนต์.....	31
3.2 แสดงลักษณะของจุดหมุนและแนวแรงที่ก่อให้เกิดแรงบิดที่แตกต่างกัน.....	32
3.3 แสดงขนาดและแบบจำลองสามมิติของเซอร์โวมอเตอร์.....	35
3.4 แสดงขนาดและแบบจำลองสามมิติของแกนหุ่นยนต์.....	36
3.5 แสดงขนาดและแบบจำลองสามมิติฝ่ามือของหุ่นยนต์.....	37
3.6 แสดงขนาดและแบบจำลองสามมิติของเฟืองที่ใช้เชื่อมต่อกับเซอร์โวมอเตอร์.....	38
3.7 แสดงขนาดและแบบจำลองสามมิติของแท่งอะคริลิกที่ใช้ยึดนิ้วมือ.....	39
3.8 แสดงขนาดและแบบจำลองสามมิติของนิ้วมือ.....	39
3.9 แสดงขนาดและแบบจำลองสามมิติของแผ่นอะคริลิกที่ติดกับนิ้ว.....	40
3.10 แสดงแบบจำลองสามมิติของมือจับที่ประกอบชิ้นส่วนทั้งหมด.....	41
3.11 แสดงขนาดและแบบจำลองสามมิติข้อมือของหุ่นยนต์.....	41
3.12 แสดงแบบจำลองสามมิติของหุ่นยนต์ปีนเสา.....	42
3.13 แสดงการเชื่อมโยงอุปกรณ์ควบคุมหุ่นยนต์ปีนเสา.....	43
3.14 แสดงภาพบล็อก PWM ที่ใช้สร้างสัญญาณพัลส์วามอดูเลขัน.....	43
3.15 แสดงภาพการส่งค่าให้กับบล็อก PWM.....	43
3.16 แสดงโปรแกรม Test_Target.mdl.....	44
3.17 แสดงโปรแกรม Test_Host.mdl.....	45
3.18 แสดงหุ่นยนต์ปีนเสาที่สร้างเสร็จแล้ว.....	46
3.19 การเชื่อมต่อสายไฟระหว่างอุปกรณ์.....	48
3.20 แสดงโปรแกรมควบคุมหุ่นยนต์ในโปรแกรมซิมูเลชัน.....	49
3.21 แสดงระบบย่อยของคำสั่งท่าเตรียมพร้อม Subsystem [Lock].....	50
3.22 แสดงระบบย่อยของคำสั่งปีนขึ้นเสา Subsystem [Up]	51
3.23 แสดงระบบย่อยของคำสั่งปีนลงเสา Subsystem [Down].....	52
3.24 แสดงภาพโปรแกรมอิดลิปส์.....	53
3.25 แสดงโปรแกรม ECPR Controller.....	53
4.1 แสดงภาพมือจับขณะบีบเข้า.....	56
4.2 แสดงภาพมือจับขณะคลายออก.....	57
4.3 แสดงภาพการหมุนเข้าหาเสาและออกจากเสาของข้อมือ.....	57
4.4 แสดงภาพของการหดและยืดตัวของหุ่นยนต์.....	58

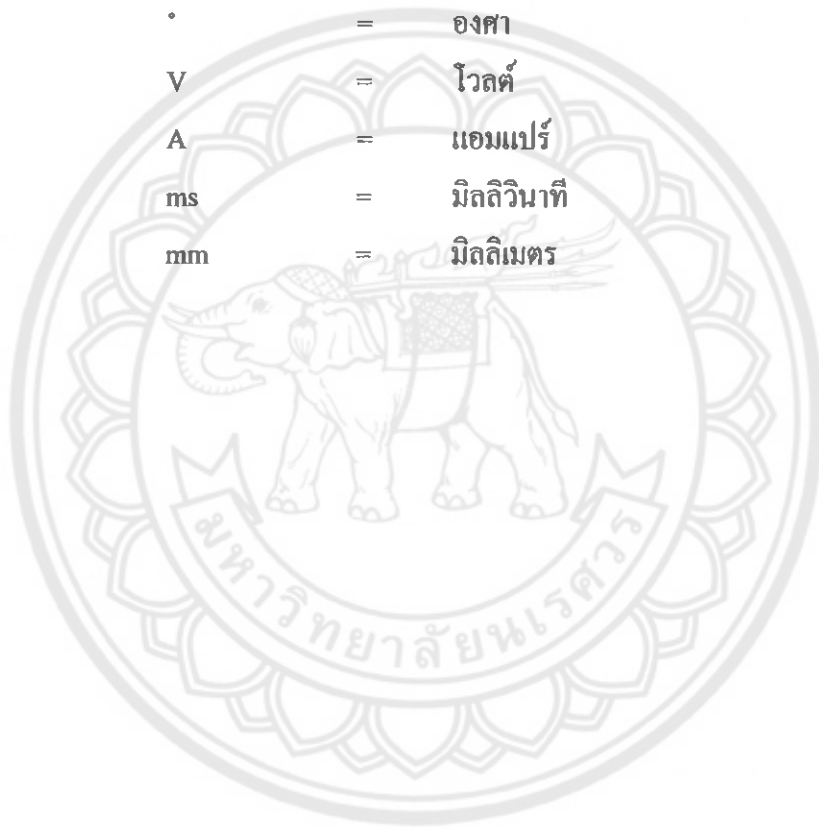
สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า
4.5 แสดงท่าทางต่าง ๆ ในการปีนขึ้นเสาแบบสถิตของหุ่นยนต์.....	59

สารบัญสัญลักษณ์และอักษรย่อ

PWM	=	Pulse-Width Modulation
kg	=	กิโลกรัม
oz	=	ออนซ์
in	=	นิ้ว
cm	=	เซนติเมตร
sec	=	วินาที
°	=	องศา
V	=	โวลต์
A	=	แอมแปร์
ms	=	มิลลิวินาที
mm	=	มิลลิเมตร

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

หุ่นยนต์เริ่มเข้ามามีบทบาทกับชีวิตประจำวันของมนุษย์เรื่อยมา เทคโนโลยีได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การวิจัยและออกแบบหุ่นยนต์มีรูปแบบที่หลากหลาย ทั้งในด้านการแพทย์ งานวิจัย ความมั่นคง งานอุตสาหกรรม บันเทิง และงานครัวเรือน ในงานด้านอุตสาหกรรมมีการพัฒนาระบบหุ่นยนต์ปฏิบัติการที่มีความแม่นยำและสามารถทำงานแทนมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสามารถตอบสนองต่อความต้องการของอุตสาหกรรมในงานที่อันตรายและมีความเสี่ยงสูง อันอาจก่อให้เกิดการบาดเจ็บ พิการ หรือเสียชีวิตขึ้น เช่น งานติดตั้งและซ่อมอุปกรณ์ต่าง ๆ บนเสา งานตรวจสอบติดตามดูแลสภาพแวดล้อมจากมุมสูง เป็นต้น

หุ่นยนต์ปีนเสาดึงเป็นอีกหนึ่งนวัตกรรมที่มีบทบาทอย่างมากในการลดภาวะความเสี่ยงจากการปฏิบัติงานภาคสนาม รูปแบบการเคลื่อนที่ของหุ่นยนต์จึงมีความหลากหลาย เช่น การเคลื่อนที่แบบหมุนเป็นเกลียวของหุ่นยนต์หลายข้อต่อ การเคลื่อนที่แบบล้อ และการเคลื่อนที่แบบจับยึด เป็นต้น และหนึ่งในการเคลื่อนที่ที่น่าสนใจ คือ การเคลื่อนที่แบบหนอน (Inchworm Motion) ซึ่งเป็นการเลียนแบบการเคลื่อนที่ของหนอน มีความยืดหยุ่น สามารถเคลื่อนที่บนเสาได้หลายแบบ เช่น การเคลื่อนที่ในแนวนอนและแนวตั้ง ซึ่งมีข้อดีคือ ลอดหรือข้ามสิ่งกีดขวางได้หลายแบบ ตลอดจนการเคลื่อนที่ขึ้นเสากลมและเสาสี่เหลี่ยม โดยใช้แขนกลจับยึด มีขั้นตอนการทำงานของหุ่นยนต์ไม่ซับซ้อน สะดวกแก่การศึกษา

ดังนั้น โครงการนี้จึงได้จัดทำหุ่นยนต์ปีนเสาแบบปีนเสาขึ้น เพื่อนำไปพัฒนาใช้งานลดความเสี่ยงของอันตรายอันอาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานบนเสาของเจ้าหน้าที่ และศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการเคลื่อนที่ของหุ่นยนต์แบบหลายข้อต่อ ทั้งประยุกต์ใช้ความรู้เชิงวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ ในการสร้างหุ่นยนต์ปีนเสาแบบกึ่งอัตโนมัติ

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อสร้างต้นแบบหุ่นยนต์ปีนเสาแบบกึ่งอัตโนมัติ โดยควบคุมผ่านสัญญาณไร้สาย

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1. สร้างแบบจำลองโดยใช้ซิมูลิงก์ (Simulink) ซึ่งเป็นโปรแกรมที่มาพร้อมกันกับแมทแลบ (MATLAB) เพื่อวิเคราะห์และออกแบบระบบการทำงานภายในตัวหุ่นยนต์ปีนเสา
2. สร้างหุ่นยนต์ปีนเสาแบบกึ่งอัตโนมัติโดยใช้หลักการของเซอร์โวมอเตอร์ (Servo Motor)

รายการ	พ.ศ. 2555							พ.ศ. 2556				
	มิ.ย.	ก.ค.	ต.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.
7. สร้าง ปรับปรุง และ ทดสอบหุ่นยนต์ตาม แบบ โครงสร้างทาง กายภาพของหุ่นยนต์												
8. สร้าง ปรับปรุง และ ทดสอบโปรแกรม ควบคุมระบบการ ทำงานของหุ่นยนต์												
9. เก็บข้อมูลการ ทำงานเชิงสถิติและ วิเคราะห์อัลกอริทึม การ โปรแกรมของ ระบบควบคุมหุ่นยนต์												
10. สรุปผลการดำเนิน โครงการว่าบรรลุตาม วัตถุประสงค์หรือไม่												
11. สรุปหาสาเหตุของ ผลดีและผลเสียของ โครงการงานเพื่อเป็นแนว ทิศทางการพัฒนาต่อไป												
12. นำผลสรุปการ ดำเนินโครงการไป ปรับปรุงแก้ไข												

1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ต้นแบบจำลองของหุ่นยนต์ปีนเสา

1.6 งบประมาณของโครงการ

1. ชุดไมโครคอนโทรลเลอร์

เป็นเงิน

2,700 บาท

2. ชุดเซอร์โวมอเตอร์	เป็นเงิน	4,500 บาท
3. ค่าอะคริลิก	เป็นเงิน	1,100 บาท
4. ชุดหม้อแปลงไฟฟ้า	เป็นเงิน	600 บาท
5. ค่าวัสดุสำนักงาน	เป็นเงิน	500 บาท
6. ค่าถ่ายเอกสาร	เป็นเงิน	500 บาท
7. ค่าวัสดุอื่น ๆ	เป็นเงิน	1,000 บาท

รวมเป็นเงิน 10,900 บาท (หนึ่งหมื่นเก้าร้อยบาทถ้วน)

หมายเหตุ ถัดเฉลี่ยทุกรายการ

บทที่ 2

หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

หุ่นยนต์ในปัจจุบันมีหลากหลายประเภทตามวัตถุประสงค์การใช้งาน ซึ่งมีต้นกำลังที่ทำให้หุ่นยนต์สามารถเคลื่อนไหวได้ เช่น เซอร์โวมอเตอร์และไฮดรอลิก เป็นต้น มีทั้งการเคลื่อนที่ตามแกนเชิงเส้น และแกนเชิงมุม โดยทั่วไปหุ่นยนต์จะต้องประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้ [1]

1. แอคชูเอเตอร์ (Actuator)

เป็นอุปกรณ์หรือชุดขับเคลื่อนที่เปลี่ยนพลังงานที่ป้อนเข้าให้กลายเป็นแรง เพื่อให้แขนกลหรือหุ่นยนต์เคลื่อนไหวได้ เช่น มอเตอร์ไฟฟ้า กระบอกสูบไฮดรอลิก เป็นต้น

2. แขนกล (Manipulator)

เป็นส่วนประกอบที่อาจจะเป็นข้อต่อที่เกี่ยวกับการเคลื่อนที่และทำให้หุ่นยนต์ทำงาน แขนกลจะช่วยในเรื่องของระยะการเคลื่อนที่ซึ่งประกอบด้วยแขน (Arm) และข้อต่อ (Joints)

3. มือของหุ่นยนต์ (End Effector)

เป็นส่วนท้ายสุดของแขนกลที่ใช้เพื่อหยิบจับสิ่งของต่าง ๆ แบ่งเป็นสองลักษณะใหญ่ ๆ คือ มือจับ (Gripper) และอุปกรณ์ (Tool as End Effector) เป็นต้น

4. เซ็นเซอร์ (Sensor)

เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ตรวจจับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เช่น แสง แรง ความดัน ระยะทาง สิ่งกีดขวาง ความสูง เป็นต้น แล้วเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ตรวจจับได้ให้เป็นข้อมูลหรือสัญญาณที่ต้องการ

5. แหล่งจ่ายไฟ (Power Supply)

เป็นแหล่งจ่ายพลังงานให้กับอุปกรณ์ต่าง ๆ ของแขนกล เช่น กระแสไฟฟ้าหรือลมที่ใช้ควบคุมกระบอกสูบ

6. ตัวควบคุม (Controller)

เป็นส่วนหนึ่งของหุ่นยนต์ที่ใช้ในการเคลื่อนไหวของระบบเคลื่อนที่จักรกล ซึ่งรับค่าเข้ามาจากสภาพแวดล้อมในขณะนั้น ๆ ผ่านเซนเซอร์ต่าง ๆ

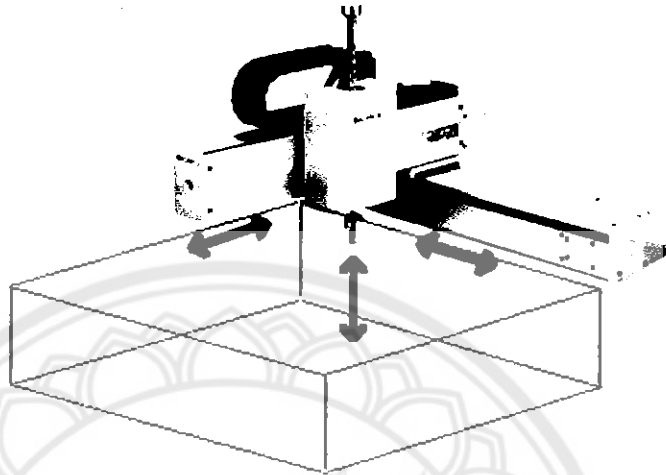
7. โปรแกรม (Program)

เป็นการกำหนดขั้นตอนต่าง ๆ ของการทำงานเพื่อให้หุ่นยนต์สามารถป็นเสาะได้ตามงานที่ต้องการ

2.1 ชนิดของหุ่นยนต์

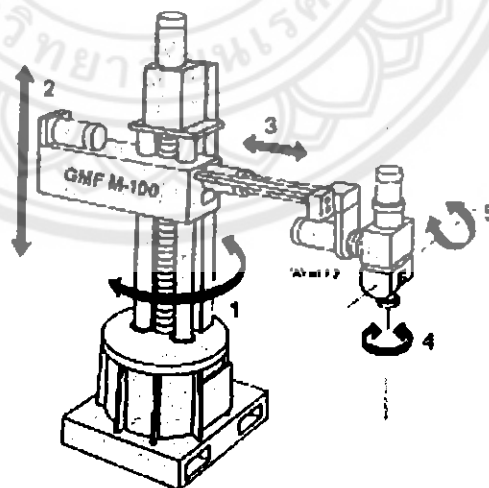
หุ่นยนต์ที่ใช้ในอุตสาหกรรมสามารถแบ่งชนิดของหุ่นยนต์ตามลักษณะรูปทรงของพื้นที่ทำงาน (Envelope Geometric) [2] ดังนี้

1. **The Cartesian Robot** เป็นหุ่นยนต์ที่มีการเคลื่อนที่เป็นเชิงเส้นทั้ง 3 แกน มีลักษณะการทำงานที่ไม่ซับซ้อน แต่มีขีดจำกัดด้านพื้นที่ที่สามารถทำงานของหุ่นยนต์ เพราะอาณาเขตการเคลื่อนที่เป็นแบบกล่องสี่เหลี่ยม เหมาะสำหรับงานลักษณะเคลื่อนย้ายของหนัก ดังรูปที่ 2.1

รูปที่ 2.1 แสดงลักษณะการเคลื่อนไหวของ The Cartesian Robot [2]

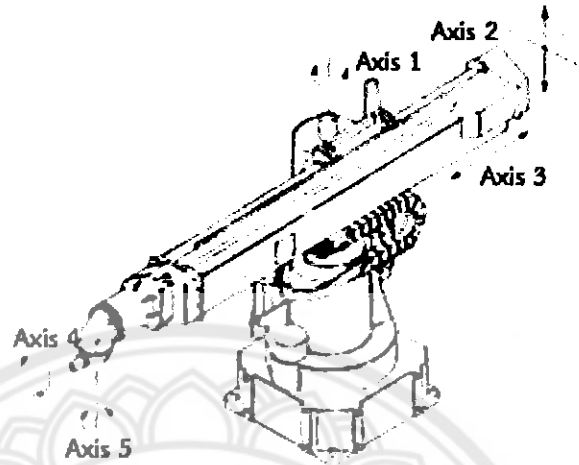
2. **The cylindrical Robot** เป็นหุ่นยนต์ที่มีลักษณะการทำงานแบบทรงกระบอก มีการเคลื่อนที่เป็นแบบเชิงเส้น 2 แกน คือ 2 และ 3 และเคลื่อนที่เชิงมุม 3 แกน คือ 1 4 และ 5 เหมาะสำหรับงานลักษณะจับวาง ดังที่แสดงในรูปที่ 2.2

รูปที่ 2.2 แสดงลักษณะการเคลื่อนไหวของ The Cylindrical Robot [2]

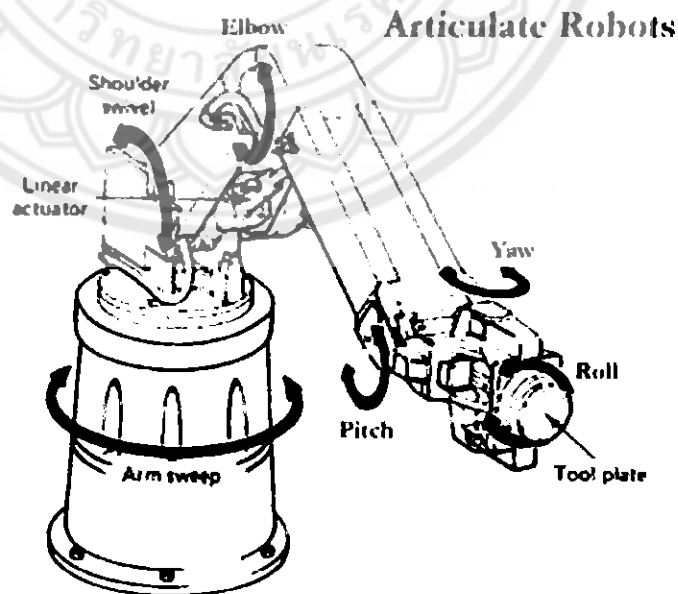
3. **The Spherical Robot** เป็นหุ่นยนต์ที่มีลักษณะการเคลื่อนที่แบบเชิงเส้น 2 แกน และเคลื่อนที่เชิงมุม 3 แกน เหมาะสำหรับงานลักษณะเข้าถึงพื้นที่ที่มีความซับซ้อนในระดับหนึ่ง แต่ไม่

สามารถรับวัตถุที่มีน้ำหนักมากได้ ดังรูปที่ 2.3 โดยมีแกนเชิงเส้น คือ Axis 2 และ Axis 3 และแกนเชิงมุม คือ Axis 1 Axis 4 และ Axis 5

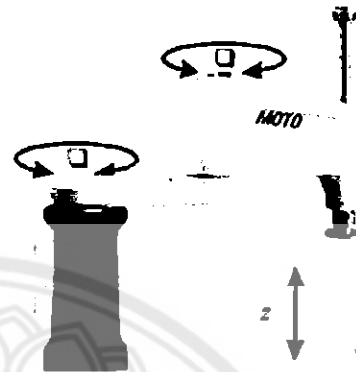
รูปที่ 2.3 แสดงลักษณะการเคลื่อนไหวของ The Spherical Robot [2]

4. The Articulated Robot หรือ The Revolute Robot เป็นหุ่นยนต์ที่มีลักษณะการเคลื่อนที่แบบเชิงมุมทั้ง 6 แกน มีพื้นที่การทำงานรอบตัว สามารถเข้าถึงพื้นที่ที่ยากต่อการเข้าถึงได้ สามารถประยุกต์ใช้งานได้มากมาย เช่น เพิ่มแขนและข้อต่อเข้าไป หุ่นยนต์จะสามารถทำงานในจุดที่มนุษย์ไม่สามารถเข้าถึงได้ ดังแสดงในรูปที่ 2.4

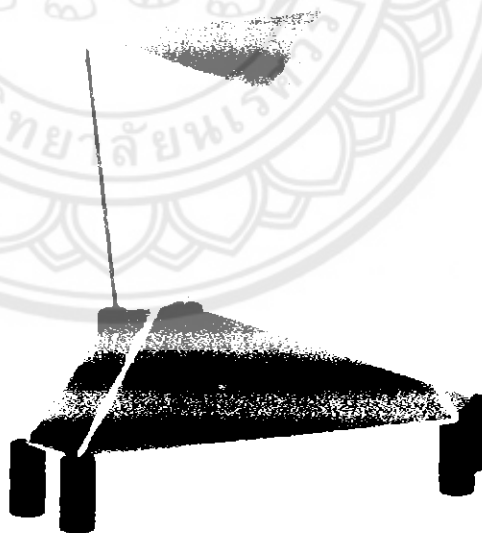
รูปที่ 2.4 แสดงลักษณะการเคลื่อนไหวของ The Articulated Robot [2]

5. The SCARA Robot เป็นหุ่นยนต์ที่มีลักษณะการเคลื่อนที่แบบเชิงเส้น 1 แกน และเคลื่อนที่แบบเชิงมุม 2 แกน เหมาะกับการป้อนชิ้นงานตามรางขนส่ง หรือประกอบชิ้นงานที่มีขนาดไม่ใหญ่นัก ดังรูปที่ 2.5 โดยมีแกนเชิงเส้น คือ z และแกนเชิงมุมอีก 2 มุม คือ α β

รูปที่ 2.5 แสดงลักษณะการเคลื่อนไหวของ The SCARA Robot [2]

6. The parallel Robot เป็นหุ่นยนต์ที่มีลักษณะเป็นระนาบ 2 ระนาบ ควบคุมโดยขาแต่ละขา ซึ่งหุ่นยนต์ประเภทนี้จะมีน้ำหนักเบา ใช้มอเตอร์ขนาดเล็ก มีความแม่นยำสูง ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์เพื่อใช้งานได้หลากหลาย เช่น ใช้ประกอบเครื่องประดับ เป็นต้น ดังแสดงในรูปที่ 2.6

รูปที่ 2.6 แสดงโครงสร้างของ The Parallel Robot [3]

การเลือกหุ่นยนต์ชนิดต่าง ๆ มาใช้งาน ควรพิจารณาให้เหมาะสมกับงานที่ต้องการให้หุ่นยนต์ทำ ในการออกแบบหุ่นยนต์ป็นเสา จะต้องเลือกประเภทของหุ่นยนต์ที่มีการเคลื่อนที่ที่เอื้อต่อการป็นเสา และต้องสามารถพัฒนาเพิ่มเติมให้ได้แบบที่เหมาะสมกับการทำงานได้

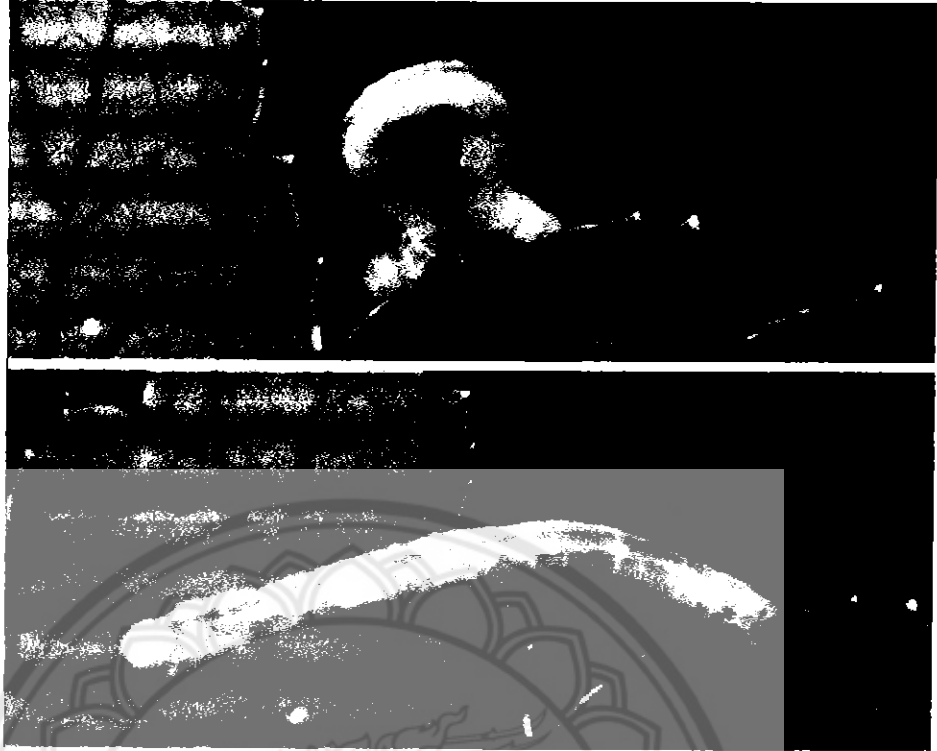
หุ่นยนต์ปีนเสานั้นจัดเป็นหุ่นยนต์ประเภท The Articulated Robot เนื่องจากแกนทั้ง 5 ของ เซอร์โวมอเตอร์เป็นแกนที่มีการเคลื่อนที่ตามแกนเชิงมุม ซึ่งลักษณะการเคลื่อนไหวของหุ่นยนต์จะ ต่อ ไปอธิบายหัวข้อ 2.2

2.2 ลักษณะการเคลื่อนไหวของหุ่นยนต์

การเคลื่อนที่ของหุ่นยนต์โดยหลักแล้วจะพิจารณาออกแบบตามวัตถุประสงค์การใช้ และ สภาพการทำงานของหุ่นยนต์เป็นสำคัญ หากหุ่นยนต์นั้นถูกใช้ใน โรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งงานส่วนใหญ่จะเป็นงานที่ทำในขอบเขตจำกัด การเคลื่อนที่ของหุ่นยนต์จึงไม่มีความจำเป็น ดังนั้นหุ่นยนต์จึงถูกออกแบบให้มีลักษณะเป็นแขนกลชนิดติดตั้งอยู่กับที่ แต่หากการทำงานเป็นไปในเชิงสำรวจ ตรวจสอบ หรืองานที่มีขอบเขตการทำงานที่กว้าง จำเป็นที่หุ่นยนต์ต้องสามารถเคลื่อนที่ไปอยู่ใน จุดต่าง ๆ ได้ หุ่นยนต์จะถูกออกแบบให้สามารถเคลื่อนที่ได้ ซึ่งการเคลื่อนที่ของหุ่นยนต์มีด้วยกัน หลายลักษณะ เช่น การเคลื่อนที่โดยใช้ล้อ (Wheel-drive locomotion) การเคลื่อนที่โดยใช้ล้อ สายพาน (Track-drive locomotion) การเคลื่อนที่โดยใช้ขา (Legged locomotion) การเคลื่อนที่ โดยการบิน (Flight locomotion) การเคลื่อนที่ในน้ำ (Swimming locomotion) และการเคลื่อนที่ใน รูปแบบอื่น (Other locomotion)

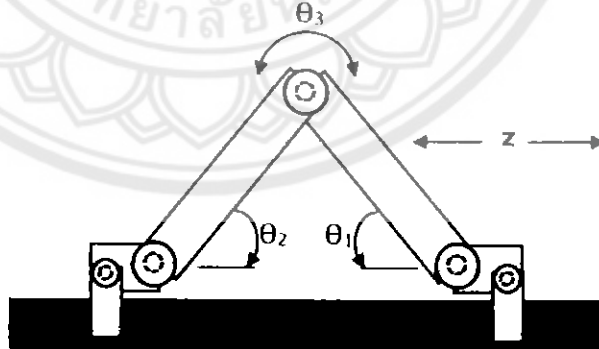
การเคลื่อนที่ของหุ่นยนต์ ต้องคำนึงถึงวิธีการหรือรูปแบบของการเคลื่อนที่ด้วยเหตุผล หลายประการ เช่น เพื่อให้เกิดการใช้พลังงานในการเคลื่อนที่ต่ำที่สุด เพื่อให้หุ่นยนต์มีความสามารถ ในการหลบหลีกสิ่งกีดขวางได้ หรือเพื่อให้เกิดเสถียรภาพในขณะที่เคลื่อนที่ เป็นต้น การพัฒนา การเคลื่อนที่ของหุ่นยนต์เลียนแบบธรรมชาติเริ่มมีบทบาทสูงขึ้น เช่น การออกแบบหุ่นยนต์เคลื่อนที่ โดยใช้สองขาเหมือนมนุษย์ การออกแบบหุ่นยนต์เคลื่อนที่ได้ในน้ำโดยอาศัยหางและครีบที่โบกไปมา เหมือนปลา หรือหุ่นยนต์ที่บินได้โดยอาศัยปีกที่กระพือเหมือนนก จะเห็นได้ว่ากลไกการเคลื่อนที่ ของธรรมชาติล้วนอาศัยกลไกการเคลื่อนที่แบบกลับ ไปกลับมา เนื่องจากกล้ามเนื้อของสิ่งมีชีวิตมี ระยะเวลาหดที่จำกัด ต่างจากคัมกำลังในหุ่นยนต์ซึ่งส่วนมากจะใช้มอเตอร์เพื่อขับเคลื่อนเป็นหลัก

การเคลื่อนที่ของหนอนเป็นตัวอย่างที่น่าสนใจ เนื่องจากขณะที่หนอนเคลื่อนที่จะใช้ ขาหลังยึดเกาะกับวัสดุพื้นผิวแล้วยังยึดตัวออกจนสุดความยาวลำตัว จากนั้นจะใช้ขาหน้าเพื่อยึดเกาะ วัสดุพื้นผิวไว้ แล้วจึงหดตัวหรือย่อส่วนกลางของร่างกายตามเพื่อดึงส่วนท้ายของลำตัวเคลื่อนมา ข้างหน้า ซึ่งการเคลื่อนที่ในลักษณะนี้เกิดจากการทำงานร่วมกันของกล้ามเนื้อ โดยใช้คุณสมบัติ การหดตัวและคลายตัวเป็นระลอกคลื่นจากด้านหลังมาด้านหน้าทำให้เกิดการเคลื่อนที่ไปข้างหน้า ดังรูปที่ 2.7

รูปที่ 2.7 แสดงการเคลื่อนที่ของหนอน [4]

เมื่อพิจารณาลักษณะการเคลื่อนที่ขึ้นและลงของหุ่นยนต์ที่มีการเคลื่อนที่แบบหนอน จะเห็นว่า การเคลื่อนที่แบบเชิงเส้น 1 แกน และเคลื่อนที่แบบเชิงมุม 3 แกน เมื่อศึกษาขณะที่หุ่นยนต์ อยู่ในลักษณะที่เสถียรภาพ (Static Stability) สามารถสรุปลักษณะการเคลื่อนที่ได้ ดังรูปที่ 2.8

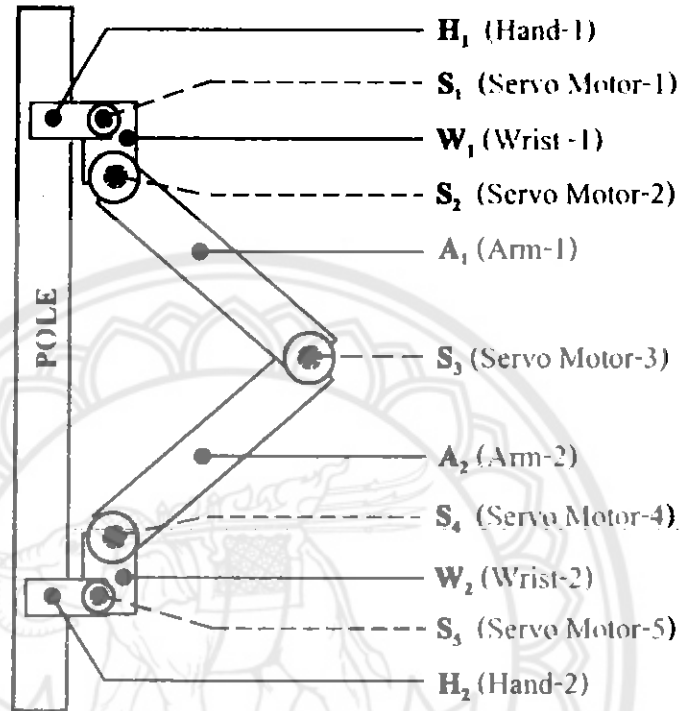

รูปที่ 2.8 แสดงลักษณะการเคลื่อนที่เชิงเส้นและเชิงมุมของหุ่นยนต์ที่มีการเคลื่อนที่แบบหนอน [5]

2.2.1 รูปแบบการเคลื่อนที่ของหุ่นยนต์ปีนเสา

การเคลื่อนที่ขึ้นเสาเป็นการก้าวเดินขึ้น โดยอาศัยมือจับกลทั้งสองข้างเป็นตัวจับยึด และใช้แขนหุ่นทั้งสองเป็นตัวก้าวเดิน ทำให้การก้าวเดินอาศัยหลักก้าวที่ตะขา เมื่อเคลื่อนที่ที่จะต้องมี

มือจับมือใดมือหนึ่งปล่อยออกจากเสา ทำให้มือจับที่จับยึดเสาอยู่ต้องรับน้ำหนักมากที่สุด เนื่องจากมีเพียงมือจับล่างหรือมือจับบนเท่านั้นที่สัมผัสกับเสา โดยการเดินขึ้น - ลงลักษณะนี้ สามารถแจกแจงเป็นขั้นตอนได้ดังนี้ ซึ่งได้กำหนดสัญลักษณ์ตำแหน่งของขาไว้ ดังรูปที่ 2.9

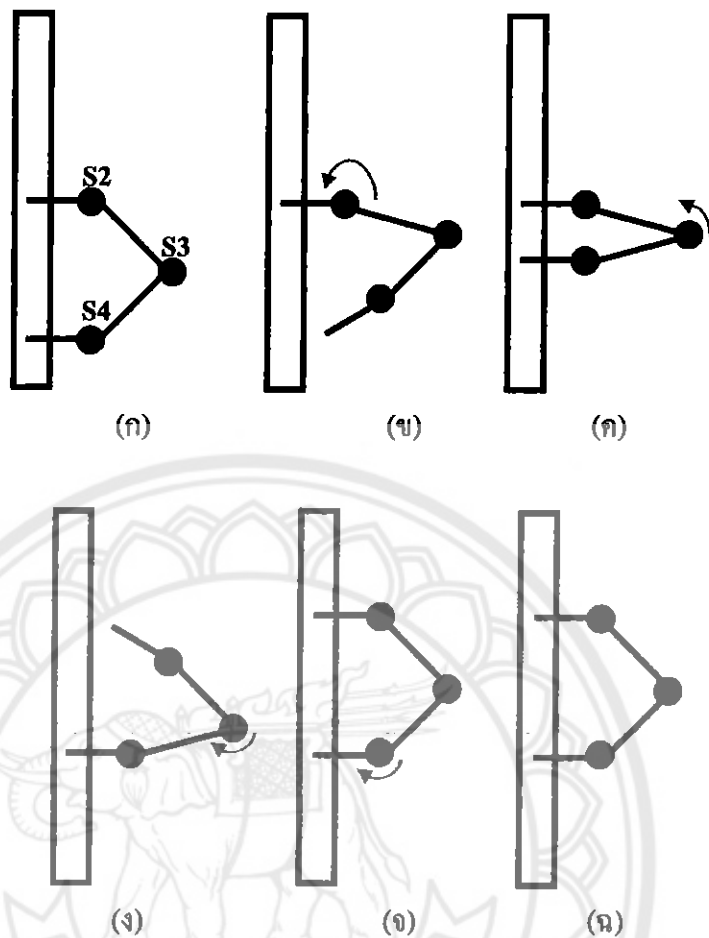

รูปที่ 2.9 แสดงการกำหนดสัญลักษณ์ของแต่ละตำแหน่งของหุ่นยนต์

รูปแบบของการเคลื่อนที่ขึ้นเสาใน โครงงานนี้จะแยกเป็น 3 รูปแบบ คือ การเคลื่อนที่ทีละข้อต่อ การเคลื่อนที่หลายข้อต่อ และการเคลื่อนที่แบบขนานกับเสา เพื่อทำการทดลองและหา รูปแบบการเคลื่อนที่ขึ้นเสาที่ดีที่สุด

2.2.1.1 การเคลื่อนที่ขึ้นเสาทีละข้อต่อ

หุ่นยนต์จะทำการเคลื่อนไหวทีละข้อต่อ ต้องรอข้อต่อที่ทำงานอยู่ ให้ทำงานเสร็จก่อนข้อต่อถัดไปจึงจะทำงาน แรงส่วนมากจะเกิดขึ้นกับเซอร์โวมอเตอร์ที่ใช้ยกตัวหุ่นยนต์ขึ้น เพราะใช้แค่เซอร์โวมอเตอร์เดียวในการยก อาจทำให้เซอร์โวมอเตอร์มีความร้อนสูงอย่างรวดเร็ว การเคลื่อนไหวของหุ่นยนต์ขณะทำการปีนขึ้นเสา มีขั้นตอนการทำงาน ดังรูปที่ 2.10

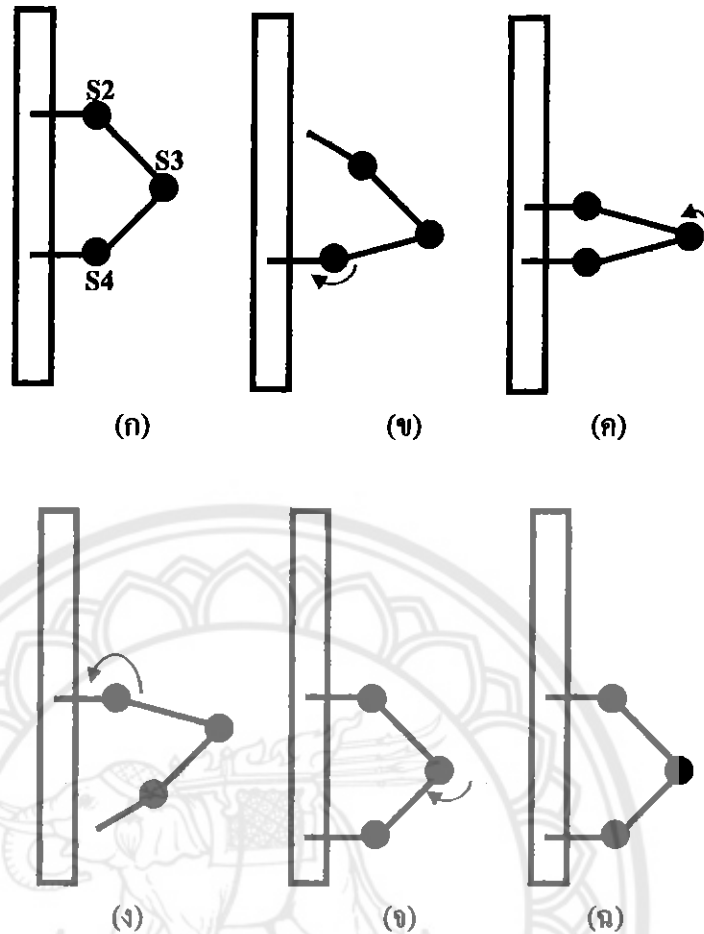

รูปที่ 2.10 แสดงลักษณะการเคลื่อนที่ขึ้นเสาของหุ่นยนต์แบบที่ละข้อต่อ

- ก. หุ่นยนต์อยู่ในสถานะจับยึดเสา ซึ่งเป็นสถานะเริ่มต้น
- ข. มือจับ H2 คลายออกจากนั้นปรับข้อหมุน S2 ให้หุ่นยนต์ห่างออกจากเสา เพื่อเพิ่มพื้นที่ไม่ให้มือจับ H2 ดึงเสา
- ค. ปรับข้อหมุน S3 ให้หุ่นยนต์หลุดตัว และให้มือจับ H2 จับเสา
- ง. มือจับ H1 คลายออกจากนั้นปรับข้อหมุน S4 ให้หุ่นยนต์ห่างออกจากเสา เพื่อเพิ่มพื้นที่ไม่ให้มือจับ H1 ดึงเสา
- จ. ปรับข้อหมุน S3 ให้หุ่นยนต์ยึดตัว และให้มือจับ H1 จับเสา
- ฉ. หุ่นยนต์อยู่ในสถานะจับยึดเสา ซึ่งเป็นสถานะพร้อมปีนต่อไป โดยทำซ้ำตั้งแต่ขั้นตอน ข-ฉ

และการเคลื่อนที่ลงเสาแบบที่ละข้อต่อจะมีขั้นตอนการเคลื่อนไหว ดังรูปที่ 2.11

รูปที่ 2.11 แสดงลักษณะการเคลื่อนที่ลงเสาของหุ่นยนต์แบบที่ละข้อต่อ

- ก. หุ่นยนต์อยู่ในสถานะจับยึดเสา ซึ่งเป็นสถานะเริ่มต้น
- ข. มือจับ H1 คลายออก จากนั้นปรับข้อหมุน S4 ให้หุ่นยนต์ห่างออกจากเสา เพื่อเพิ่มพื้นที่ไม่ให้มือจับ H2 ดึงเสา
- ค. ปรับข้อหมุน S3 ให้หุ่นยนต์หัดตัว และให้มือจับ H1 จับเสา
- ง. มือจับ H2 คลายออก จากนั้นปรับข้อหมุน S2 ให้หุ่นยนต์ห่างออกจากเสา เพื่อเพิ่มพื้นที่ไม่ให้มือจับ H2 ดึงเสา
- จ. ปรับข้อหมุน S3 ให้หุ่นยนต์ยึดตัว และให้มือจับ H2 จับเสา
- ฉ. หุ่นยนต์อยู่ในสถานะจับยึดเสา ซึ่งเป็นสถานะพร้อมปีนต่อไป โดยทำซ้ำตั้งแต่ขั้นตอน ข-ฉ

2.2.1.2 การเคลื่อนที่ขึ้นเสาที่ละหลายข้อต่อ

การเคลื่อนที่แบบหลายข้อต่อจะมีความเหมือนกับการเคลื่อนที่ขึ้นเสาแบบที่ละข้อต่อ แต่การเคลื่อนไหวของหุ่นยนต์นั้น เซอร์โวมอเตอร์จะทำงานพร้อมกัน ไม่ต้องรอข้อต่อใดข้อต่อหนึ่งทำงานจนเสร็จ ซึ่งการเคลื่อนที่ขึ้นเสาที่ละหลายข้อต่อมีลำดับการทำงาน ดังรูปที่ 2.12

(ก) (ข) (ค) (ง) (จ) (ฉ)

รูปที่ 2.12 แสดงลักษณะการเคลื่อนที่ขึ้นเสาชของหุ่นยนต์แบบทีละหลายข้อต่อ

- ก. หุ่นยนต์อยู่ในสถานะจับขีคเสา ซึ่งเป็นสถานะเริ่มต้น
- ข. มือจับ H2 คลายออก จากนั้นปรับข้อหมุน S2 ให้หุ่นยนต์ห่างออกจากเสา เพื่อเพิ่มพื้นที่ไม่ให้มือจับ H2 ดิคเสา ปรับข้อหมุน S3 เพื่อให้หุ่นยนต์หัดตัว และปรับข้อหมุน S2 หมุนกลับ ให้มือจับ H2 กลับมาในตำแหน่งที่มือจับ H2 สามารถจับเสาได้
- ค. ปรับข้อหมุน S4 จนมือจับ H2 ตั้งฉากกับเสาเพื่อให้มือจับจับขีคเสา
- ง. มือจับ H1 คลายออก จากนั้นปรับข้อหมุน S4 ให้หุ่นยนต์ห่างออกจากเสา เพื่อเพิ่มพื้นที่ไม่ให้มือจับ H1 ดิคเสา ปรับข้อหมุน S3 เพื่อให้หุ่นยนต์ขีคตัว และปรับข้อหมุน S4 หมุนกลับ ให้มือจับ H1 กลับมาในตำแหน่งที่มือจับ H1 สามารถจับเสาได้
- จ. ปรับข้อหมุน S2 จนมือจับ H1 ตั้งฉากกับเสาเพื่อให้มือจับจับขีคเสา
- ฉ. หุ่นยนต์อยู่ในสถานะจับขีคเสา ซึ่งเป็นสถานะพร้อมปีนต่อไป โดยทำซ้ำตั้งแต่ขั้นตอน ข. - ฉ.

เมื่อ ----- คือ ตำแหน่งมุมเริ่มต้น (0 องศา) ของหุ่นยนต์ และ

- คือ ตำแหน่งข้อหมุนอิสระของแขนกล

การเคลื่อนที่ลงเสาชของหุ่นยนต์แบบทีละหลายข้อต่อมีลำดับ ดังรูปที่ 2.13

(ก) (ข) (ค) (ง) (จ) (ฉ)

รูปที่ 2.13 แสดงลักษณะการเคลื่อนที่ลงเสาของหุ่นยนต์แบบทีละหลายข้อต่อ

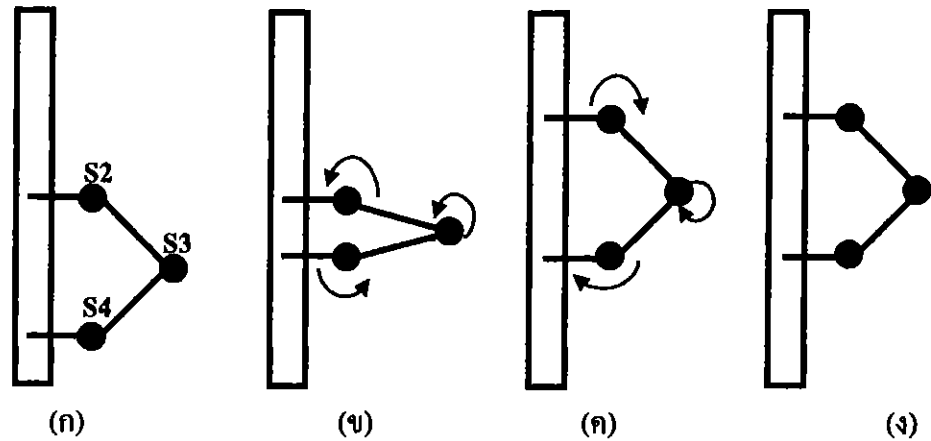
- ก. หุ่นยนต์อยู่ในสถานะจับยึดเสา ซึ่งเป็นสถานะเริ่มต้น
- ข. มือจับ H1 คลายออก จากนั้นปรับข้อหมุน S4 ให้หุ่นยนต์ห่างออกจากเสา เพื่อเพิ่มพื้นที่ไม่ให้มือจับ H1 คิดเสา ปรับข้อหมุน S3 เพื่อให้หุ่นยนต์หัดตัว และปรับข้อหมุน S4 หมุนกลับ ให้มือจับ H1 กลับมาในตำแหน่งที่มือจับ H1 สามารถจับเสาได้
- ค. ปรับข้อหมุน S2 จนมือจับ H1 ตั้งฉากกับเสาเพื่อให้มือจับจับยึดเสา
- ง. มือจับ H2 คลายออก จากนั้นปรับข้อหมุน S2 ให้หุ่นยนต์ห่างออกจากเสา เพื่อเพิ่มพื้นที่ไม่ให้มือจับ H2 คิดเสา ปรับข้อหมุน S3 เพื่อให้หุ่นยนต์ยึดตัว และปรับข้อหมุน S2 หมุนกลับ ให้มือจับ H2 กลับมาในตำแหน่งที่มือจับ H2 สามารถจับเสาได้
- จ. ปรับข้อหมุน S4 จนมือจับ H2 ตั้งฉากกับเสาเพื่อให้มือจับจับยึดเสา
- ฉ. หุ่นยนต์อยู่ในสถานะจับยึดเสา ซึ่งเป็นสถานะพร้อมปีนต่อไปโดยทำซ้ำตั้งแต่ขั้นตอนที่ ข. - ฉ.

เมื่อ ----- คือ ตำแหน่งมุมเริ่มต้น (0 องศา) ของหุ่นยนต์ และ

- คือ ตำแหน่งข้อหมุนอิสระของแขนกล

2.2.1.3 การเคลื่อนที่ขึ้นเสาแบบขนานกับแนวเสา

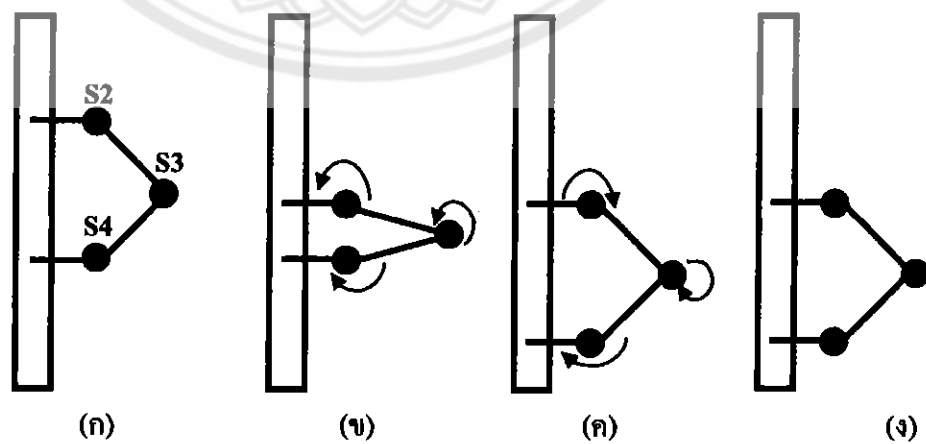
รูปแบบการเคลื่อนที่นี้จะแตกต่างออกไปจากสองรูปแบบแรก จะเน้นการทำงานพร้อม ๆ กันข้อแต่ละข้อหมุน และแนวของมือจับจะขนานไปกับเสาตลอด โดยลำดับการเคลื่อนไหวจะเป็นดังรูปที่ 2.14

รูปที่ 2.14 แสดงลำดับการเคลื่อนที่ขึ้นเสาแบบขนานกับเสา

- ก. หุ่นยนต์อยู่ในสถานะจับยึดเสา ซึ่งเป็นสถานะเริ่มต้น
- ข. มือจับ H2 คลายออก ปรับข้อหมุน S2 ให้ยกตัวหุ่นยนต์ขึ้นมา ปรับ S3 ให้หุ่นยนต์หดตัว และ S4 ให้มือจับ H2 ตั้งฉากกับเสา โดยการปรับ S2 S3 และ S4 จะทำงานไปพร้อม ๆ กัน เพื่อให้ขนานกับเสาตลอดการเคลื่อนที่ และใช้มือจับ H2 จับเสา
- ค. มือจับ H1 คลายออก ปรับข้อหมุน S2 ให้มือจับ H1 ตั้งฉากกับเสา ปรับ S3 ให้หุ่นยนต์ยืดตัวออก และปรับ S4 ให้ยกตัวหุ่นยนต์ขึ้น โดยการปรับ S2 S3 และ S4 จะทำงานไปพร้อม ๆ กัน เพื่อให้ขนานกับเสาตลอดการเคลื่อนที่ และใช้มือจับ H1 จับเสา
- ง. หุ่นยนต์จะอยู่ในสถานะจับยึดเสา พร้อมทำงานต่อ โดยจะเริ่มตั้งแต่ขั้นตอนนี้

การเคลื่อนที่ลงเสาแบบขนานกับเสา มีลำดับดังรูปที่ 2.15

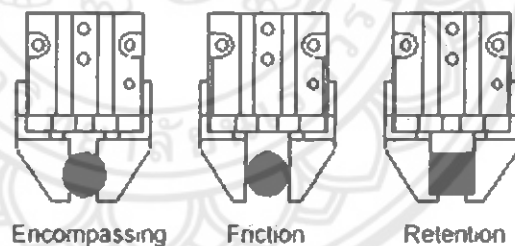

รูปที่ 2.15 แสดงลำดับการเคลื่อนที่ขึ้นเสาแบบขนานกับเสา

- ก. หุ่นยนต์อยู่ในสถานะจับยึดเสาที ซึ่งเป็นสถานะเริ่มต้น
- ข. มือจับ H1 คลายออก ปรับข้อหมุน S2 ให้มือจับ H1 ตั้งฉากกับเสาที ปรับ S3 ให้หุ่นยนต์ยึดตัวออก และปรับ S4 ให้ยกตัวหุ่นยนต์ลงมา โดยการปรับ S2 S3 และ S4 จะทำงานไปพร้อม ๆ กัน เพื่อให้ขนานกับเสาทีลดการเคลื่อนที่ และใช้มือจับ H1 จับเสาที
- ค. มือจับ H2 คลายออก ปรับข้อหมุน S2 ให้ยกตัวหุ่นยนต์ลง ปรับ S3 ให้หุ่นยนต์หกดตัว และ S4 ให้มือจับ H2 ตั้งฉากกับเสาที โดยการปรับ S2 S3 และ S4 จะทำงานไปพร้อม ๆ กัน เพื่อให้ขนานกับเสาทีลดการเคลื่อนที่ และใช้มือจับ H2 จับเสาที
- ง. หุ่นยนต์จะอยู่ในสถานะจับยึดเสาที พร้อมทำงานต่อ โดยจะเริ่มตั้งแต่ขั้นตอนนี้
- ข. - ง.

2.2.2 การจับยึดเสาทีของมือจับ

มือจับ (Gripper) เป็นอุปกรณ์แขนกลประเภทจับยึดชนิดหนึ่ง ที่ใช้การเสียดสี (Friction) และการ โอบล้อมหรือการคงที่ไว้ (Encompassing or Retention) ในการจับยึด โดยอาศัยการโปรแกรมและระบบเฟืองในการควบคุมการทำงาน ซึ่งการเสียดสีเพื่อจับยึดนั้นอาศัยแรงจากการบีบของมือจับเพื่อให้ตัวจับยึดไม่ถูกเคลื่อนย้าย ส่วนการโอบล้อมจะเป็นการ โอบอุ้มของตัวจับยึดเพื่อลดผลของการไถล และเพิ่มความมั่นคงด้วยกำลังของการ โอบล้อม [6] ดังรูปที่ 2.16

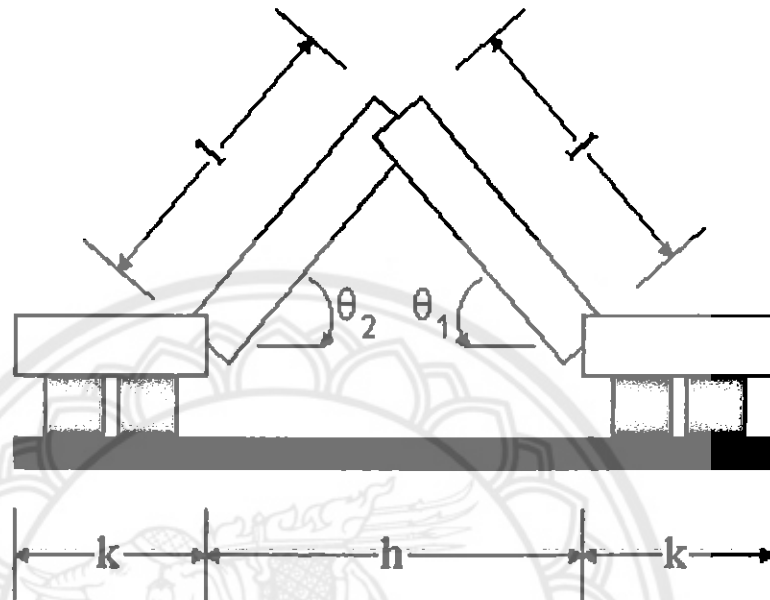

รูปที่ 2.16 แสดงลักษณะการจับยึดของมือจับ [6]

มือจับถือเป็นส่วนสำคัญอย่างมากสำหรับหุ่นยนต์ปีนเสาที เพราะเป็นส่วนที่ต้องรับน้ำหนักของหุ่นยนต์ทั้งหมด จากรูปที่ 2.9 จะเห็นว่าเมื่อหุ่นยนต์อยู่ในสถานะหยุดนิ่งมือจับ H1 และ H2 จะจับยึดเสาที แรงที่เกิดขึ้นจากน้ำหนักและค่าแรงโน้มถ่วง โลกจะมีผลต่อการจับยึดของมือจับ ในกรณีนี้แรงทั้งหมดถูกจับมือจับทั้งสองรับไว้ แต่เมื่อเกิดการเคลื่อนที่ของหุ่นยนต์แรงทั้งหมดจะกระทำต่อมือจับข้างใดข้างหนึ่งเพียงข้างเดียว ทำให้ภาระของมือจับที่ต้องใช้แรงจับยึดกับเสาทีต้องมีแรงมากพอที่จะตอบรับกับแรงศูนย์ถ่วงและการพุงตัวของหุ่นยนต์ให้ยังคงอยู่ในสถานะเสถียรภาพตลอดเวลา เพื่อไม่ให้หุ่นยนต์ตกลงจากเสาทีได้

2.2.3 ระยะทางการเคลื่อนที่ของหุ่นยนต์

ระยะทางการเคลื่อนที่ของหุ่นยนต์สามารถคำนวณได้ [7] โดยการกำหนดตัวแปรควบคุม ดังนี้ เมื่อ k คือ ความยาวของมือจับ และ l คือ ความยาวของแขน ดังรูปที่ 2.17

รูปที่ 2.17 แสดงโคออร์เดเนตหุ่นยนต์ปีนเสาสำหรับกำหนดตัวแปรควบคุม [7]

เมื่อความยาวแขนยึดออกเต็มที่ กำหนดให้ความยาวของหุ่นยนต์มีค่า $2k + h = 50$ เซนติเมตร และเมื่อหดตัวเต็มที่ กำหนดให้ความยาวของหุ่นยนต์มีค่า $2k + h = 30$ เซนติเมตร เนื่องจากแรงขับเคลื่อนของหุ่นยนต์นี้จะถูกบังคับโดยสมการ

$$kx + (1 - k - 2l)(x + -12h) = 0 \quad (2.1)$$

เมื่อ x คือ ระยะทางการเคลื่อนที่

k คือ ความยาวของมือจับแขนหุ่นยนต์

และ l คือ ความยาวของแต่ละแขนหุ่นยนต์

$$h = l \cos \theta_1 + l \cos \theta_2 \quad (2.2)$$

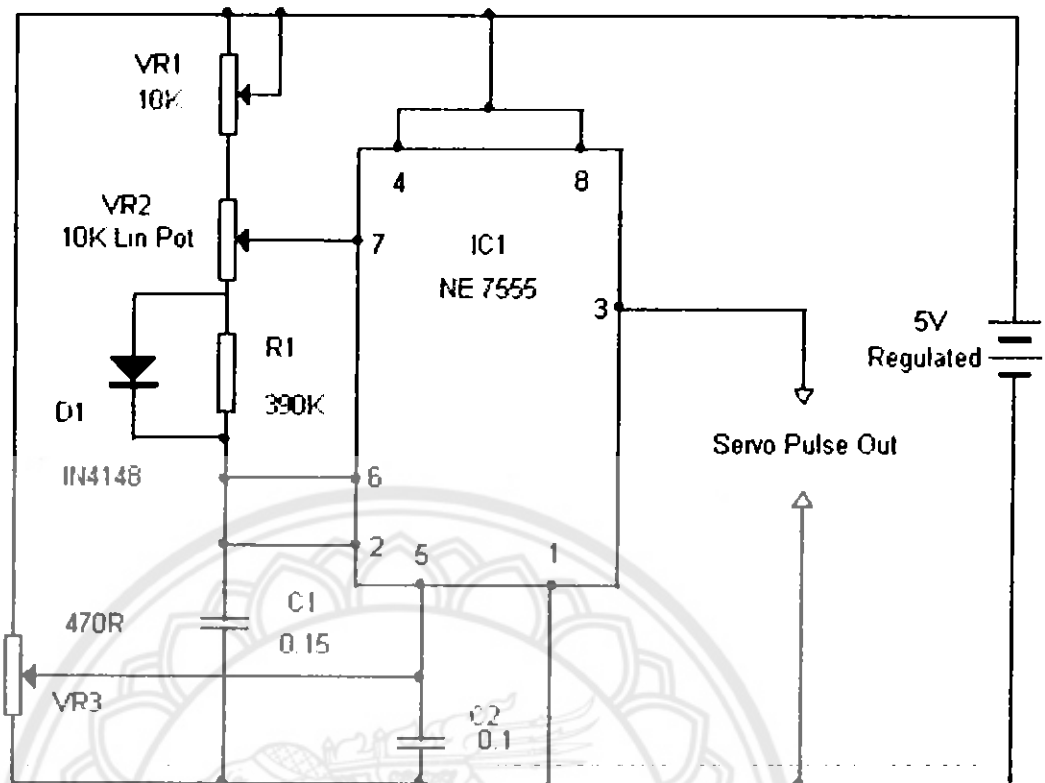
โดย θ_1 และ θ_2 หมายถึงมุมระหว่างด้านหน้าจนถึงด้านหลังที่เชื่อมต่อกันของความสัมพันธ์ในการเคลื่อนที่ ดังนั้นแรงขับเคลื่อนของหุ่นยนต์ คือ

$$x + (1 - k - 2l)(x - l\theta_1 \sin \theta_1 - l\theta_2 \sin \theta_2) = 0 \quad (2.3)$$

2.3 แหล่งให้กำลังงานทางกล

การสร้างหุ่นยนต์ส่วนใหญ่จะใช้มอเตอร์ที่มีขนาดเล็ก แรงบิดสูง น้ำหนักเบา และมีวงจรรีโอดกลับ เพื่อให้สะดวกต่อการควบคุมและสามารถตอบสนองต่อการเคลื่อนที่ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเซอร์โวมอเตอร์ (Servo Motor) นั้นมีความเหมาะสมในการขับเคลื่อนหุ่นยนต์เนื่องจากมีวงจรรีโอดกลับภายใน และมีแรงบิดขนาดต่าง ๆ ให้เลือกใช้ได้ตามความต้องการของผู้ออกแบบหุ่นยนต์ในแต่ละรูปแบบ

เซอร์โวมอเตอร์ คือ มอเตอร์ไฟฟ้ากระแสตรง (DC Motor) ที่ถูกประกอบรวมกับชุดเกียร์และส่วนควบคุมต่าง ๆ ไว้ในโมดูลเดียวกัน โดยมอเตอร์ชนิดนี้จะมีสายต่อสำหรับใช้งานเพียง 3 เส้น คือ สายไฟ (Vcc) สายดิน (GND) และสายสัญญาณควบคุม (Control Line) ซึ่งสามารถควบคุมให้มอเตอร์หมุนซ้ายหรือขวาได้ จากสัญญาณเพียงเส้นเดียว โดยสัญญาณที่ใช้ควบคุมนี้เป็นสัญญาณพัลส์วีด โมดูลเลชัน (PWM) แบบ TTL Level ระดับแรงดันที่จ่ายให้มอเตอร์นี้จะอยู่ในช่วง 4 – 6 โวลต์ ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของมอเตอร์แต่ละตัว ข้อดีของมอเตอร์ชนิดนี้คือ มีขนาดเล็ก น้ำหนักเบา ให้แรงบิดสูง กินพลังงานน้อย และสามารถควบคุมด้วยแรงดันตรรกะ (Logic) ที่เป็น TTL ได้โดยตรง ไม่จำเป็นต้องต่อกับวงจรขับ (Driver) อื่น ๆ เพราะมอเตอร์ชนิดนี้จะมีวงจรควบคุมบรรจุไว้ภายใน ดังรูปวงจรที่แสดงในรูปที่ 2.18 ซึ่งสามารถควบคุมให้หมุนในตำแหน่งหรือทิศทางองศาด้วยความกว้างของสัญญาณพัลส์ที่ป้อนให้กับเซอร์โวมอเตอร์ แต่ละหมุนได้เพียง 180 องศาหรือครึ่งรอบเท่านั้น หรือในบางรุ่นอาจหมุนได้ถึง 210 องศา แต่ไม่สามารถหมุนเป็นวงรอบได้ เนื่องจากโครงสร้างภายในประกอบด้วยตัวต้านทานชนิดปรับค่าได้ (VR) ที่ทำหน้าที่ตรวจสอบตำแหน่งการหมุนของเซอร์โวมอเตอร์ และตัวต้านทานนี้ถูกยึดติดกับแกนหมุนของมอเตอร์ เซอร์โวมอเตอร์จึงถูกออกแบบให้หมุนได้เพียง 180 องศาเท่านั้น เพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับตัวต้านทานปรับค่าได้ แต่หากต้องการให้มอเตอร์หมุนเป็นวงรอบหรือหมุนได้ 360 องศาสามารถทำได้โดยการปรับแต่ง (Modify) คัดแปลงชิ้นส่วนของมอเตอร์เอง

รูปที่ 2.18 แสดงตัวอย่างวงจรควบคุมภายในเซอร์โวมอเตอร์ [8]

เซอร์โวมอเตอร์ที่เลือกใช้ในโครงการนี้ พิจารณาจากน้ำหนักของหุ่นยนต์ที่กำหนดไว้ คือ 3 กิโลกรัม เนื่องจากต้องการให้หุ่นยนต์สามารถยกตัวเองขึ้นได้จึงต้องใช้หลักสมดุลของวัตถุ แข็งเกร็ง (Equilibrium of a Rigid Body) เข้ามาช่วย ซึ่งสมดุลของโมเมนต์จะเกิดขึ้นเมื่อผลรวมของโมเมนต์จากแรงภายนอกที่กระทำกับวัตถุ แข็งเกร็ง เท่ากับศูนย์ $\sum M = 0$ [9]

โมเมนต์ คือ ความพยายามที่จะทำให้วัตถุ แข็งเกร็ง หมุน มีความสัมพันธ์ดังสมการที่ 2.4

$$M = F \times L \quad (2.4)$$

เมื่อ M คือ โมเมนต์

F คือ แรงภายนอกที่กระทำกับวัตถุ แข็งเกร็ง

และ L คือ ระยะห่างจากจุดหมุน ไปยังจุดที่แรงกระทำกับวัตถุ

ซึ่งมีความสัมพันธ์กับสมการของแรงบิด ดังสมการที่ 2.5

$$T = F \times L \quad (2.5)$$

เมื่อ T คือ แรงบิด

F คือ แรงภายนอกที่กระทำกับวัตถุแข็งเกร็ง

และ L คือ ระยะห่างจากจุดหมุนไปยังจุดที่แรงกระทำกับวัตถุ

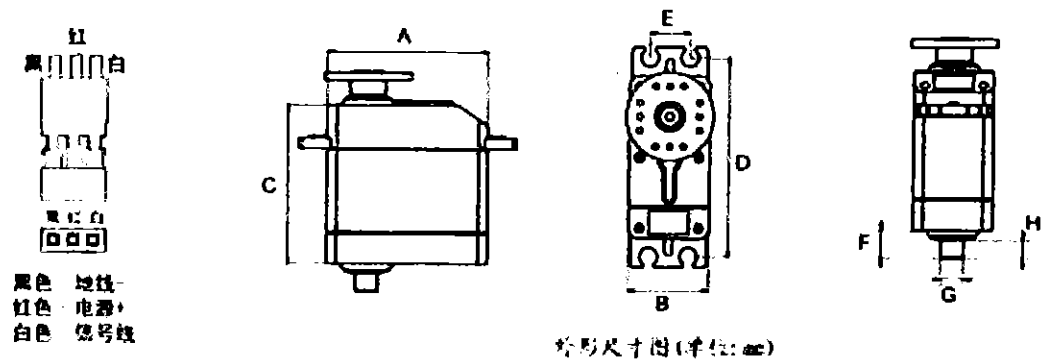
$$\begin{aligned} \text{เพราะฉะนั้น แรงบิด} &= (3 \text{ kg} \times 9.8 \text{ m/sec}^2) \times (0.2 \text{ m}) \\ &= 5.88 \text{ kg-cm} \end{aligned}$$

ดังนั้น แรงบิดของมอเตอร์ควรจะใช้อย่างน้อย ควรจะเป็น 5.88 kg-cm ซึ่งเป็นขนาดของเซอร์โวมอเตอร์ที่เหมาะสม โดยรวมค่าขอบเขตความปลอดภัย (Safety Margin) ในกรณีที่มีมอเตอร์ต้องรับโหลด (น้ำหนัก) มากกว่าค่าที่กำหนดไว้ โดยเมื่อไว้ที่ 20 เปอร์เซ็นต์ได้ 7.01 kg-cm จึงเลือกเซอร์โวมอเตอร์เป็น SR431 [10] ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

Name	: SRC SR431
Size	: 42.0 x 20.5 x 39.5mm / 1.65 x 0.81 x 1.56 in
Dimension (W x L x H)	: 20.5 x 520 x 39.5 mm
Speed (sec/60deg)	: 0.20 (At 6.0 V), 0.18 (At 7.4 V)
Torque	: 12.2 kg-cm (At 6.0 V), 14.5 kg-cm (At 7.4 V)
Weight (g/oz)	: 62/2.18
Control	: 1.5 ms pulse wide for 0 Degree Position
Feature	: 180 degree robot servo, all metal gears, double ball bearings
Purpose	: robot

ตารางที่ 2.1 ตารางแสดงขนาดและรายละเอียดของเซอร์โวมอเตอร์ SR431 [10]

Product Size					Specification									
Size (mm)					Weight		Line	4.8V			6V			Rotational Angle
A	B	C	D	E	g	oz		Speed	Torque Force		Speed	Torque Force		
							cm	sec / 60°	kg · cm	oz · in	sec / 60°	kg · cm	oz · in	
42.0	20.5	39.5	49.0	10.0	62	2.18	30.0	0.2	12.2	169.72	0.18	14.5	201.7	180°

รูปที่ 2.19 แสดงโครงสร้างของเซอร์โวมอเตอร์ SR431 [10]

รูปที่ 2.20 แสดงภาพเซอร์โวมอเตอร์ SR431 [10]

2.3.1 หลักการทำงานของเซอร์โวมอเตอร์ SR431

การควบคุมการทำงานของเซอร์โวมอเตอร์ SR431 ทั้งทิศทางและตำแหน่งการหมุนทำได้โดยการป้อนสัญญาณความกว้างพัลส์ให้กับมอเตอร์ ซึ่งอ้างอิงสัญญาณพัลส์ที่จ่ายให้เซอร์โวมอเตอร์ทุก ๆ 20 มิลลิวินาที (50 Hz) โดยมีจุดอ้างอิง 3 จุด คือ

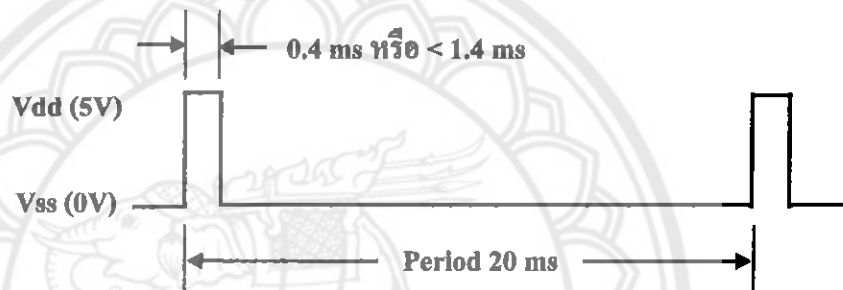
1. สัญญาณความกว้างพัลส์ขนาด 1.4 ms ควบคุมเซอร์โวมอเตอร์ให้หมุนไปในตำแหน่งมุม 0 องศาหรือจุดกึ่งกลางของมอเตอร์
2. สัญญาณความกว้างพัลส์ขนาด 0.4 ms ควบคุมเซอร์โวมอเตอร์ให้หมุนไปในตำแหน่งมุม -90 องศาหรือในทิศทางตามเข็มนาฬิกา

3. สัญญาณความกว้างพัลส์ขนาด 2.4 ms ควบคุมเซอร์โวมอเตอร์ให้หมุนไปในตำแหน่งมุม +90 องศาหรือในทิศทางทวนเข็มนาฬิกา

หากต้องการให้เซอร์โวมอเตอร์หมุนไปมุมอื่น สามารถทำได้โดยป้อนสัญญาณพัลส์วัดมอดูเลชันต่าง ๆ จากการอ้างอิงจุดทั้งสามจุด เช่น ต้องการให้เซอร์โวมอเตอร์หมุนไปที่ -45 องศา จะต้องป้อนสัญญาณพัลส์วัดมอดูเลชัน 0.9 ms เป็นต้น

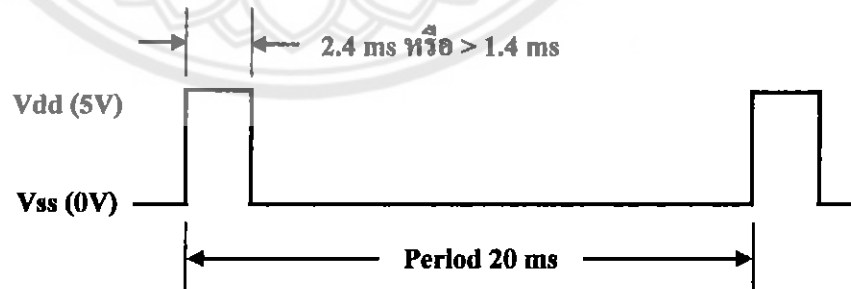
2.3.2 การควบคุมเซอร์โวมอเตอร์ SR431

การควบคุมให้เซอร์โวมอเตอร์หมุนทางด้านซ้ายจะต้องป้อนสัญญาณพัลส์ที่มีขนาดความกว้าง 0.4 ms หรือน้อยกว่า 1.4 ms โดยต้องป้อนสัญญาณพัลส์นี้ทุก ๆ 20 ms ดังรูปที่ 2.21

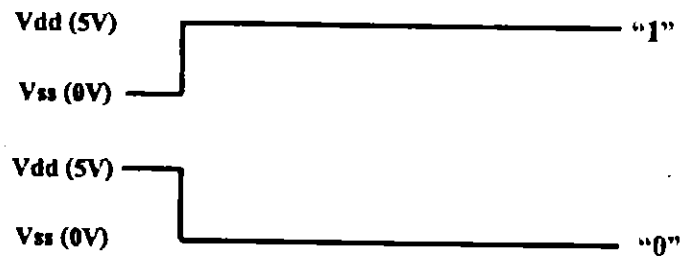
รูปที่ 2.21 แสดงสัญญาณพัลส์เพื่อควบคุมให้เซอร์โวมอเตอร์หมุนทางด้านซ้าย

การควบคุมให้เซอร์โวมอเตอร์หมุนทางด้านขวาจะต้องป้อนสัญญาณพัลส์ที่มีขนาดความกว้างพัลส์ 2 ms หรือน้อยกว่า 1.5 ms โดยต้องป้อนสัญญาณพัลส์นี้ทุก ๆ 20 ms เช่นกัน ดังรูปที่ 2.22

รูปที่ 2.22 แสดงสัญญาณพัลส์เพื่อควบคุมให้เซอร์โวมอเตอร์หมุนทางด้านขวา

การควบคุมให้เซอร์โวมอเตอร์หยุดหมุน ทำได้โดยการส่งลอจิก "0" หรือ "1" ให้กับมอเตอร์ซึ่งเป็นการไม่จ่ายสัญญาณพัลส์ให้กับมอเตอร์นั่นเอง ดังรูปที่ 2.23

รูปที่ 2.23 แสดงสัญญาณส่งหยุดการหมุนของเซอร์โวมอเตอร์

2.4 โครงสร้างของหุ่นยนต์

โครงสร้างของหุ่นยนต์ปีนเสา สามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วนสำคัญ คือ ส่วนลำตัวและแขน (Body and Arm) และส่วนข้อมือ (Wrist) โดยมีระดับขั้นความเสรี (Degree of freedom) เป็นลักษณะการเคลื่อนที่ของหุ่นยนต์ จากงานวิจัย The Optimal Design for Grip Force of Material Handling [11] แสดงให้เห็นว่า โคนมากส่วนลำตัวและแขนจะมีระดับขั้นความเสรี 3 ระดับ และใน ส่วนข้อมือจะมีระดับขั้นความเสรีอยู่ 2 - 3 ระดับ ที่ปลายของข้อมือจะต่อเข้ากับมือจับ (Gripper) ที่ควบคุมการทำงานด้วยเซอร์โวมอเตอร์ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับงานที่หุ่นยนต์ต้องทำ เพื่อจับยึดเสา ส่วนลำตัวและแขนของหุ่นยนต์จะใช้ในการจัดตำแหน่งที่ถูกต้องเพื่อการเคลื่อนที่ตามรูปแบบ หนอน และส่วนข้อมือของหุ่นยนต์จะใช้สำหรับจัดทิศทางการวางตัวที่เหมาะสมสำหรับการจับยึด เสา ซึ่งในโครงการนี้จะใช้เซอร์โวมอเตอร์ (Servo Motor) เพื่อเป็นต้นกำลัง ไปยังตัวรับกำลังเพื่อ จับเคลื่อนหุ่นยนต์ และใช้มือจับสำหรับจับยึดและปีนเสา

2.5 มือจับยึด (Gripper)

การยึดเกาะพื้นผิวมีด้วยกันหลายลักษณะ ทั้งการใช้ขนขนาดเล็กจำนวนมากเพื่อยึดเกาะ พื้นผิวในที่อยู่บนนิ้วของตุ๊กแก การใช้ข้อต่อของโครงกระดูกเพื่อจับยึดต้นไม้ของลิง เป็นต้น จะเห็นว่าการยึดเกาะพื้นผิวหรือวัสดุที่น่าสนใจสำหรับการศึกษาโครงการนี้คือการบีบจับและคลาย ออกของหนอน โดยมีขาจับฝั่งซ้ายและฝั่งขวาสำหรับการบีบเข้าและคลายออก เพื่อเป็น การออกแบบการจับยึดของหุ่นยนต์

รูปที่ 2.24 แสดงการเปรียบเทียบการจับยึดพื้นผิวของหนอนและมือจับยึดที่มีลักษณะคล้ายกัน [12]

2.5.1 ความต้องการแรงของมือจับ (Robotic Gripper Force Requirements)

เมื่อพิจารณาการใช้แรงของมือจับต้องคำนึงถึงน้ำหนักของส่วนต่าง ๆ ที่มือจับรับ น้ำหนักไว้ตลอดจนค่าแรงโน้มถ่วงและค่าความเร่ง โดยเฉพาะค่าความเร่งนี้ถือว่ามีผลอย่างมากต่อ การใช้แรงของมือจับเนื่องจากน้ำหนักของชิ้นส่วนต่าง ๆ ที่มือจับรับน้ำหนักไว้จะมีค่าเพิ่มขึ้นโดย ค่าของแรงโน้มถ่วงโลก (Gravity) ดังสมการที่ 2.4 [13]

$$1 G = 9.8 \text{ Meters/sec}^2 \quad (2.6)$$

ดังนั้นแรงยึดเกาะที่มือจับต้องใช้คือ

$$\text{Grip Force Required} = \text{Part Weight} \times (1 + \text{Part G side acceleration}) \times \text{Jaw Style factor} \quad (2.7)$$

แต่ในขณะเดียวกันค่าความเร็วนั้นถือว่าไม่มีผลต่อการพิจารณาในการใช้แรงของมือจับ เนื่องจากความเร็วแทบไม่มีผลต่อน้ำหนักที่มือจับต้องรับไว้

2.5.2 การควบคุมมือจับ

มือจับสำหรับยึดจับนั้นมีด้วยกันหลายลักษณะขึ้นอยู่กับประเภทการใช้งานของหุ่นยนต์ นั้น ๆ โดยพิจารณาถึงลักษณะการเคลื่อนไหวของการจับยึดตามระดับขั้นความเร็วที่ใช้ในการ ออกแบบหุ่นยนต์ ซึ่ง 1 แอคชูเอเตอร์ (Actuator) จำเป็นต้องมี 1 ระดับขั้นความเร็วเพื่อตอบสนอง และปรับเปลี่ยนรูปร่าง ตำแหน่ง หรือลักษณะเฉพาะทางกลอื่น ๆ ตามการโปรแกรมเพื่อการควบคุม ซึ่งโดยทั่วไปมอเตอร์ส่วนใหญ่จะใช้แอคชูเอเตอร์เพื่อทำให้เกิดการเคลื่อนที่แบบหมุนหรือวงกลม

ดังนั้นในการทำมือจับที่มีข้อต่อจำนวนมากจึงมีความซับซ้อนในการควบคุมมากตามจำนวนมอเตอร์ที่ต้องใช้

สำหรับตัวจับยึดที่ใช้ในการศึกษาโครงการนี้เป็นประเภทแขนกลจับยึดสองนิ้ว ซึ่งมีกลไกของตัวยึดด้วยเซอร์โวมอเตอร์ 1 ตัว โดยมีโพลหรือน้ำหนักของวัตถุกระทำลงมาในแนวตั้ง และถูกต้านด้วยแรงรวมในแนวตั้งฉาก ในกรณีนี้ออกแบบให้ค่าสัมประสิทธิ์ของแรงเสียดสีระหว่างนิ้วและสสารของวัตถุที่จับยึด จากสมมูลแรงทั้งสองชนิดจะพิจารณาได้เป็น

$$W = 2(\mu N) \quad (2.8)$$

หรือ

$$N = W/(2\mu) \quad (2.9)$$

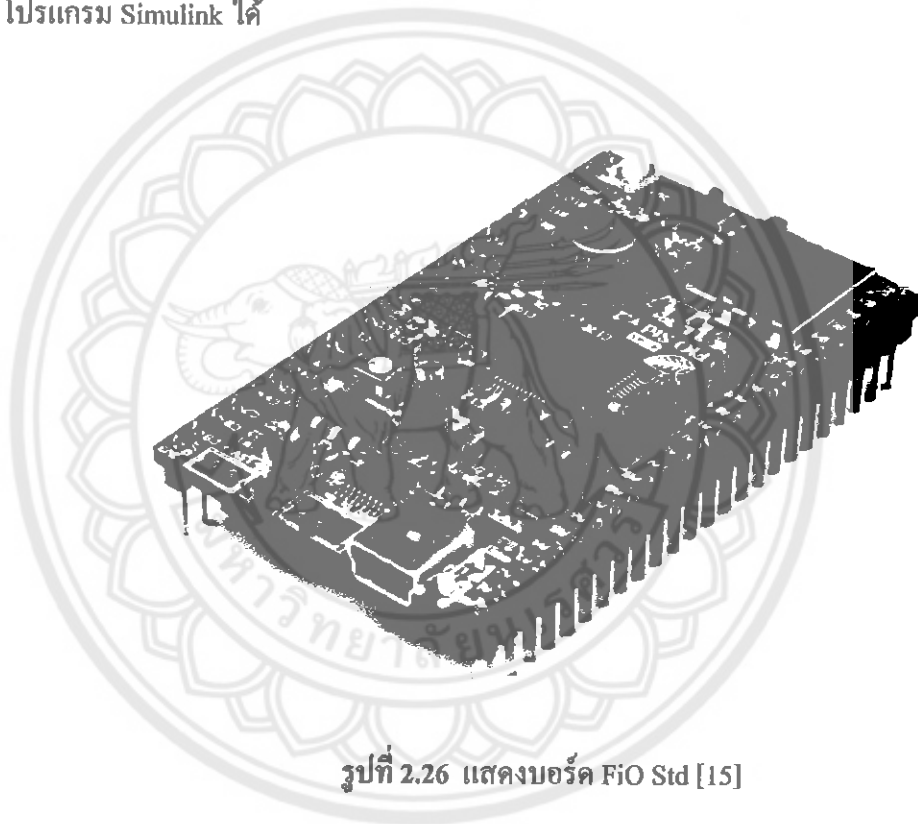
หนึ่งในวิธีที่ง่ายที่สุดเพื่อสร้างมือจับ 2 นิ้ว คือ ใช้การประกอบเซอร์โวมอเตอร์ควบคุมการหมุนของเฟืองตรงอันใดอันหนึ่งจากเฟืองตรงทั้งสองอันที่หันเข้าหากัน ซึ่งเป็นตัวควบคุมการบีบเข้าและคลายออกของการจับยึด โดยมีข้อต่อนี้เป็นส่วนขยายของการจับยึด ดังรูป 2.25

รูปที่ 2.25 แสดงการประกอบชุดเฟืองเพื่อควบคุมการจับยึดของมือจับ [14]

2.6 บอร์ดไฟโอ (FiO Board)

การควบคุมหุ่นยนต์ป็นเสาอาศัยการควบคุมโดยไมโครคอนโทรลเลอร์ (Microcontroller) ในโครงการนี้เลือกใช้บอร์ดไฟโอ (FiO Board) ซึ่งเป็นชุดทดลองระบบสมองกลฝังตัวที่ถูกออกแบบมาเพื่อใช้ร่วมกับชุดกล่องคำสั่งรารีคเอสทีเอ็ม32 (RapidSTM32 Blockset) สามารถใช้ร่วมกับซิมูลิงค์ มีจุดเด่นคือการเขียนโปรแกรมแบบกราฟิก (Graphic Programming) โดยอาศัยโค้ดเจเนอเรชัน (Code Generation) ในการแปลงโปรแกรมแบบกราฟิกลงบนบอร์ดไฟโอ และยังสามารถทำ Hardware in the Loop ได้ นั่นคือ สามารถทดสอบอัลกอริทึมและโปรแกรมก่อนที่จะต้องซื้ออุปกรณ์เซ็นเซอร์ (Sensor) และแอคชูเอเตอร์ (Actuator) โดยใช้การจำลองระบบบนโปรแกรม Simulink ได้

รูปที่ 2.26 แสดงบอร์ด FiO Std [15]

2.7 บลูทูธ (Bluetooth) [16]

บลูทูธเป็นเทคโนโลยีของอินเตอร์เฟสทางคลื่นวิทยุ ใช้ในการเชื่อมโยงการสื่อสารไร้สายในแถบความถี่ 2.45 GHz ทำให้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่เคลื่อนย้ายได้สามารถติดต่อสื่อสารกันแบบไร้สายระหว่างกันในระยะห่างสั้น ๆ ได้ อุปกรณ์แต่ละตัวสามารถติดต่อสื่อสารกับอุปกรณ์อื่น ๆ ได้สูงสุดถึง 7 ตัวพร้อมกัน ซึ่งเรียกเครือข่ายขนาดข้อมนี้ว่า พิคเน็ต (Piconet) ยิ่งไปกว่านั้น อุปกรณ์แต่ละตัวยังสามารถสังกัดอยู่กับเครือข่ายพิคเน็ตได้หลายเครือข่ายพร้อมกันอีกด้วย เทคโนโลยีการส่งคลื่นวิทยุของบลูทูธจะใช้การกระโดดเปลี่ยนความถี่ (Frequency Hop) เพราะวาทเทคโนโลยีนี้เหมาะที่จะใช้กับการส่งคลื่นวิทยุที่มีกำลังส่งต่ำและราคาถูก ช่องสัญญาณ

และแบนด์วิธจะถูกแบ่งระหว่างอุปกรณ์ในพีโคเน็ต โดยจะแบ่งออกเป็นหลายช่องความถี่ขนาดเล็ก ในระหว่างที่มีการเปลี่ยนช่องความถี่ที่ไม่แน่นอนทำให้สามารถหลีกเลี่ยงสัญญาณรบกวนที่เข้ามาแทรกแซงได้ บลูทูธจะใช้คลื่นความถี่ในการติดต่อในย่าน ISM (Industrial, Scientific, Medical) ที่มีความถี่ 2.4 GHz และใช้พลังงานต่ำ โดยทางปฏิบัติแล้วอุปกรณ์ของบลูทูธ นั้นจะมีพื้นที่การใช้งานไม่เกิน 10 เมตร การติดต่อผ่านทางช่องสัญญาณที่สนับสนุนทั้งข้อมูลและเสียงที่ความเร็ว 741 Kbps ซึ่งในโครงการนี้เลือกใช้ RN-42 Bluetooth เป็นตัวเชื่อมโยงการสื่อสารระหว่างโปรแกรมประยุกต์บนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ (Android) ของโทรศัพท์กับหุ่นยนต์

รูปที่ 2.27 แสดง aMG Bluetooth – AC2 (with RN-42 Module) [15]

2.7.1 โมดูลการทำงานของบลูทูธ (Bluetooth Module)

บลูทูธถูกกำหนดให้มีโครงสร้างการทำงานจำนวน 8 ชั้น ซึ่งมากกว่าโมดูล OSI อยู่ 1 ชั้น ทำให้ขอบเขตการทำงานในแต่ละชั้น แตกต่างจากโมดูล OSI แต่ลำดับการทำงาน มีลักษณะเหมือนกัน โดยแต่ละชั้นของโมดูลบลูทูธมีชื่อและหน้าที่การทำงานดังนี้

2.7.1.1 ชั้นที่ 1 Radio เป็นส่วนที่เกิดการรับและส่งคลื่นวิทยุจริง ๆ ในวงจรฮาร์ดแวร์ ภาคส่งรับคลื่นวิทยุที่ถูกควบคุมจากชั้น Base Band ไม่ว่าจะเป็ความถี่และระดับความแรงของสัญญาณที่ใช้ รวมไปถึงเฟรมข้อมูลที่จะส่ง

2.7.1.2 ชั้นที่ 2 Base Band การทำงานของชั้นนี้ถือว่าได้เป็นหัวใจของบลูทูธในด้านฮาร์ดแวร์เลยทีเดียว หน้าที่หลักของชั้นนี้ คือ การควบคุมวงจรภาคส่ง – รับคลื่นวิทยุที่อยู่ชั้นล่างสุด ซึ่งจุดสำคัญที่สุดของการควบคุม ก็คือการเลือกช่องความถี่ในการรับส่งข้อมูลให้ตรงกันระหว่าง

มาตรฐานและสแตฟที่ต้องมีการกระโดดไปในรูปแบบเดียวกัน

2.7.1.3 **ชั้นที่ 3 Link Controller** ควบคุมการเชื่อมต่อพื้นฐานของบลูทูธทั้งหมด ไม่ว่าจะ เป็นสถานะของอุปกรณ์ โหมคการทำงานของอุปกรณ์ การค้นหาอุปกรณ์บลูทูธใกล้เคียง รวมไปถึง การเลือกว่าจะเป็นมาตรฐานหรือสแตฟในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ

2.7.1.4 **ชั้นที่ 4 Link Manager** ทำหน้าที่แปลงคำสั่งที่ได้รับจากชั้นบนเป็นลำดับหน้า ที่การทำงานที่ชั้นล่างรู้จัก และคอยส่งคำสั่งลงไปควบคุมการทำงานของชั้นล่างทั้งหมด

2.7.1.5 **ชั้นที่ 5 HCI (Host Control Interface)** เป็น โปรโตคอลเชื่อมต่อระหว่าง โปรแกรมชั้นบนที่ทำงานอยู่บนระบบหนึ่ง (เช่น การ์ด PCMCIA Bluetooth ที่ต่ออยู่ในเครื่อง คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก) ทำให้โปรแกรมรู้จักคำสั่งควบคุมอุปกรณ์บลูทูธ

2.7.1.6 **ชั้นที่ 6 L2CAP (Logical Link Control and Adaptation Protocol)** ทำหน้าที่ มีดเคิลเก็บข้อมูลจากชั้นบนซึ่งอาจจะมีการทำงานของ โปรแกรมหลายโปรแกรมพร้อมกัน และ จัดแบ่งข้อมูลออกเป็นแพคเกจ (Package)

2.7.1.7 **ชั้นที่ 7 RFCOMM/SDP** สำหรับ RFCOMM เป็น โปรโตคอลเสมือน ที่ทำให้ แอปพลิเคชันด้านบนของบลูทูธ เป็นเหมือนพอร์ตอนุกรม (Serial Port) ทั่วไป ส่วน SDP (Service Discovery Protocol) เป็น โปรโตคอลที่ช่วยค้นหาบริการจากอุปกรณ์ บลูทูธตัวอื่นที่อยู่ในขอบเขต พิกเนตเดียวกัน

2.7.1.8 **ชั้นที่ 8 Application** เป็นส่วนของ โปรแกรมที่ติดต่อบริการหรือส่งข้อมูลกับผู้ใช้

2.8 โปรแกรมประยุกต์สำหรับการโปรแกรม

2.8.1 แมทแลบ (MATLAB) [17]

แมทแลบ (MATLAB) เป็นภาษาคอมพิวเตอร์ขั้นสูง (High-Level Language) สำหรับการคำนวณทางเทคนิคที่ประกอบด้วย การคำนวณเชิงตัวเลข กราฟที่ซับซ้อน และการจำลองแบบ เพื่อให้หมดเห็นภาพงนได้ง่ายและชัดเจน ชื่อของแมทแลบย่อมาจาก Matrix Laboratory ได้พัฒนา ด้วยการแก้ไขปัญหาที่ส่งมาจากหลาย ๆ ผู้ใช้เป็นระยะเวลาหลายปีจึงทำให้โปรแกรมแมทแลบมี ฟังก์ชันการต่าง ๆ ให้เลือกใช้มากมาย ในบางมหาวิทยาลัยได้ใช้โปรแกรมแมทแลบเป็นหลักสูตร พื้นฐานในการศึกษาทางด้านคณิตศาสตร์ วิศวกรรม และวิทยาศาสตร์แขนงต่าง ๆ ตลอดจนด้าน อุตสาหกรรมได้ใช้โปรแกรมแมทแลบเป็นเครื่องมือสำหรับใช้ในงานวิจัย พัฒนาและวิเคราะห์

โปรแกรมแมทแลบจะมีกล่องที่ใช้ในการหาคำตอบเรียกว่า กล่องเครื่องมือ (Toolbox) ซึ่ง จะแยกกล่องเครื่องมือออกตามแต่ละสาขา เช่น การประมวลผลสัญญาณ (Signal Processing Toolbox) การประมวลผลภาพ (Image Processing Toolbox) ระบบควบคุม (Control System Toolbox) โครงข่ายประสาท (Neural Networks Toolbox) ฟัซซี่ลอจิก (Fuzzy Logic Toolbox)

เวฟเลท (Wavelet Toolbox) การติดต่อสื่อสาร (Communication Toolbox) สถิติ (Statistics Toolbox) และสาขาอื่น ๆ มากมายภายในกล่องเครื่องมือแต่ละสาขาก็จะมีฟังก์ชันต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาในสาขานั้น ๆ ให้เลือกประยุกต์ใช้งานเป็นจำนวนมาก

2.8.2 ซิมูลิงค์ (Simulink)

ซิมูลิงค์ (Simulink) เป็น โปรแกรมเสริมที่มาพร้อมกับแมทแลบ (MATLAB) ซึ่งเป็นระบบที่มีปฏิสัมพันธ์ (Interactive) สำหรับการจำลองและวิเคราะห์ระบบไดนามิกต่าง ๆ ที่เป็นระบบเชิงเส้น (Linear) ระบบไม่เชิงเส้น (Nonlinear) ซิมูลิงค์เป็นโปรแกรมที่สามารถใช้ระบบโมดูล โดยการวาดบล็อกไดอะแกรมบนจอภาพด้วยการใช้เมาส์ ทำให้โปรแกรมแมทแลบสามารถจำลองระบบได้หลายรูปแบบ ในเชิงเส้น (Linear) ไม่เชิงเส้น (Nonlinear) เวลาต่อเนื่อง (Continuous-times) เวลาไม่ต่อเนื่อง (Discrete-time) และระบบหลายอัตรา (Multirate) ซึ่งในแต่ละรูปแบบที่นำมาสร้างแบบจำลองในการวิเคราะห์จะต้องมีความเข้าใจพื้นฐานในการทำงานของบล็อกแต่ละบล็อกได้เป็นอย่างดี ตลอดจนเข้าใจระบบโดยรวมของงานที่จะกระทำด้วย

2.8.3 ชุดบล็อกคำสั่ง (Blocksets)

ชุดบล็อกคำสั่งเป็นสิ่งที่เพิ่มเติมในซิมูลิงค์ (Simulink) โดยจะเป็นไลบรารีของบล็อกสำหรับการประยุกต์เฉพาะ เช่น การติดต่อสื่อสาร (Communication) การประมวลผลข้อมูล (Signal Processing) และระบบไฟฟ้ากำลัง (Power Systems)

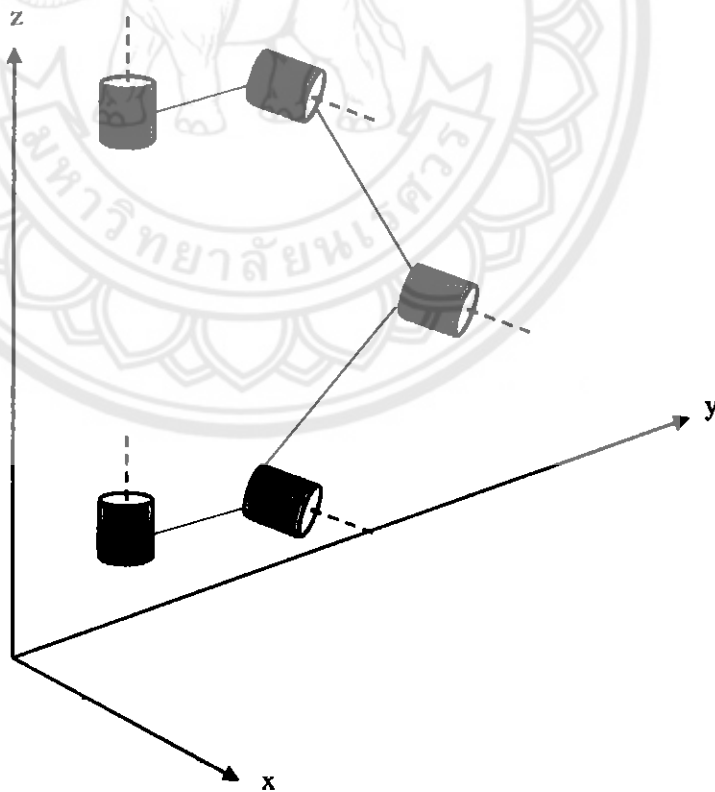
บทที่ 3

การออกแบบและสร้างหุ่นยนต์

การออกแบบและสร้างหุ่นยนต์ป็นเสาแบบกึ่งอัตโนมัตินั้น จำเป็นต้องพิจารณาถึงน้ำหนัก ความสูง จำนวนข้อต่อ กำลังขับเคลื่อน และระบบควบคุมมอเตอร์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีผลต่อความสามารถ ความเสถียร ตลอดจนความคล่องตัวในการเคลื่อนไหวของหุ่นยนต์

3.1 การออกแบบหุ่นยนต์เบื้องต้น

การออกแบบหุ่นยนต์ป็นเสา ลำดับแรกคือการออกแบบการวางข้อต่อบนโครงสร้างของหุ่นยนต์ที่มีการติดตั้งเซอร์โวมอเตอร์ (Servo Motor) ในที่ต่าง ๆ เพื่อให้ได้คุณสมบัติใกล้เคียงกับลักษณะการก้าวเดินแบบหนอน ซึ่งมีการจับยึดเสา หักตัว และคลายออก ดังรูปที่ 3.1 โดยกำหนดให้แกนหมุน x มีหน้าที่เป็นแกนที่ทำให้หุ่นยนต์เอียงตัวไปด้านบนหรือด้านล่าง และแกนหมุน z มีหน้าที่เป็นแกนที่ทำให้หุ่นยนต์บีบหรือคลายการจับยึดเสาของหุ่นยนต์

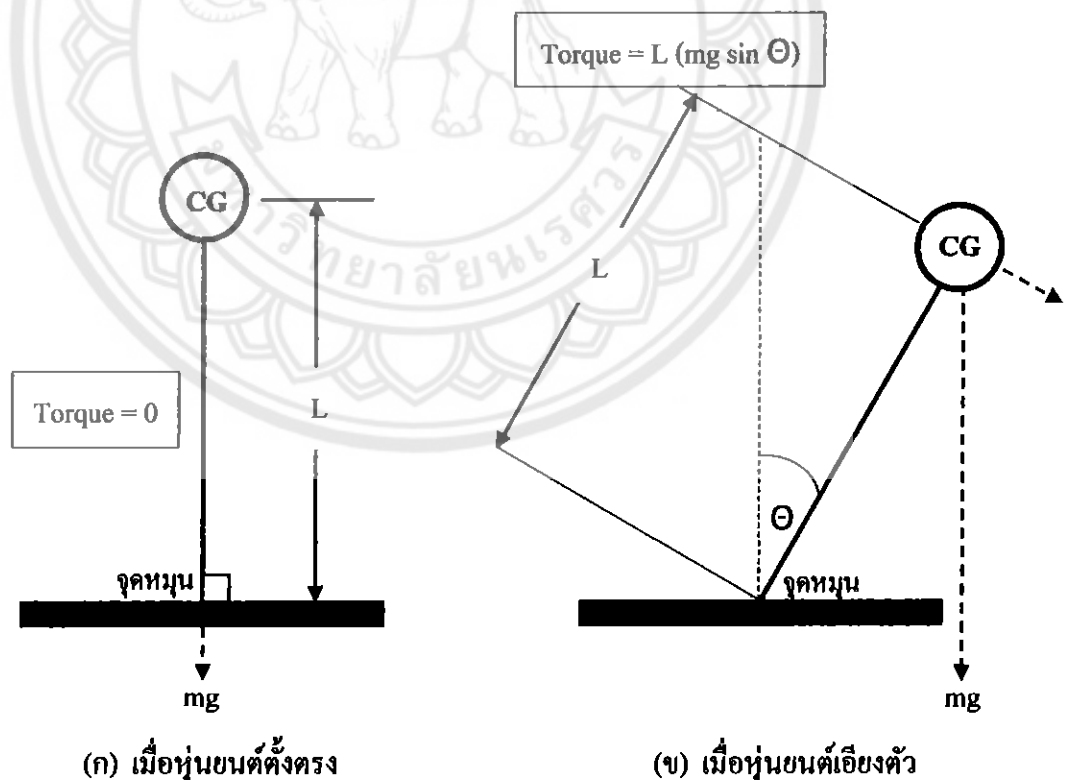
รูปที่ 3.1 แสดง Wire Diagram ของหุ่นยนต์

โครงสร้างของหุ่นยนต์ที่ออกแบบเป็นโครงสร้างที่มีทิศการหมุนข้อต่อ 5 ข้อต่อ โดยสามารถจัดให้เกิดท่าทางการจับยึด การปีนขึ้น การปีนลง เป็นต้น ในขั้นตอนนี้ออกแบบโครงสร้างหุ่นยนต์ถือว่าบรรลุจุดประสงค์เพียงพอแล้ว เนื่องจากยังมีขั้นตอนที่จะออกแบบอย่างละเอียดในโปรแกรมออกแบบจำลองสามมิติ โซลิดเวิร์ค (SolidWorks)

3.2 การเลือกเซอร์โวมอเตอร์สำหรับหุ่นยนต์

เซอร์โวมอเตอร์ คือ มอเตอร์ที่มีระบบควบคุมอยู่ภายใน ทำให้สามารถควบคุมตำแหน่งของมอเตอร์ได้โดยใช้สัญญาณความกว้างของพัลส์ (Pulse Width Modulation) ซึ่งสะดวกในการใช้งานเพื่อเป็นส่วนส่งแรงไปขับเคลื่อนข้อต่อของหุ่นยนต์ โดยมีสิ่งที่สำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อความสามารถในการแสดงท่าทางของหุ่นยนต์คือแรงบิด (Torque) ของเซอร์โวมอเตอร์

แรงบิด (Torque) คือ ปริมาณที่บ่งบอกถึงความสามารถในการรองรับแรงที่พยายามหมุน ซึ่งแรงนั้นมีทิศทางตั้งฉากกับเวกเตอร์เชื่อม โยงจากจุดหมุนไปยังแรงนั้น ๆ ดังนั้นในการเลือกใช้เซอร์โวมอเตอร์ที่มีแรงบิดต่าง ๆ จึงทำให้หุ่นยนต์มีความสามารถในการแสดงท่าทางที่แตกต่างกัน ดังรูปที่ 3.2

(ก) เมื่อหุ่นยนต์ตั้งตรง
(ข) เมื่อหุ่นยนต์เอียงตัว
รูปที่ 3.2 แสดงลักษณะของจุดหมุนและแนวแรงที่ก่อให้เกิดแรงบิดที่แตกต่างกันในท่าทางของหุ่นยนต์

จากรูปจะได้สูตรของการหาแรงบิดที่เกิดขึ้น [18] คือ

$$\text{Torque} = L (mg \sin \Theta) \quad (3.1)$$

โดย L คือ ระยะจากจุด CG (Center of Gravity) ถึงจุดหมุนของบริเวณข้อเท้าของหุ่นยนต์
 m คือ มวลของหุ่นยนต์ (kg)
 g คือ ความเร่งเนื่องจากแรงโน้มถ่วงของโลก (9.8 m/sec^2)

Θ คือ มุมเอียงจากแกนตั้งฉากกับพื้น โลก

จากรูปที่ 3.2 (ก) จะเห็นว่าเมื่อหุ่นยนต์ตั้งตรง แรงบิดที่เกิดขึ้นจะมีค่าเท่ากับศูนย์เนื่องจากสมการที่ 3.1 $\sin(0) = 0$ และเมื่อหุ่นยนต์เอียงตัวไปจะทำให้เกิดแรงบิดต่าง ๆ กันตามขนาดมุมที่เอียงไปจากแนวตั้งฉากกับพื้น โลก

ความสัมพันธ์ของแรงบิดเป็นไปตามสมการที่ 3.1 คือ $\text{Torque} = L (mg \sin \Theta)$ และเมื่อกำหนดค่าโดยประมาณของน้ำหนักหุ่นยนต์คือ 2 กิโลกรัม และระยะห่างระหว่างจุด CG (Center of Gravity) กับจุดหมุนของบริเวณข้อมือจับของหุ่นยนต์คือ 20 เซนติเมตร จากกราฟจะเห็นว่าขนาดของแรงบิดเพิ่มขึ้นตามขนาดของมุมเอียงจากแนวตั้งฉากกับพื้น โลกของหุ่นยนต์ โดยแรงบิดต่ำสุดคือ 0 กิโลกรัม-เซนติเมตร เมื่อหุ่นยนต์ตั้งตรง และแรงบิดสูงสุดคือ 40 กิโลกรัม-เซนติเมตร เมื่อหุ่นยนต์เอียงตัวตั้งฉากขนานกับพื้น โลก ดังนั้นในการเลือกเซอร์โวมอเตอร์ที่ดีควรต้องให้มีแรงบิดเข้าใกล้ 40 กิโลกรัม-เซนติเมตร แต่จากงบประมาณของโครงการที่มีจำกัดทำให้สามารถจัดหาเซอร์โวมอเตอร์ได้ขนาดของแรงบิดคือ 12.2 กิโลกรัม-เซนติเมตร ซึ่งเมื่อคำนวณแล้วจะพบว่าหุ่นยนต์มีความสามารถในการเอียงตัวคือ

$$\sin^{-1} \left(\frac{\text{Torque}}{L mg \sin \theta} \right) = \sin^{-1} \left(\frac{1.22}{(0.2)(2)(10)(1)} \right) = 17.58 \text{ องศา}$$

3.3 การกำหนดรายละเอียดของหุ่นยนต์

การกำหนดรายละเอียดของหุ่นยนต์ที่จะต้องคำนึงถึง เนื่องจากมีผลต่อการออกแบบแบบจำลองสามมิติ การสร้างโครงสร้าง และการควบคุมท่าทางของหุ่นยนต์ โดยรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 3.1 ซึ่งได้กำหนดขนาดของหุ่นยนต์เป็นเสาให้มีความสูงไม่เกิน 40 เซนติเมตร ความกว้างไม่เกิน 20 เซนติเมตร และใช้เซอร์โวมอเตอร์ที่มีขนาดแรงบิด 12.2 กิโลกรัม-เซนติเมตรที่แรงดันไฟฟ้า 6 โวลต์ เนื่องจากเป็นเซอร์โวมอเตอร์ที่มีขนาดรูปร่างที่เหมาะสมและแรงบิดสูงเพียงพอแล้ว โครงสร้างของหุ่นยนต์ที่ออกแบบจึงเลือกใช้อะคริลิก (Acrylic) แทนอลูมิเนียม ซึ่งมี

ความแข็งแรงพอสมควร แต่ก็มีน้ำหนักที่ค่อนข้างหนักจึงเป็นจุดอ่อนในการใช้งานที่มีการสั่นสะเทือนสูง อย่างไรก็ตามหุ่นยนต์ปีนเสานี้เป็นหุ่นยนต์ขนาดเล็ก ผลกระทบจากแรงสั่นสะเทือนต่อวัสดุจึงมีน้อยมาก แหล่งจ่ายพลังงานที่เลือกใช้คือกระแสไฟฟ้าสลับความต่างศักย์ 220 โวลต์ ผ่านหม้อแปลงไฟฟ้า (Adapter) ให้เป็นกระแสไฟฟ้าตรง (Direct Current) ขนาด 3 แอมแปร์ ความต่างศักย์ 6 โวลต์ และวงจรควบคุมการทำงานของหุ่นยนต์ที่ใช้เป็นบอร์ดสำเร็จรูปคือ บอร์ดไฟโอ (FiO Board) ซึ่งใช้ STM32TM ARM 32-bits CortexTM – M3 Processors ผ่าน Simulink ซึ่งถูกติดตั้งพร้อมกับแมทแลบ (MATLAB) และการทำ Hardware in the Loop กล่าวคือ สามารถทดสอบอัลกอริทึมและโปรแกรมก่อนที่จะต้องซื้ออุปกรณ์เซนเซอร์ (Sensor) และแอกชูเอเตอร์ (Actuator) โดยผ่านการ Simulate เซนเซอร์และแอกชูเอเตอร์ ในโปรแกรมซิมูลิงก์ได้

ตารางที่ 3.1 แสดงรายละเอียดของหุ่นยนต์ปีนเสา

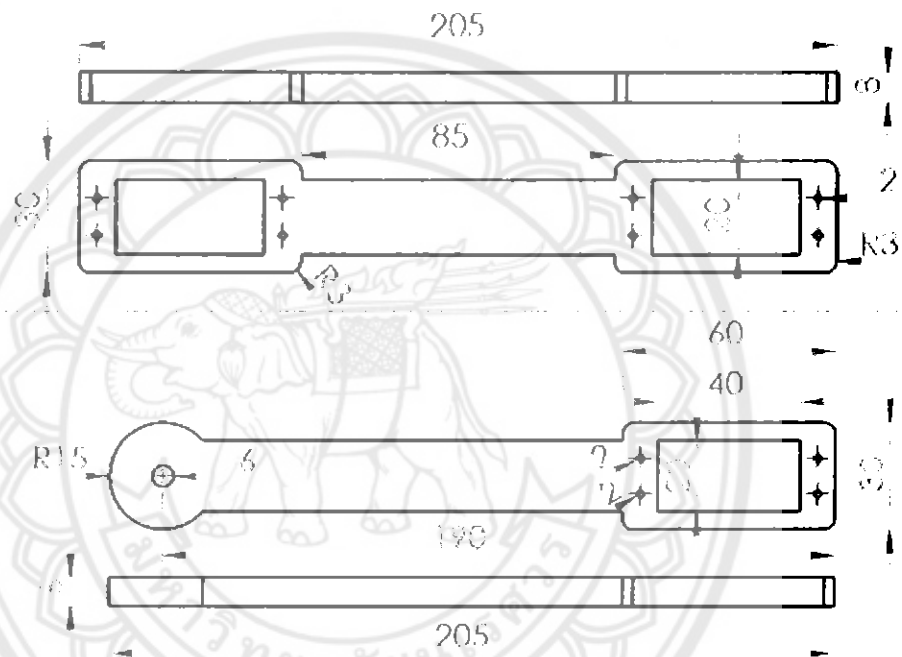
ข้อมูล	รายละเอียด
ชื่อ	Electricity Pole Climbing Robot
จำนวนมือจับและข้อหมุนอิสระ	2 มือจับ 5 ข้อหมุน
ขนาด	ความกว้าง 20 เซนติเมตร ความยาว 80 เซนติเมตร ความสูงขณะจับยึด 40 เซนติเมตร
น้ำหนักสูงสุด	ประมาณ 2 กิโลกรัม
โครงสร้าง	อะคริลิก
ตัวขับเคลื่อนข้อหมุนอิสระ	เซอร์โวมอเตอร์
ความต้องการพลังงาน	ไฟฟ้ากระแสตรง 6 โวลต์ 2 แอมแปร์
แหล่งพลังงาน	ไฟฟ้ากระแสสลับที่ผ่านหม้อแปลงไฟฟ้า (Adapter)
บอร์ดควบคุม	FiO Board (STM32TM – ARM 32-bits CortexTM – M3)
โหมดการทำงาน	ใช้โปรแกรมบนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ควบคุมผ่านสัญญาณบลูทูธให้หุ่นยนต์ทำงานแบบกึ่งอัตโนมัติ

3.4 การออกแบบจำลองสามมิติ

การออกแบบจำลองสามมิติบนโปรแกรมโซลิดเวิร์ค (SolidWorks) มีจุดประสงค์เพื่อออกแบบโครงสร้างหุ่นยนต์ไปใช้สร้างชิ้นงานจริงโดยเริ่มจากการกำหนดวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ให้แน่นอนคือขนาดเซอร์โวมอเตอร์รุ่น SRC SR431 Metal Gear 180 deg. Rotation Servo และโครงสร้างที่ใช้คือแผ่นอะคริลิกขนาดความหนา 0.8 เซนติเมตร และ 0.5 เซนติเมตร จากนั้นทำการสร้างแบบจำลองสามมิติของเซอร์โวมอเตอร์และชิ้นส่วนของอะคริลิกก่อน เมื่อสร้างแบบจำลอง

3.4.2 แบบจำลองแกนของหุ่นยนต์

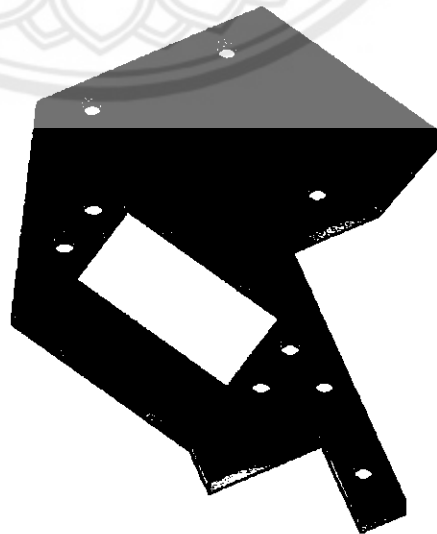
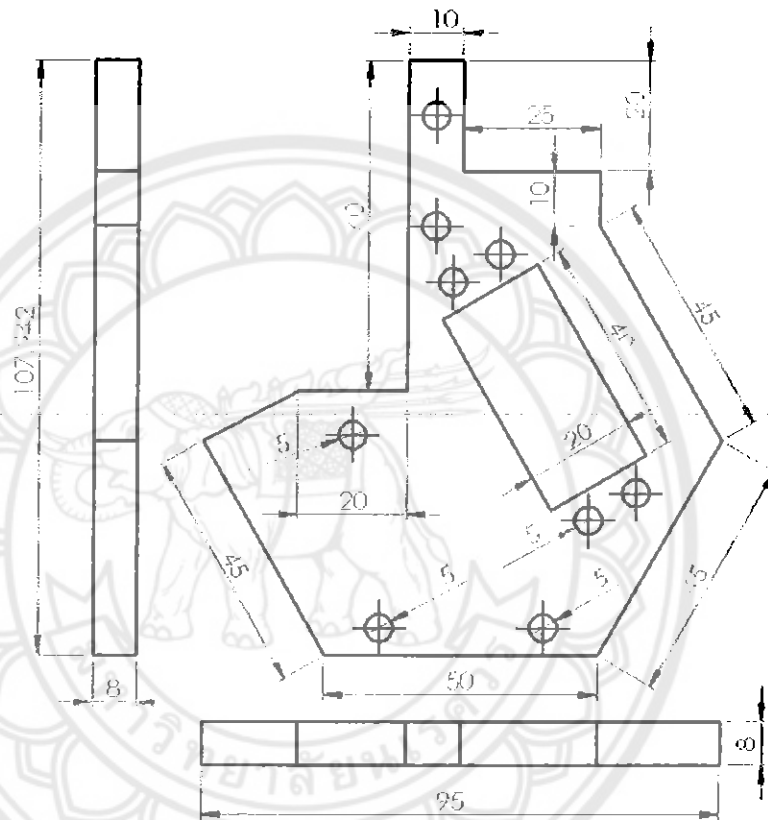
แกนของหุ่นยนต์เป็นส่วนที่ใช้ในการเคลื่อนที่ของหุ่นยนต์ และเพื่อให้มีลักษณะใกล้เคียงกับการเคลื่อนที่แบบหมุน การออกแบบของของหุ่นยนต์จึงออกแบบให้มีแกนสองท่อนต่อเข้ากับข้อต่อซึ่งเป็นเซอร์โวมอเตอร์เพื่อควบคุมการกวาดมุมขึ้นและลง โดยเจาะช่องสำหรับยึดเซอร์โวมอเตอร์ไว้ ส่วนปลายทั้งสองของแกนแต่ละข้างจะใส่เซอร์โวมอเตอร์ไว้ โดยให้ตัวบนใส่เซอร์โวมอเตอร์หันจากแกนขึ้นมาเพื่อให้มีแนวการวางเฟืองของมอเตอร์ที่ต่อกับแกนล่าง ซึ่งใช้สำหรับต่อเข้ากับข้อมือของหุ่นยนต์ดังรูปที่ 3.4 (หน่วยทั้งหมดเป็นมิลลิเมตร)

รูปที่ 3.4 แสดงขนาดและแบบจำลองสามมิติของแกนหุ่นยนต์

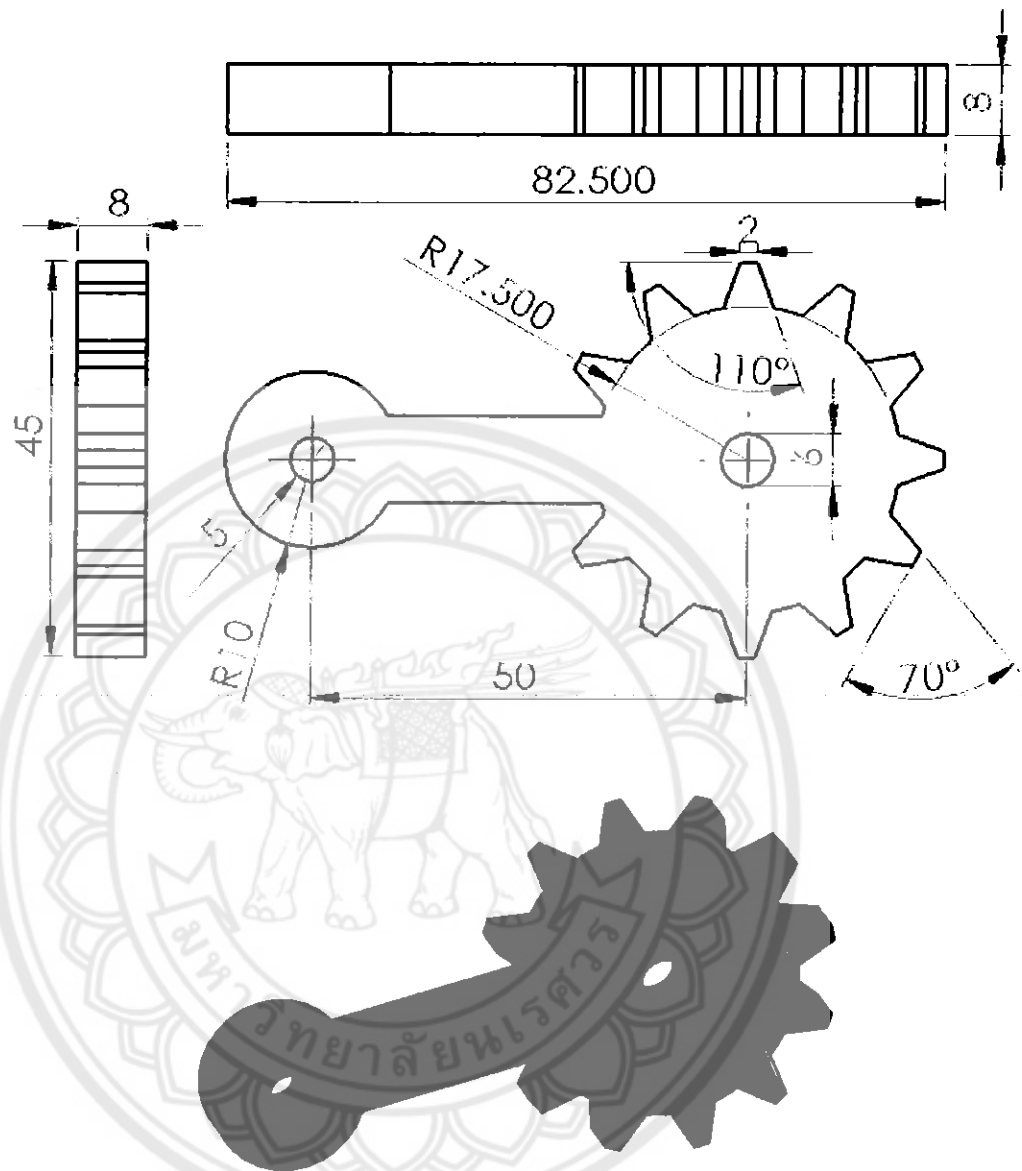
3.4.3 แบบจำลองมือจับของหุ่นยนต์

มือจับของหุ่นยนต์ประกอบด้วยชิ้นส่วนย่อยหลายส่วน ซึ่งมีความสำคัญมากเนื่องจากต้องรับแรงจากน้ำหนักของหุ่นยนต์ทั้งตัว และต้องมีแรงบีบที่กระทำต่อเสามากพอจะทำให้หุ่นยนต์ไม่ตกลงจากเสา ขนาดและแบบจำลองสามมิติของชิ้นส่วนต่าง ๆ มีดังนี้ (หน่วยทั้งหมดเป็นมิลลิเมตร)

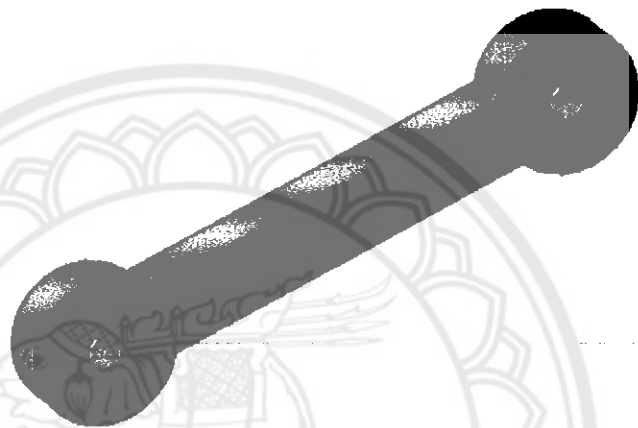
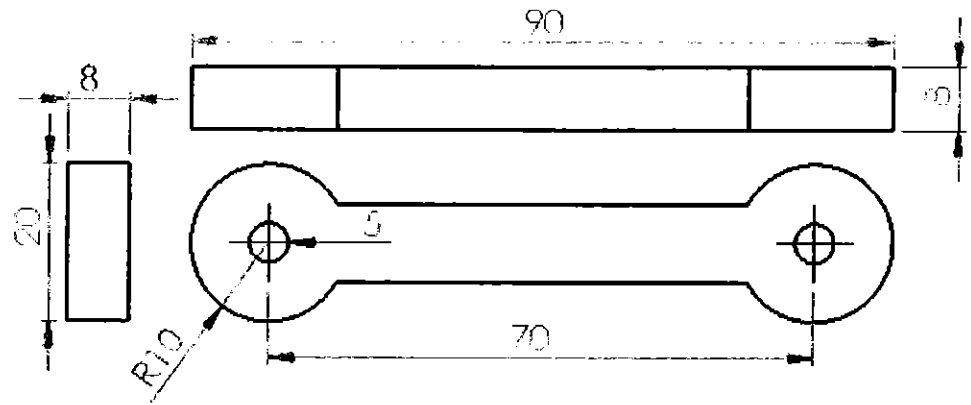

รูปที่ 3.5 แสดงขนาดและแบบจำลองสามมิติฝ่ามือของหุ่นยนต์

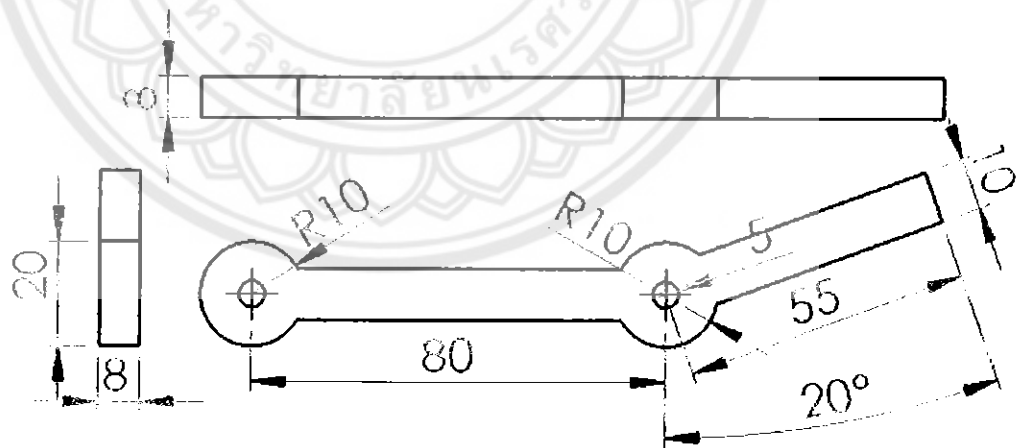

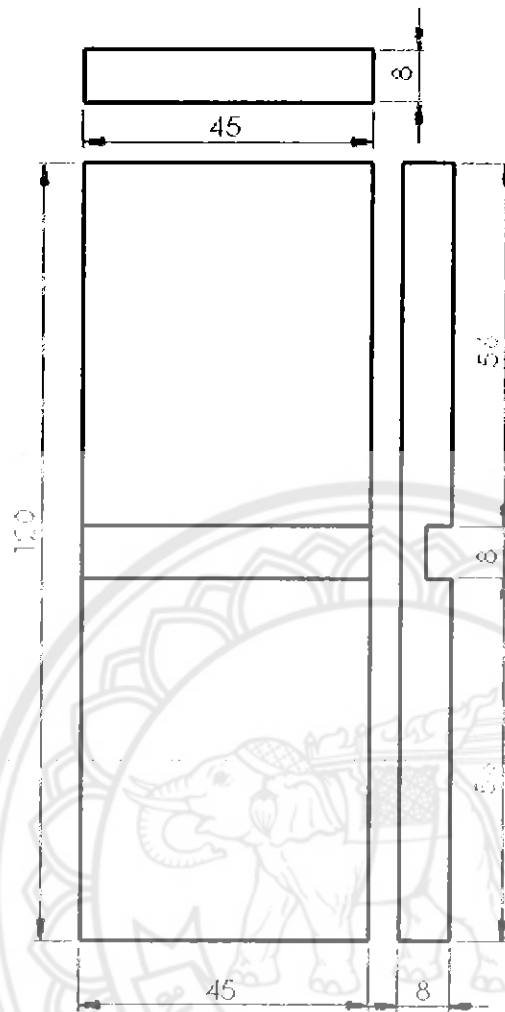
รูปที่ 3.6 แสดงขนาดและแบบจำลองสามมิติของเฟืองที่ใช้เชื่อมต่อกับเซอร์โวมอเตอร์เพื่อการบีบ
และคลายของมือจับ

รูปที่ 3.7 แสดงขนาดและแบบจำลองสามมิติของแท่งอะคริลิกที่ใช้ยึดนิ้วมือ โดยจะขนานกับเฟือง ในรูปที่ 3.7

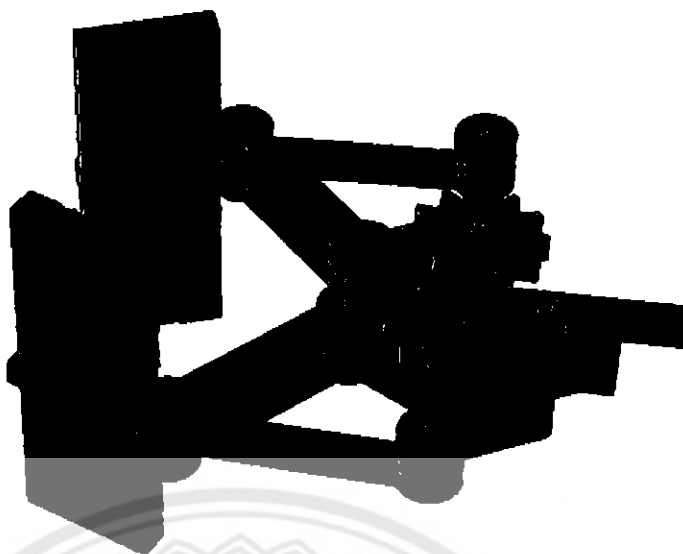

รูปที่ 3.8 แสดงขนาดและแบบจำลองสามมิติของนิ้วมือที่เชื่อมระหว่างเฟืองในรูปที่ 3.7 และแท่งอะคริลิกในรูปที่ 3.8

รูปที่ 3.9 แสดงขนาดและแบบจำลองสามมิติของแผ่นอะคริลิกที่ติดกับนิ้ว

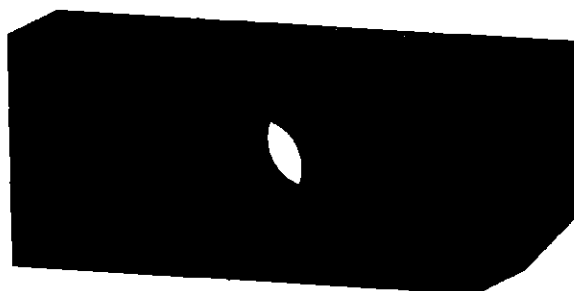
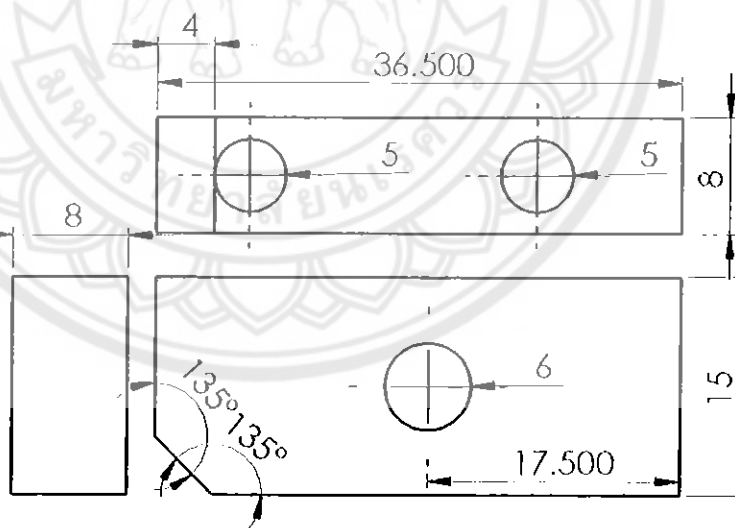
มือจับหนึ่งชั้นจะมีชั้นส่วนต่าง ๆ คือ ฝ่ามือ 1 ชั้น นิ้ว 2 ชั้น แ่งอะคริลิก 4 แ่ง นิ้วมือ 2 นิ้ว และแผ่นอะคริลิก 2 แผ่น ซึ่งนำมาประกอบรวมกัน โดยใส่เซอร์โวมอเตอร์เข้าไปในช่องสี่เหลี่ยมของฝ่ามือที่แสดงให้เห็นใน นำเฟืองด้านที่มีฟันเฟืองสวมลงไปบนแกนของเซอร์โวมอเตอร์ ส่วนเฟืองอีกตัวนำมาประกบให้เฟืองจับกัน ส่วนแ่งอะคริลิกให้ใส่ในรูด้านหน้าของมือจับทั้งสองรู ประกบด้านบนและด้านล่างฝ่ามือ นำนิ้วมือทั้งสองนิ้วใส่ด้านขวาและด้านซ้ายนิ้วละด้าน หันส่วนที่แหลมออกจากตัวฝ่ามือ และสุดท้าย นำแผ่นอะคริลิกติดกับปลายนิ้วทั้งสอง เมื่อทำตามขั้นตอนทั้งหมดแล้วจะได้มือจับดังรูปที่ 3.11

รูปที่ 3.10 แสดงแบบจำลองสามมิติของมือจับที่ประกอบขึ้นส่วนทั้งหมด

3.4.4 แบบจำลองข้อมือของหุ่นยนต์

ข้อมือเป็นชิ้นส่วนที่ใช้เป็นข้อต่อระหว่างมือจับและแกนของหุ่นยนต์ ด้านบนของข้อมือจะมีสองรูใช้ต่อกับฝ่ามือ ส่วนรูตรงกลางเป็นรูที่ใช้ใส่แกนของเซอร์โวมอเตอร์ที่ยึดอยู่กับแกน

รูปที่ 3.11 แสดงขนาดและแบบจำลองสามมิติข้อมือของหุ่นยนต์

3.4.5 แบบจำลองของหุ่นยนต์ปีนเสา

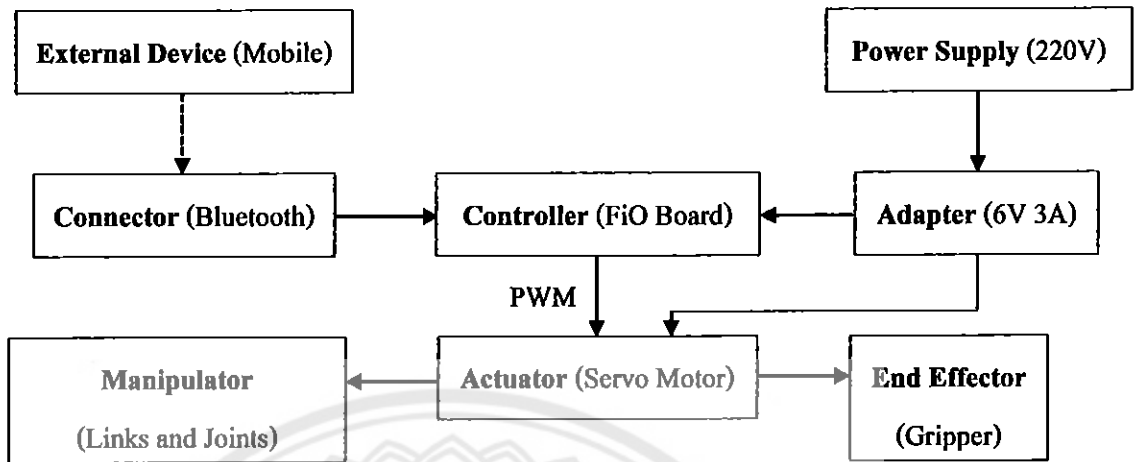

รูปที่ 3.12 แสดงแบบจำลองสามมิติของหุ่นยนต์ปีนเสา

3.5 การเชื่อมโยงอุปกรณ์ควบคุมหุ่นยนต์

การเชื่อมโยงอุปกรณ์ควบคุมหุ่นยนต์มีส่วนหลัก คือ การเชื่อมโยงสัญญาณควบคุม การเชื่อมโยงพลังงานไฟฟ้า และการเชื่อมโยงการสั่งงานแบบกึ่งอัตโนมัติ ดังรูปที่ 3.13 โดยส่วนของการเชื่อมโยงสัญญาณควบคุมจะเป็นการเชื่อมต่อสัญญาณจาก STM32TM ARM 32-bits CortexTM – M3 Processors บนบอร์ดไฟโอ (FiO Board) โดยส่งสัญญาณ PWM ผ่านตัวเชื่อมต่อ (Connector) ไปยังเซอร์โวมอเตอร์ (Servo Motor) ส่วนการเชื่อมโยงพลังงานไฟฟ้าเป็นการเชื่อมต่อไฟฟ้ากระแสตรงขนาด 6 โวลต์ 3 แอมแปร์ จากหม้อแปลงไฟฟ้า (Adapter) กับบอร์ดไฟโอและเซอร์โวมอเตอร์ ส่วนการเชื่อมโยงการสั่งงานแบบกึ่งอัตโนมัติเป็นการเชื่อมต่อโปรแกรมประยุกต์บนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ (Android) กับบอร์ดไฟโอด้วยสัญญาณไร้สายผ่านบลูทูธ

(Bluetooth)

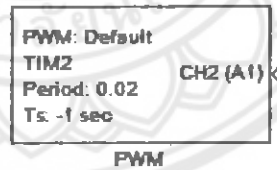

รูปที่ 3.13 แสดงการเชื่อมโยงอุปกรณ์ควบคุมหุ่นยนต์ปีนเสา

แสดงการเชื่อมต่อแบบไร้สาย

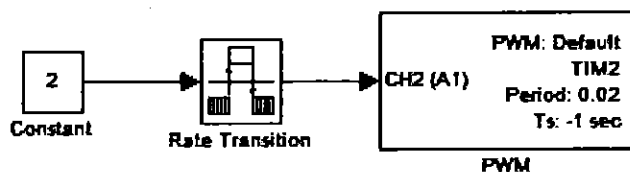
3.6 การเขียนโปรแกรมสร้างสัญญาณพัลส์วามอดูละชัน

การควบคุมเซอร์โวมอเตอร์ (Servo Motor) ต้องอาศัยการป้อนสัญญาณพัลส์วามอดูละชันจากบอร์ดไฟโอ (FiO Board) โดยใช้บล็อก PWM ในไลบรารีชุดกล่องคำสั่งรปคเอสทีเอ็ม32 (RapidSTM32 Blockset) ดังรูปที่ 3.14

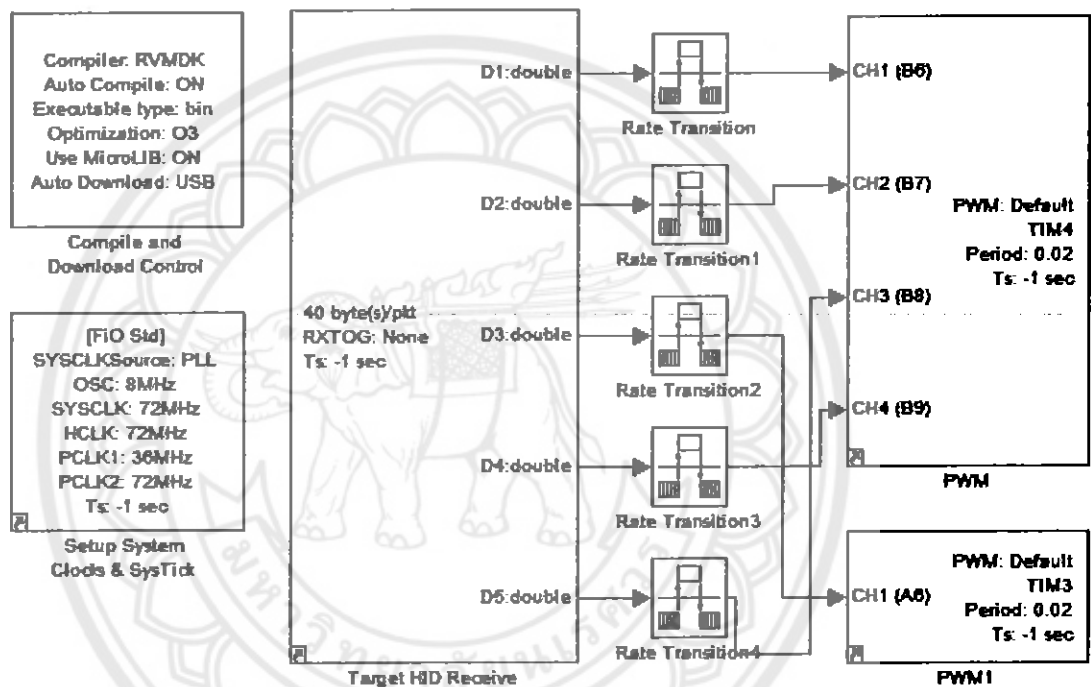
รูปที่ 3.14 แสดงภาพบล็อก PWM ที่ใช้สร้างสัญญาณพัลส์วามอดูละชัน

ข้อมูลที่บล็อก PWM รับเข้ามานั้น ต้องผ่านบล็อก Rate Transition เพื่อปรับอัตราการถ่ายโอนข้อมูลระหว่างบล็อกให้มีอัตราการถ่ายโอนเท่ากัน ดังรูปที่ 3.21

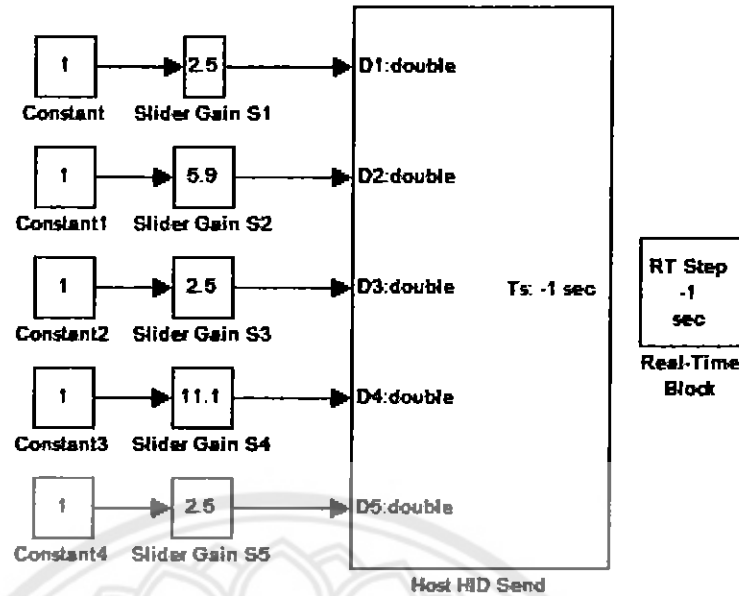
รูปที่ 3.15 แสดงภาพการส่งค่าให้กับบล็อก PWM

การเขียนฟังก์ชันสร้างสัญญาณพัลส์วิดิมอดูเลชัน (PWM) เพื่อควบคุมเซอร์โวมอเตอร์ จำเป็นต้องออกแบบให้สามารถทำการส่งสัญญาณพัลส์วิดิมอดูเลชันออกทางพอร์ต (Port) ได้หลายช่องทางในเวลาเดียวกัน เพราะต้องควบคุมเซอร์โวมอเตอร์จำนวน 5 ตัว โดยค่าพัลส์วิดิมอดูเลชัน จะต้องถูกส่งให้แก่เซอร์โวมอเตอร์ตลอดเพื่อคงตำแหน่งของการเคลื่อนไหวของหุ่นยนต์ โปรแกรมที่ใช้เพื่อส่งค่าให้กับเซอร์โวมอเตอร์ทั้งหมดมีชื่อว่า Test_Target.mdl เป็นโปรแกรมที่ลงไว้ในบอร์ดไฟโอ เพื่อใช้ส่งค่าที่ได้รับให้กับเซอร์โวมอเตอร์จากฝั่งของ Host ดังรูปที่ 3.16

รูปที่ 3.16 แสดงโปรแกรม Test_Target.mdl

จากรูปที่ 3.16 กล่อง Target HID Receive จะทำหน้าที่รับข้อมูลจากส่วนของ PC ที่ส่งข้อมูล โดยใช้ Host HID Receive ซึ่งข้อมูลส่งออกจะมี 5 ข้อมูล เป็นชนิด Double เนื่องจากค่าที่ใช้เป็นค่าที่มีทศนิยม ข้อมูลทั้งหมดถูกทำให้ผ่าน Rate Transition เพื่อปรับอัตราการถ่ายโอนข้อมูลให้มีค่าเท่ากัน และส่งข้อมูลไปยังบล็อก PWM นำออกไปยัง ขา A6, B6, B7, B8 และ B9 โดย Test_Target.mdl จะต้องใช้ Test_Host.mdl ในการควบคุม โดยบล็อกที่ใช้จะมีบล็อก Constant อยู่ด้านซ้ายมือเป็นค่าเริ่มต้น ส่วนบล็อกถัดมาจะเป็นบล็อก Slider Gain ซึ่งสามารถเลือกตัวเลขโดยการเลื่อนบาร์ และกล่อง Host HID Send มีหน้าที่ส่งจากฝั่ง Host ไปยังบอร์ดไฟโอ ผ่าน Target HID Receive ดังรูปที่ 3.17

รูปที่ 3.17 แสดงโปรแกรม Test_Host.mdl

3.7 การสร้างหุ่นยนต์ปีนเสา

วัสดุที่ใช้ทำหุ่นยนต์ต้นแบบและการสร้างชิ้นส่วนหุ่นยนต์ต้นแบบ ใช้อะคริลิกเป็นวัสดุของตัวหุ่นยนต์และมือจับ ซึ่งมีความแข็งแรงพอสมควร สามารถใช้งานแทนอลูมิเนียมได้ในระดับหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตามถึงแม้อะคริลิกจะมีความแข็ง แต่ก็มีความเปราะเช่นกัน และความเปราะนี้ถือเป็นจุดอ่อนในการใช้งานในบริเวณที่มีการสั่นสะเทือนสูง ต่างจากอลูมิเนียมซึ่งมีความยืดหยุ่นกว่า แต่เนื่องจากหุ่นยนต์ปีนเสานี้เป็นหุ่นยนต์ขนาดเล็ก ผลกระทบจากแรงสั่นสะเทือนต่อวัสดุอะคริลิกจึงมีน้อยมาก ชิ้นส่วนทั้งหมดที่ใช้อะคริลิกเป็นวัสดุนี้ถูกทำขึ้นให้มีความใกล้เคียงแบบจำลองที่สร้างจากโปรแกรม โซลิดเวิร์ค (SolidWorks) มากที่สุด ส่วนข้อหมุนต่าง ๆ และการบิดเซอร์โวมอเตอร์นั้นใช้นอตขนาดต่าง ๆ บิดกับส่วนลำตัวและมือจับ ซึ่งชิ้นส่วนเหล่านี้ทำขึ้นเองเพื่อประหยัดค่าใช้จ่าย เมื่อสร้างชิ้นส่วนของหุ่นยนต์ครบตามต้องการแล้ว จึงทำการประกอบชิ้นส่วนหุ่นยนต์เข้าด้วยกัน ดังรูปที่ 3.18

รูปที่ 3.18 แสดงหุ่นยนต์ปีนเสาที่สร้างสำเร็จแล้ว

ตารางที่ 3.2 รายละเอียดของหุ่นยนต์ปีนเสาที่สร้างจริง

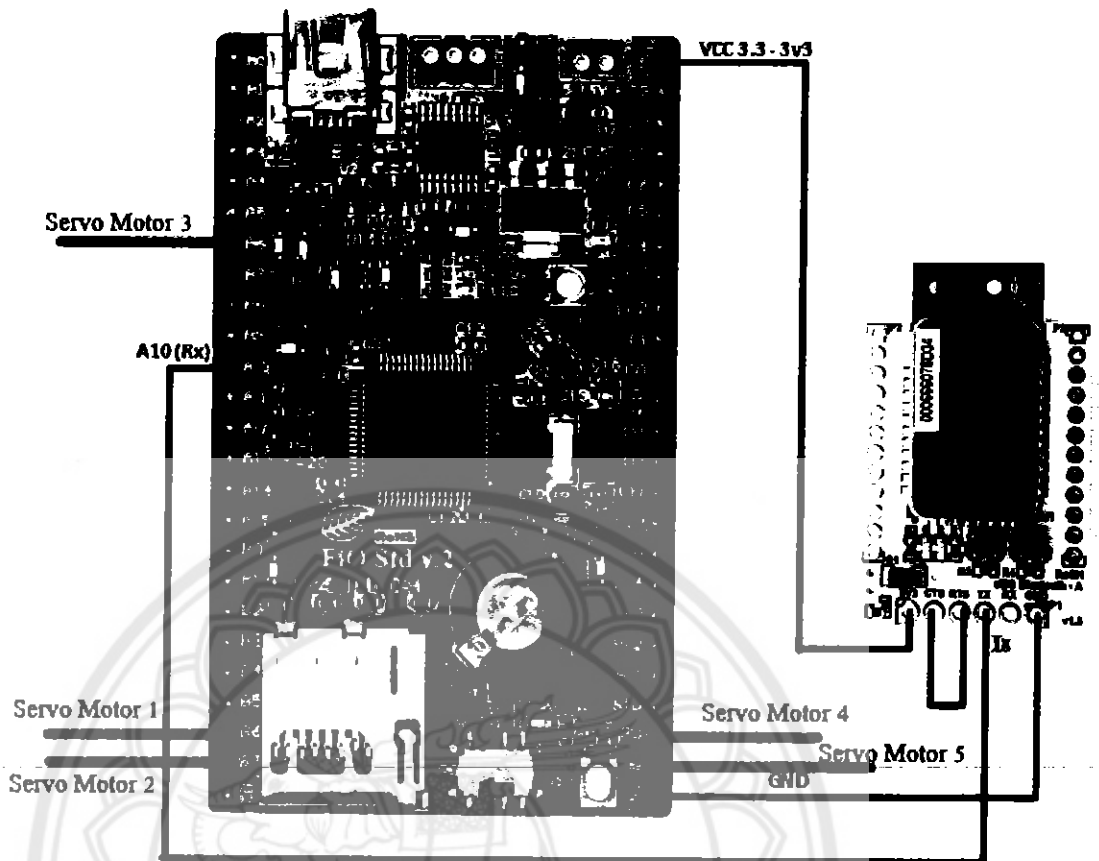
ข้อมูล	รายละเอียด
ขนาด	ความกว้าง 18 เซนติเมตร ความยาว 75 เซนติเมตร ความสูงขณะจับยึด 33 เซนติเมตร
จำนวนมือจับและข้อหมุนอิสระ	2 มือจับ 5 ข้อหมุน
น้ำหนักรวม	1.4 กิโลกรัม
โครงสร้าง	อะคริลิก
ตัวขับเคลื่อนแต่ละข้อหมุนอิสระ	เซอร์โวมอเตอร์ SRC SR431 Metal Gear 180 deg., Metal Gears, Double Ball Bearing จำนวน 5 ตัว Speed (sec/60deg) : 0.20 (At 6.0 V), 0.18 (At 7.4 V)

ข้อมูล	รายละเอียด
	Torque : 12.2 kg-cm (At 6.0 V), 14.5 kg-cm (At 7.4 V) Dimension (WxLxH) : 20.5 x 42.0 x 39.5 mm Weight (g/oz) : 62/2.18
ความต้องการพลังงาน	ไฟฟ้ากระแสตรงความต่างศักย์ 6 V และกระแส 3 A
แหล่งพลังงาน	ไฟฟ้ากระแสสลับผ่านหม้อแปลงไฟฟ้า (Adapter)
บอร์ดควบคุม	FiO Board (STM32TM ARM 32-bits CortexTM – M3)
อุปกรณ์เสริม	aMG Bluetooth – AC2 (With RN – 42 Module)

3.8 การเชื่อมต่อสายไฟระหว่างอุปกรณ์

การเชื่อมต่อระหว่างบอร์ดไฟโอ (FiO Board) และเซอร์โวมอเตอร์ จะต่อสายสัญญาณของเซอร์โวมอเตอร์ (Servo Motor) S1, S2, S3, S4 และ S5 เข้ากับพอร์ต (Port) B6, B7, A6, B9 และ B8 ของบอร์ดไฟโอตามลำดับ สายไฟของเซอร์โวมอเตอร์จะรับจากแหล่งจ่ายไฟภายนอกจากหม้อแปลง (Adapter) เป็นไฟกระแสตรง 6 โวลต์ 3 แอมแปร์ ส่วนสายดิน (Ground) ของเซอร์โวมอเตอร์จะต้องต่อเข้ากับพอร์ต GND เพื่อให้เซอร์โวมอเตอร์ทำงาน

อุปกรณ์บลูทูธ (Bluetooth Device) ที่ใช้เชื่อมต่อกับบอร์ดไฟโอ คือ aMG Bluetooth – AC2 (with RN-42 Module) โดยต่อพอร์ต 3v3 เข้ากับพอร์ต VCC 3.3 – 3v3 ของบอร์ด ต่อพอร์ต GND ของบลูทูธกับพอร์ต GND ของบอร์ด เชื่อมต่อพอร์ต CTB และ RTB เข้าด้วยกัน และพอร์ต TX ของบลูทูธให้ต่อเข้ากับพอร์ต A10 ดังรูปที่ 3.19

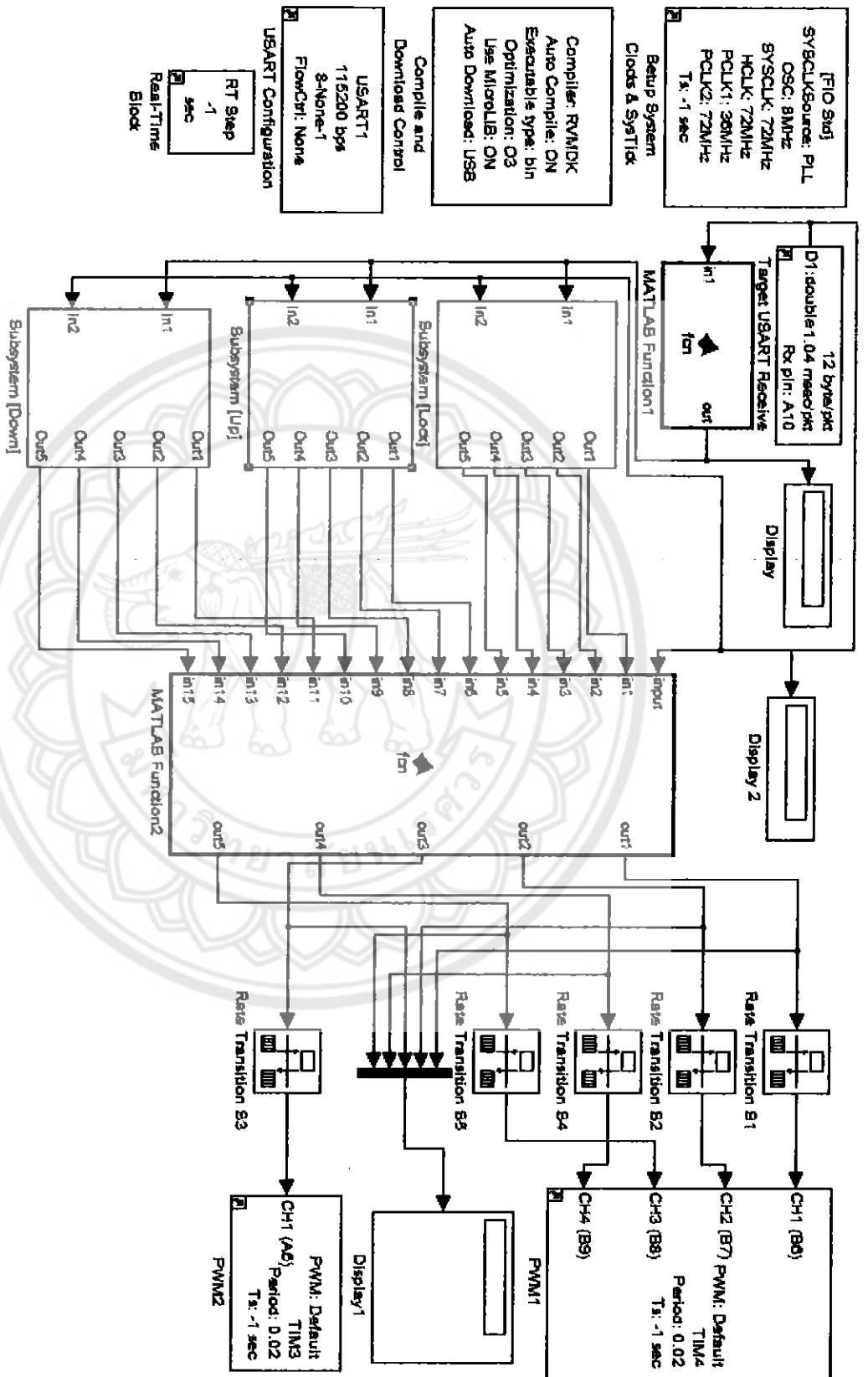

รูปที่ 3.19 การเชื่อมต่อสายไฟระหว่างอุปกรณ์

3.9 การเขียนโปรแกรมในการควบคุมการปีนเสาของหุ่นยนต์

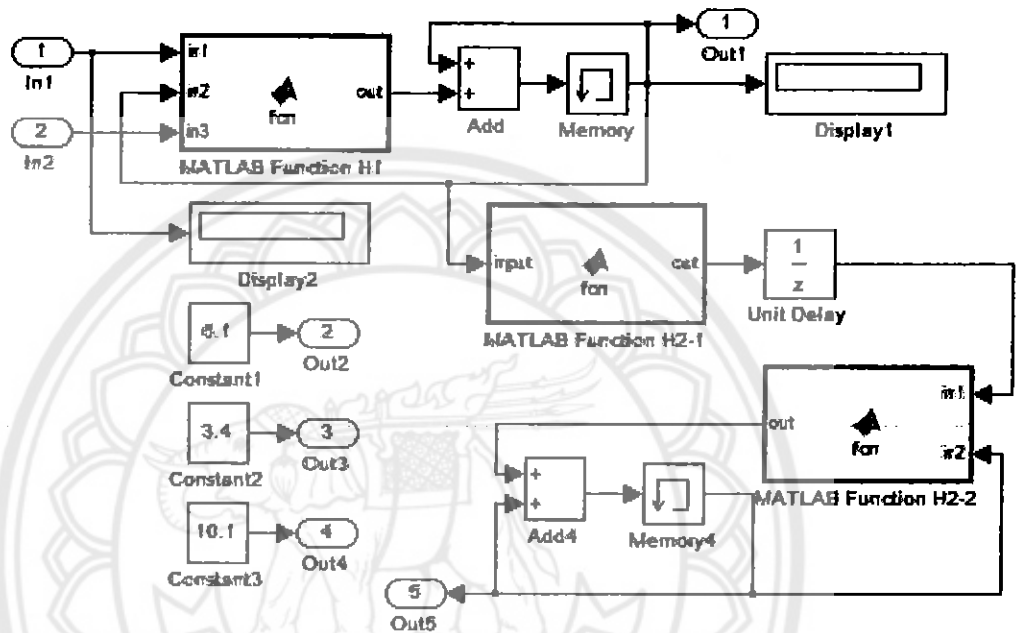
การควบคุมการเคลื่อนที่ทั้งสามรูปแบบมีหน้าตาโปรแกรมที่เหมือนกัน แต่จะต่างกันด้วยลำดับที่อยู่ภายในระบบย่อย เริ่มจากบล็อกรับข้อมูลยูซาร์ท (Target USART Receive) ใ้รับข้อมูลจากอุปกรณ์บลูทูธ ส่งข้อมูลไปยังบล็อก MATLAB Function 1 ที่มีหน้าที่เลือกงานที่ต้องทำจากข้อมูลที่เข้ามาว่า ปีนขึ้น ปีนลง หรืออยู่ในท่าเตรียมพร้อมจับเสา ซึ่ง Subsystem [Lock] ระบบย่อยที่รวมคำสั่งบังคับให้หุ่นยนต์อยู่ในท่าเตรียมพร้อมจับเสา Subsystem [Up] บังคับให้หุ่นยนต์ปีนขึ้นเสา และ Subsystem [Down] บังคับหุ่นยนต์ให้ปีนลงเสา ส่วน MATLAB Function 2 มีหน้าที่เลือกข้อมูลที่จะส่งให้แก่บอร์ดไฟโอ ซึ่งต้องผ่าน Rate Transition เพื่อปรับอัตราการถ่ายโอนให้เท่า ๆ กันก่อนส่งไปยังบล็อก PWM ที่ทำหน้าที่จ่ายสัญญาณพัลส์วิดุมอดูลชันให้กับเซอร์โวมอเตอร์ ดังรูปที่

3.20

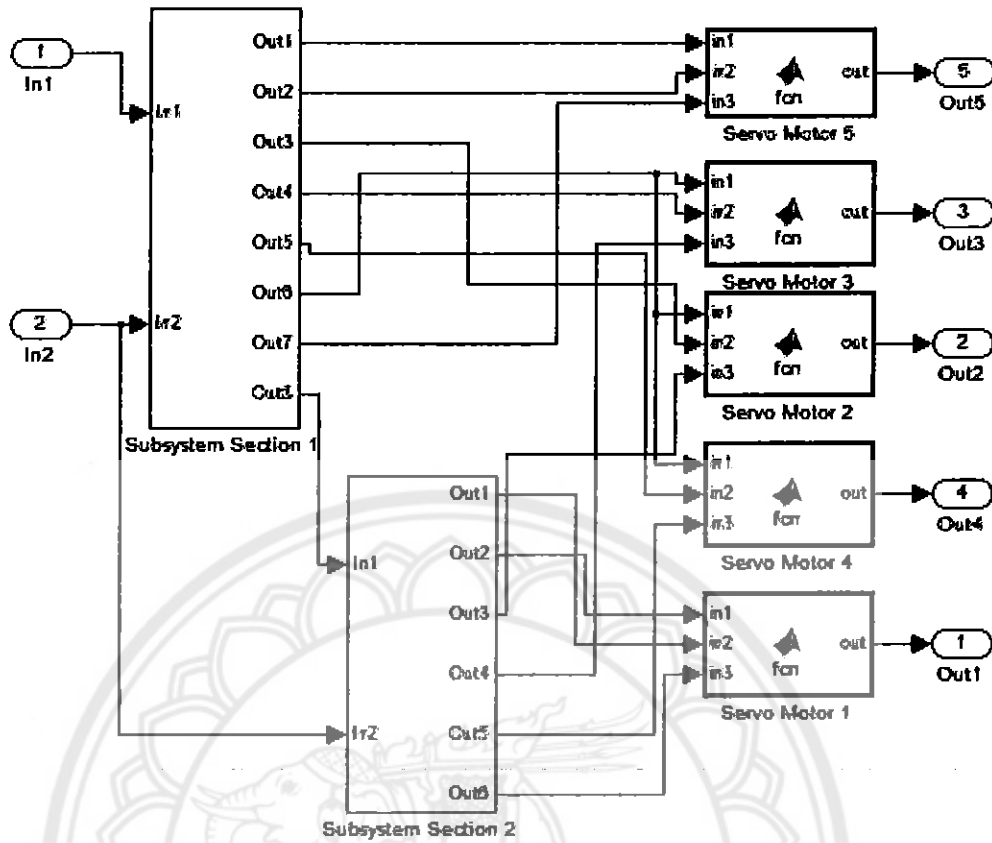
รูปที่ 3.20 แสดงโปรแกรมควบคุมหุ่นยนต์ในโปรแกรมซิมูลิคส์

บล็อก Subsystem [Lock] เป็นบล็อกรวมคำสั่งท่าเตรียมพร้อมของหุ่นยนต์ บล็อก MATLAB Function H1 ทำหน้าที่ปรับให้มือจับบนค้อย ๆ บีบเข้า MATLAB Function H2-1 และ MATLAB Function H2-2 จะสั่งให้มือจับล่างค้อย ๆ บีบเข้า หลังจากมือจับบนบีบเสร็จแล้ว ส่วน Constant1 Constant2 และ Constant3 เป็นค่าที่ส่งให้กับเซอร์โวมอเตอร์ข้อมือบน ลำตัว และข้อมือล่าง ดังรูปที่ 3.21

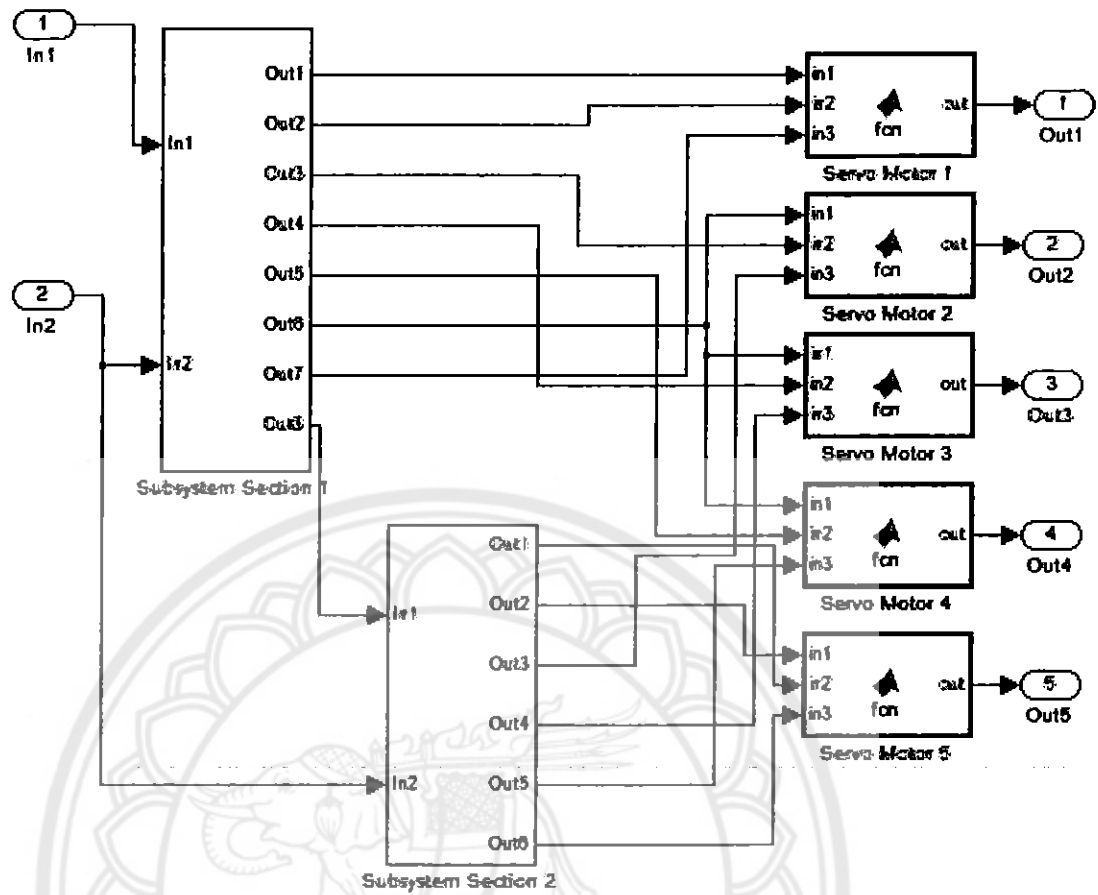
รูปที่ 3.21 แสดงระบบย่อยของคำสั่งท่าเตรียมพร้อม Subsystem [Lock]

บล็อก Subsystem [Up] เป็นบล็อกรวมคำสั่งป็นขั้นเส้า มีความซับซ้อนมาก จึงสร้างระบบย่อยใน Subsystem [Up] อีก 2 บล็อก คือ Subsystem Section 1 และ Subsystem Section 2 ใน Section 1 จะเป็นส่วนของการป็นช่วงแรก ตั้งแต่การปล่อยมือจับต่าง หดตัวเพื่อยกส่วนล่างของหุ่นยนต์ขึ้นจนมือล่างบีบจับเส้าอีกครั้ง ส่วน Section 2 จะเป็นการป็นช่วงหลัง คือ ปล่อยมือจับบน ยึดตัวเพื่อยกส่วนส่วนบน จนถึงบีบมือจับบนอีกครั้ง และมี MATLAB Function อีก 5 บล็อก ชื่อ Servo Motor 1 – 5 ทำหน้าที่ลำดับข้อมูลที่ต้องการส่งออก ดังรูปที่ 3.22

รูปที่ 3.22 แสดงระบบย่อยของคำสั่งปีนขึ้นเสา Subsystem [Up]

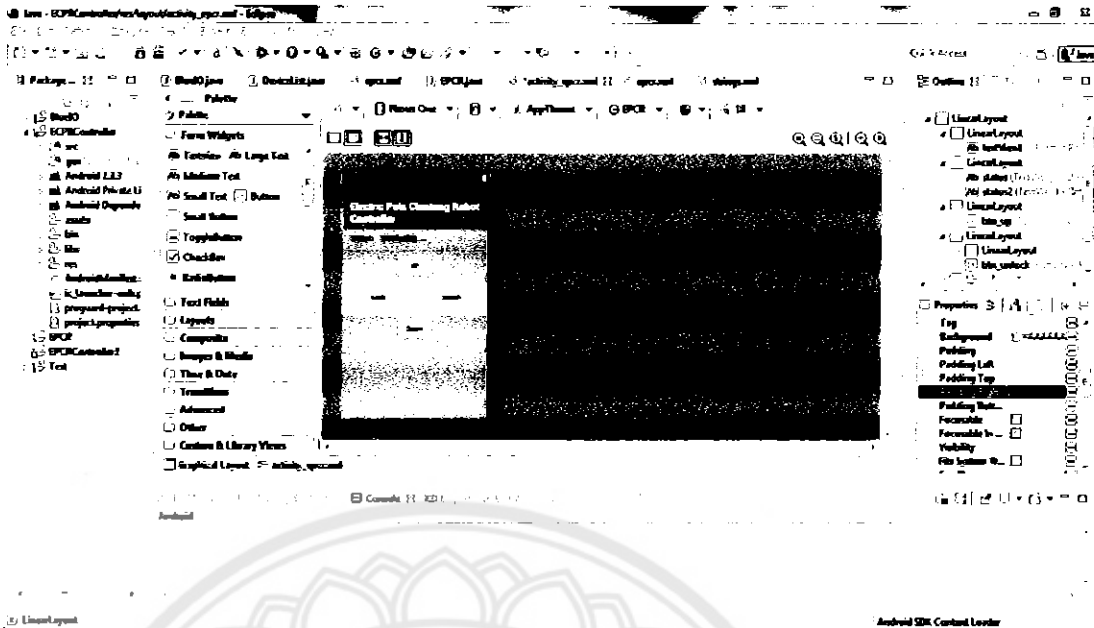
บล็อก Subsystem [Down] รวมคำสั่งการปีนลงเสาเอาไว้ ภายในจะประกอบด้วยระบบย่อยอีก 2 บล็อก และบล็อก MATLAB Function 5 บล็อก ชื่อ Servo Motor 1 – 5 เช่นเดียวกับ Subsystem [Up] แต่ Section 1 จะเริ่มด้วยการปล่อยมือจับบน หอคิวเพื่อดึงส่วนบนลงมา และมือจับบนจับเสา และ Section 2 เริ่มด้วยการปล่อยมือจับล่าง ยึดตัว และมือจับล่างจับเสา ดังรูปที่ 3.23

รูปที่ 3.23 แสดงระบบย่อยของคำสั่งปืนลงเสา Subsystem [Down]

3.10 การเขียนโปรแกรมควบคุมการปืนเสาของหุ่นยนต์ผ่านสัญญาณบลูทูธ

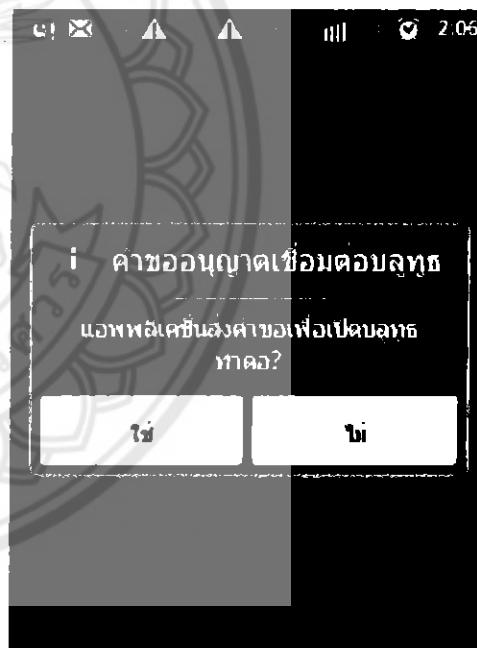
การเขียนโปรแกรมควบคุมหุ่นยนต์ปืนเสาในโครงการนี้ ใช้โปรแกรมอีclipse (Eclipse) เพื่อเขียนแอปพลิเคชัน (Application) ชื่อ ECPR Controller ที่เขียนขึ้นมาเองซึ่งทำงานบนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ (Android Operating System)

รูปที่ 3.24 แสดงภาพโปรแกรมอิกลิปส์

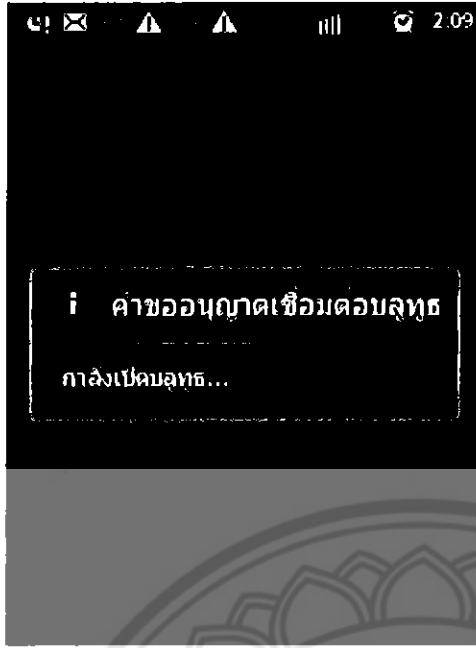

(ก) ไอคอนโปรแกรม ECPR Controller

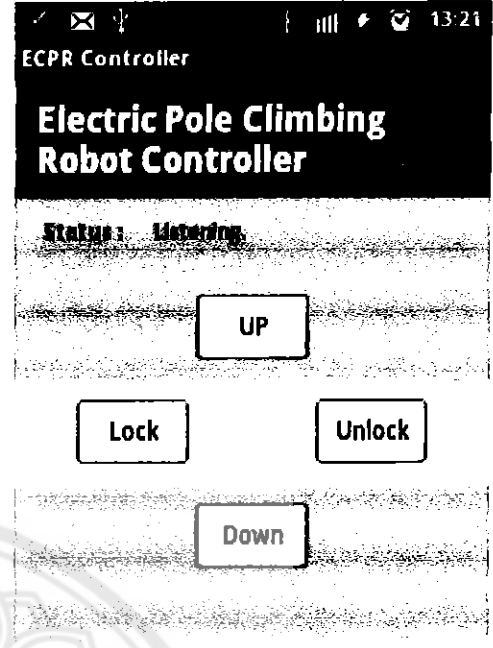

(ข) การขออนุญาตเปิดบลูทูธ

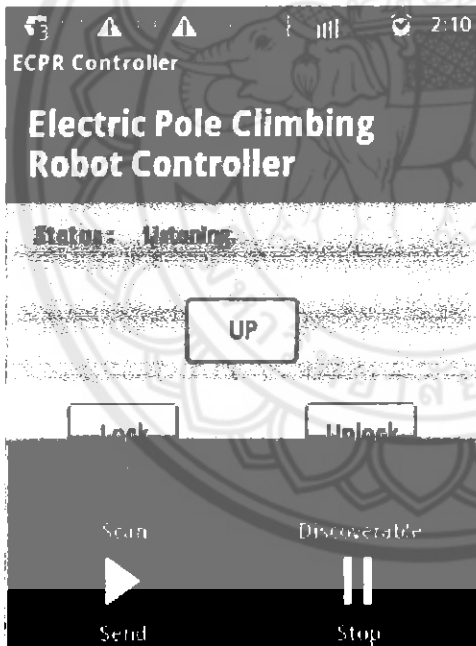

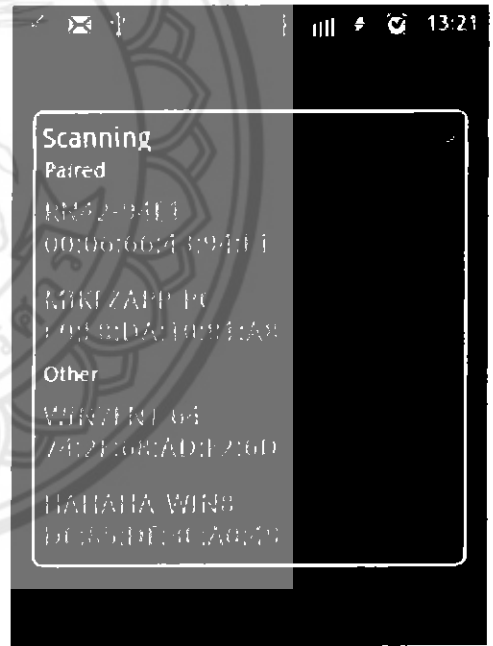
(ค) เปิดบลูทูธ

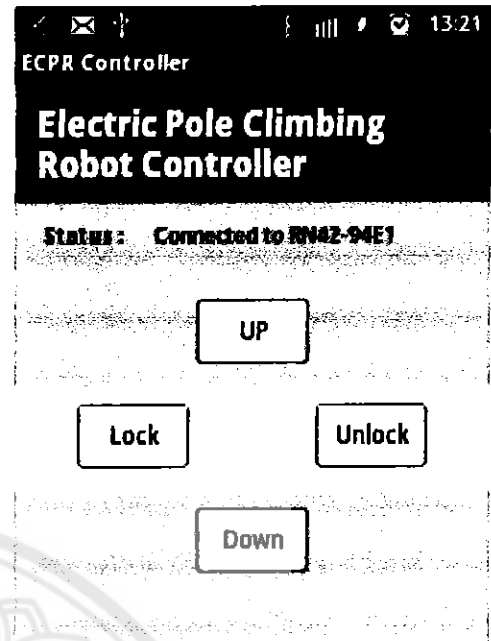
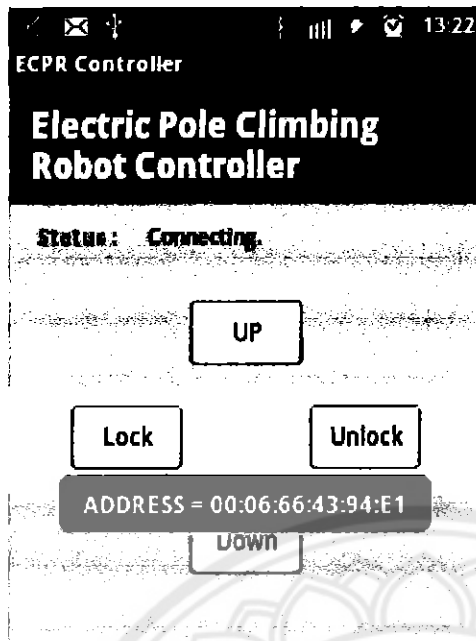
(ง) หน้าจอโปรแกรม

(จ) เมนู

(ฉ) ค้นหาอุปกรณ์

(ข) เมนู

(ข) ค้นหาอุปกรณ์

รูปที่ 3.25 แสดงโปรแกรม ECPR Controller

- (ก) แสดงรูปไอคอนของโปรแกรม ECPR Controller
- (ข) โปรแกรมจะแสดงคำขออนุญาตเชื่อมต่อบลูทูธหากอุปกรณ์ไม่ได้เปิดบลูทูธไว้
- (ค) เมื่อโปรแกรมเปิดการใช้งานบลูทูธ
- (ง) โปรแกรมอยู่ในสถานะ Listening คือ กำลังรอฟังคำสั่ง
- (จ) เมื่อกดปุ่ม Menu ของอุปกรณ์จะปรากฏคำสั่ง Scan, Discovery, Send และ Stop โดยแต่ละคำสั่ง จะมีหน้าที่ดังนี้
- Scan ใช้ค้นหาอุปกรณ์อื่น ๆ ที่เปิดบลูทูธอยู่
  - Discovery ใช้เพื่อให้อุปกรณ์บลูทูธอื่น ๆ หาดบลูทูธของอุปกรณ์นี้เจอ
  - Send ใช้เริ่มส่งค่าจากอุปกรณ์นี้ ให้กับบลูทูธของหุ่นยนต์
  - Stop ใช้หยุดการทำงานของโปรแกรม
- (ฉ) แสดงภาพการค้นหาอุปกรณ์อื่น ๆ จะแสดงอุปกรณ์ที่เปิดบลูทูธอยู่และอุปกรณ์ที่เคยเชื่อมต่อแล้ว
- (ช) แสดงภาพเมื่ออุปกรณ์กำลังเชื่อมต่อกับบลูทูธของหุ่นยนต์และแสดงหมายเลข Address ของอุปกรณ์ที่เชื่อมต่อ
- (ซ) แสดงภาพเมื่ออุปกรณ์เชื่อมต่อเสร็จแล้ว โดยจะแสดงข้อความสถานะว่า Connected to และตามด้วยชื่อของอุปกรณ์ที่เชื่อมต่อด้วย

บทที่ 4

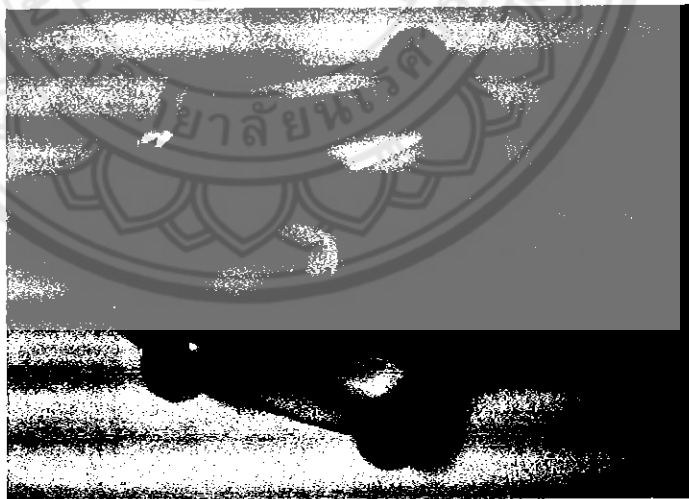
การทดลองและผลการทดลอง

4.1 การทดลองการเคลื่อนไหวกของหุ่นยนต์

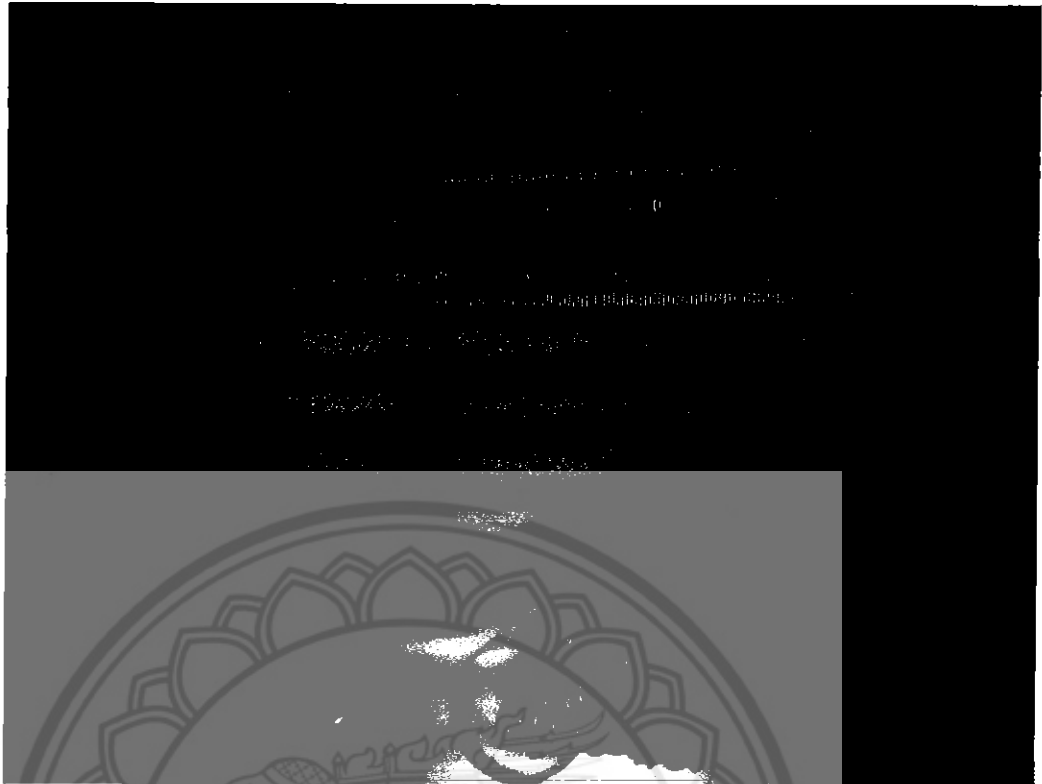
4.1.1 มือจับ

การทดลองการคลายออกและบีบเข้าของมือจับ จะนำค่าที่ได้จากการทดลองบันทึกลงในตาราง เพื่อนำค่าเฉลี่ยมาเขียนโปรแกรมสั่งมือจับ โดยขั้นตอนแรกป้อนสัญญาณพัลส์วิดมอดูเลชันให้กับเซอร์โวมอเตอร์ duty cycle 2% เพื่อให้มือจับคลายออกจนสุด จากนั้นวัดระยะห่างระหว่างนิ้วทั้งสอง ขั้นตอนที่สองคือการทดลองการบีบเข้าของมือจับ โดยป้อนสัญญาณพัลส์วิดมอดูเลชัน เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนกว่ามือจับจะบีบจนสุด

จากการทดลองจำนวน 20 ครั้ง สามารถสรุปได้ว่า เมื่อบีบจนสุดสัญญาณพัลส์วิดมอดูเลชันที่ใช้จะมีค่าอยู่ที่ duty cycle 5.9 – 6.0% เมื่อนำค่าจากการทดลองมาเฉลี่ยจะได้ค่าพัลส์วิดมอดูเลชัน 6.0% duty cycle ส่วนการคลายออกของมือจับค่าพัลส์วิดมอดูเลชันที่ใช้จะเป็น duty cycle 2% วัดความกว้างของมือจับได้ 15.5 – 15.7 เซนติเมตร ค่าเฉลี่ยคือ 15.5 เซนติเมตร และความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้น เนื่องจากพื้นผิวของมือจับที่มีขนาดพื้นผิวค่อนข้างไม่ละเอียดบันทึกผลการทดลองอยู่ในตารางภาคผนวกที่ ก.1

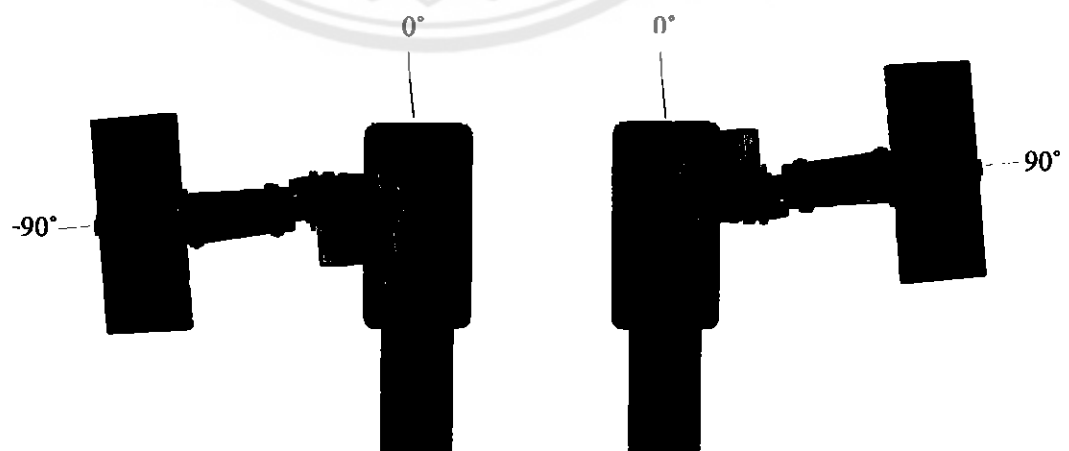
รูปที่ 4.1 แสดงภาพมือจับขณะบีบเข้า

รูปที่ 4.2 แสดงภาพมือจับขณะคลายออก

4.1.2 ข้อมือ

ทดลองการกวาดมุมของข้อมือและวัดค่ามุม นำค่าที่ได้จากสถิติมาใช้ในการทดลองมาเขียน โปรแกรมสั่งงานด้วยค่าที่เหมาะสม เริ่มด้วยการป้อนค่าพัลส์วิดมอดูเลชันให้กับข้อมือ duty cycle 2% และวัดมุม จากนั้นป้อนค่าพัลส์วิดมอดูเลชัน duty cycle 12% และวัดมุมที่กวาดไป โดยขีด แกนตามรูปที่ 4.2

รูปที่ 4.3 แสดงภาพการหมุนเข้าหาเสาและออกจากเสาของข้อมือ

จากการทดลองพบว่า ข้อมือของหุ่นยนต์สามารถหมุนได้เต็มความสามารถของ เซอร์โวมอเตอร์ ตั้งแต่ค่าสัญญาณพัลส์วิดมอดูเลชัน duty cycle 2% มุมที่ได้คือ -90° เมื่อป้อนค่า พัลส์วิดมอดูเลชัน duty cycle 12% จะได้มุม 90° บันทึกผลการทดลองแสดงไว้ในตารางภาคผนวกที่ ก.2

4.1.3 ตัวหุ่นยนต์

เป็นการทดลองการบิดตัวและหดตัวของหุ่นยนต์ เพื่อใช้ค่าที่เหมาะสม โดยดูจากสถิติมา เขียนโปรแกรมควบคุมการบิดตัวและหดตัว ขั้นแรกป้อนค่าพัลส์วิดมอดูเลชันให้กับเซอร์โวมอเตอร์ ตัวกลาง duty cycle 2% เพื่อให้หุ่นยนต์บิดจนสุด และวัดมุมที่ได้ ขั้นต่อไป คือ ป้อนค่าพัลส์วิดมอดูเลชันเพิ่มขึ้น จนกว่าหุ่นยนต์จะหดตัวไม่ได้ และวัดมุม

จากการทดลองการบิดและหดตัวของหุ่นยนต์นั้น ป้อนพัลส์วิดมอดูเลชัน duty cycle 2% หุ่นยนต์จะบิดตัวสุด ซึ่งได้มุม -90° และเมื่อป้อน duty cycle 10.2% หุ่นยนต์จะหดตัวจนสุด ทำมุม ประมาณ 50° บันทึกผลการทดลองดังแสดงตารางภาคผนวกที่ ก.3

รูปที่ 4.4 แสดงภาพของการหดและบิดตัวของหุ่นยนต์

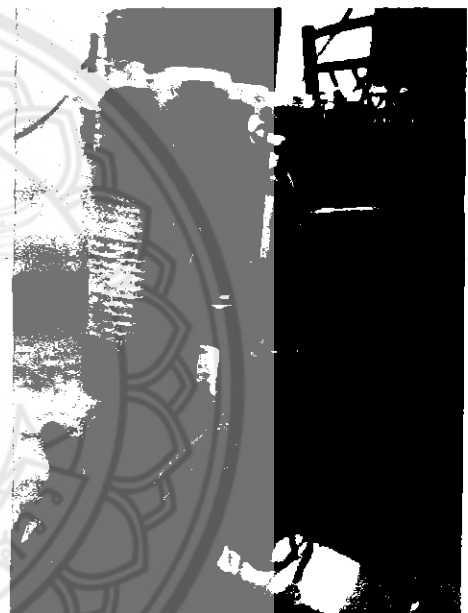
4.2 การทดลองหาท่าทางในการปีนเสาของหุ่นยนต์

การปีนเสาถือการจับยึดเสาแล้วอาศัยการบิดหด พร้อมเคลื่อนตัวขึ้นลงของหุ่นยนต์ โดยที่การปีนเสาแต่ละท่าทางย่อยในการปีนเสา หุ่นยนต์จะต้องอยู่ในภาวะสมดุลเสมอ

ซึ่งหมายความว่า เมื่อหุ่นยนต์หยุดอยู่ที่ท่าทางใดก็ตาม หุ่นยนต์จะสามารถขึ้นอยู่ได้โดยไม่ร่วงลงจากเสาการทดลองท่าทางนั้น เพื่อนำค่าเฉลี่ยที่ได้ไปเขียนควบคุมการเคลื่อนไหวทั้งหมดของหุ่นยนต์เริ่มจากการติดตั้งโปรแกรม Test_Target.mdl ที่ทำหน้าที่ควบคุมเซอร์โวมอเตอร์แต่ละตัวลงบนบอร์ดไฟโอ จากนั้นรันโปรแกรม Test_Host.mdl ซึ่งเป็นโปรแกรมที่ใช้ส่งค่าพัลส์วิดมอดูเลชันให้กับเซอร์โวมอเตอร์ ป้อนค่าให้หุ่นยนต์ใช้มือจับบนจับยึดเสาไว้ จากนั้นค่อย ๆ ปรับค่าพัลส์วิดมอดูเลชันให้เซอร์โวมอเตอร์แต่ละตัวจนกว่าจะได้ท่าทางที่ต้องการ หากหุ่นยนต์ไม่สามารถปีนขึ้น ยกก่อนบนไม้ขึ้น หรือมือจับไม่ตั้งฉากกับเสา ต้องทำการปรับค่าใหม่จนกว่าจะได้ท่าทางที่เหมาะสมและบันทึกผล ซึ่งท่าทางที่ทดลองจะเป็นดังรูปที่ 4.5

(ก) ทำเริ่มต้น

(ข) ปลดปล่อยมือจับล่าง

(ค) ปรับข้อมือบนเพื่อขกตัวออกจากเสา

(ง) หดตัวเข้าหากัน

(จ) ปรับข้อมือบนเพื่อขกตัวเข้าหาเสา

(ฉ) ปรับข้อมือล่างเตรียมจับยึด

(ข) บีบมือจับล่าง

(ค) ปลดมือจับบน

(ง) ปรับมือล่างเพื่อยกตัวออกจากเสา

(จ) ยึดตัวออก

(ฎ) ปรับข้อมือต่างเพื่อยกตัวเข้าหาเสา

(ฏ) ปรับข้อมือบนเตรียมจับยึด

(ง) ทำเป้าหมาย

รูปที่ 4.5 แสดงภาพการทดลองการป็นชิ้นเสาของหุ่นยนต์

การทดลองหาท่าทางการป็นชิ้นเสาของหุ่นยนต์ดังที่แสดงในตารางภาคผนวกที่ ก.4 พบว่า บางครั้งเกิดการสั่น โถงของมือจับบนหรือหุ่นยนต์จับเสาโดยที่ไม่ได้ตั้งฉากกับเสา ทำให้ลำดับที่ ท่าทางถัด ไปผิดพลาดตาม ไปด้วย ซึ่งการบันทึกผลการทดลองนี้บันทึกเฉพาะค่าพัลส์มอดูเลชันของ ท่าทางการป็นที่ป็นสำเร็จเท่านั้น และได้เลือกค่าพัลส์มอดูเลชันที่ป้อนให้กับเซอร์โวมอเตอร์แต่ละ ตัวตามลำดับ ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ค่าพัลส์วิดุมอดูลชันที่เฉลี่ยป้อนให้กับเซอร์โวมอเตอร์

ลำดับ	ท่าทาง	PWM (% Duty Cycle)				
		H1	S2	S3	S4	H5
1	จับยึดเสาด้วยสองมือ (ท่าเริ่มต้น)	8.0	6.4	2.5	10.9	7.0
2	ปล่อยมือจับล่าง	8.0	6.4	2.5	10.9	2.0
3	ปรับข้อมือบนเพื่อยกตัวออกจากเสา	8.0	8.7	2.5	10.9	2.0
4	หดตัวเข้าหากัน	8.0	8.7	5.7	10.9	2.0
5	ปรับข้อมือบนเพื่อยกตัวเข้าหาเสา	8.0	7.9	5.7	10.9	2.0
6	ปรับข้อมือล่างเตรียมจับยึด	8.0	7.9	5.7	9.0	2.0
7	บีบมือจับล่าง	8.0	7.9	5.7	9.0	7.0
8	ปล่อยมือจับบน	2.0	7.9	5.7	9.0	7.0
9	ปรับข้อมือล่างเพื่อยกตัวออกจากเสา	2.0	7.9	5.7	10.0	7.0
10	ยึดตัวออก	2.0	7.9	2.5	10.0	7.0
11	ปรับข้อมือล่างเพื่อยกตัวเข้าหาเสา	2.0	7.9	2.5	10.9	7.0
12	ปรับข้อมือบนเตรียมจับยึด	2.0	6.4	2.5	10.9	7.0
13	บีบมือจับบน (ท่าเป้าหมาย)	8.0	6.4	2.5	10.9	7.0

4.3 การทดลองหารูปแบบการเคลื่อนที่ที่ดีที่สุด

รูปแบบการเคลื่อนที่ทั้ง 3 นั้นใช้ค่าพัลส์วิดุมอดูลชันที่มีค่าเท่ากัน แต่จะแตกต่างกันในเรื่องลำดับการป้อน ระยะทางที่ได้จะใกล้เคียงกันมากเนื่องจากค่าพัลส์วิดุมอดูลชันมีค่าเดียวกัน ซึ่งระยะทางของทั้ง 3 รูปแบบ ประมาณ 2.0 เซนติเมตร จึงใช้เวลาที่ใช้เป็นตัวเลือกในการตัดสินใจรูปแบบการเคลื่อนที่ที่ดีที่สุด การเคลื่อนที่รูปแบบที่ 1 หลายครั้งที่หดตัวดึงส่วนล่างขึ้นมาแล้วไม่สามารถยึดตัวยกส่วนบนขึ้นได้ หรือยกตัวแล้วติดเสา ทำให้ระยะทางที่ป็นขึ้นเสามาไม่ถึงและยังใช้เวลามากกว่าการเคลื่อนที่อีกสองรูปแบบ เนื่องจากเคลื่อนไหวที่ละข้อต่อ จำเป็นต้องรอให้ข้อต่อแรกทำงานเสร็จ ข้อต่อถัดไปจึงจะทำงานต่อได้ ส่วนการเคลื่อนที่ในรูปแบบที่ 2 จะมีลักษณะท่าทางใกล้เคียงกับการเคลื่อนที่รูปแบบที่ 1 แต่จะแตกต่างกันในเรื่องของเวลาที่ใช้ ซึ่งยังคงมีการยกตัวไม่ขึ้นบ้าง ส่วนการเคลื่อนที่ในรูปแบบที่ 3 คือ การเคลื่อนที่แบบขนานกับแนวเสา เป็นการเคลื่อนที่ที่ใช้เวลาน้อยใกล้เคียงกับรูปแบบที่ 2 การทดลองการเคลื่อนที่รูปแบบที่ 3 ไม่พบการติดเสาเมื่อยกตัวขึ้น บันทึกผลการทดลองแสดงดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 การทดลองวิเคราะห์ทางและเวลาของการเคลื่อนที่ทั้ง 3 รูปแบบ

ครั้งที่	ระยะทาง (เซนติเมตร)	รูปแบบที่ 1 (วินาที)	รูปแบบที่ 2 (วินาที)	รูปแบบที่ 3 (วินาที)	หมายเหตุ
1	2.0	64	57	52	
2	2.0	63	56	51	
3	2.0	-	-	52	(1) ยกตัวไม่ขึ้น (2) ขาล่างคิดเสา
4	2.0	-	57	51	(1) ยกตัวไม่ขึ้น
5	2.0	63	56	51	
6	2.0	-	56	51	(1) ยกตัวไม่ขึ้น
7	2.0	63	-	51	(2) ขาล่างคิดเสา
8	2.0	63	56	51	
9	2.0	63	56	51	
10	2.0	63	56	52	
11	2.0	-	56	51	(1) ยกตัวไม่ขึ้น
12	2.0	-	56	51	(1) ยกตัวไม่ขึ้น
13	2.0	63	56	51	
14	2.0	63	56	51	
15	2.0	63	57	51	
16	2.0	-	-	51	(1, 2) ยกตัวไม่ขึ้น
17	2.0	63	56	51	
18	2.0	63	56	51	
19	2.0	63	56	51	
20	2.0	63	-	51	(2) ยกตัวไม่ขึ้น

จากการทดลองการเคลื่อนที่รูปแบบที่ 1 มีความเร็วโดยประมาณ 1.9 เซนติเมตร/นาที่ รูปแบบที่ 2 มีความเร็ว 2.14 เซนติเมตร/นาที่ และรูปแบบที่ 3 มีความเร็ว 2.35 เซนติเมตร/นาที่ รูปแบบที่ 3 จึงมีความเหมาะสมที่สุด ทั้งในเรื่องของระยะเวลาและไม่พบปัญหาขณะปีนขึ้นเสานอกจากนี้ขนาดของโปรแกรมการเคลื่อนที่รูปแบบที่ 3 ยังมีขนาดเล็กกว่าโปรแกรมการเคลื่อนที่รูปแบบที่ 1 และรูปแบบที่ 2 จึงเลือกใช้การปีนเสาเป็นการเคลื่อนที่รูปแบบที่ 3

บทที่ 5

สรุปผลและวิจารณ์

หุ่นยนต์ปีนเสาเป็นอีกหนึ่งนวัตกรรมที่มีบทบาทในการลดความเสี่ยงจากการปฏิบัติงานภาคสนาม ซึ่งโครงการนี้ใช้ซิมูลิงค์ (Simulink) เป็นโปรแกรมขับเคลื่อนหุ่นยนต์และวิเคราะห์การทำงานของระบบร่วมกับบอร์ด ไฟโอ (FIO Sid) มีเซอร์โวมอเตอร์ 5 ตัว ขับเคลื่อนหุ่นยนต์ รวมทั้งสร้างระบบควบคุมหุ่นยนต์ผ่านสัญญาณบลูทูธ (Bluetooth) ด้วยโปรแกรมประยุกต์บนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ (Android) ซึ่งหุ่นยนต์ปีนเสามีรูปแบบการเคลื่อนที่ขึ้นเสาแบบขนานกับเสา

5.1 สรุปและวิจารณ์ผลการทดลอง

การสร้างหุ่นยนต์ปีนเสาแบบกึ่งอัตโนมัติควบคุมผ่านสัญญาณ ไร้สายนั้นสามารถสร้างขึ้นได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ หุ่นยนต์ปีนเสา มีน้ำหนักรวม 1.4 กิโลกรัม ความกว้าง 18 เซนติเมตร ความยาว 75 เซนติเมตร ความสูงขณะจับยึด 33 เซนติเมตร มีจำนวนข้อหมุนอิสระทั้งหมด 5 ข้อหมุน โดยใช้เซอร์โวมอเตอร์ที่มีขนาดแรงบิด 12.2 kg.cm เป็นตัวขับเคลื่อนหุ่นยนต์ที่มีความสามารถในการปีนเสาโดยใช้สถิติจากการทดลอง และสามารถควบคุมผ่านโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ได้ โดยปัจจัยสำคัญที่ทำให้หุ่นยนต์มีความสามารถในการปีนที่ดี คือ การเลือกใช้เซอร์โวมอเตอร์ที่มีกำลังมากทำให้สามารถรองรับการแสดงท่าทางที่ต้องใช้กำลังมากได้ การเพิ่มจำนวนข้อต่อทำให้สามารถแบ่งหน้าที่ของเซอร์โวมอเตอร์ส่วนหนึ่งเพื่อใช้ในการรักษาสมดุลแยกอิสระได้ ตลอดจนการพัฒนาท่าทางย่อยของการปีนเสาไฟให้สามารถเคลื่อนไหวด้วยความต่อเนื่องและนุ่มนวล

5.2 ปัญหาที่เกิดจากการทดลอง

ตารางที่ 5.1 ปัญหาและวิธีการแก้ไข

ข้อที่	ปัญหา	วิธีการแก้ไข
1	การลื่นไถลลงเมื่อหุ่นยนต์ปีนขึ้นเสา	ติดตั้งแผ่นกันลื่น (Anti-Slip) การลื่นไถลเมื่อปีนขึ้นเสาจึงเกิดขึ้นน้อยลง
2	หุ่นยนต์มีการเคลื่อนไหวของส่วนต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว	เปลี่ยนการเขียนโปรแกรมให้ค่อย ๆ เพิ่มหรือลดกำลังทีละน้อย ทำให้หุ่นยนต์เคลื่อนไหวอย่างนุ่มนวล

ข้อที่	ปัญหา	วิธีการแก้ไข
3	หุ่นยนต์มีการเบนตัวออกจากเสาขณะปีนขึ้นเสา ทำให้จุดศูนย์กลางของหุ่นยนต์เกิดการเปลี่ยนแปลง เซอร์โวมอเตอร์จึงต้องออกแรงเยอะมากขึ้น	เปลี่ยนรูปแบบการเคลื่อนที่ให้ มี 3 รูปแบบ คือ แบบเคลื่อนที่ทีละข้อต่อ แบบเคลื่อนที่ทีละหลายข้อต่อ และแบบเคลื่อนที่ขนานกับเสา ซึ่งได้ทำการทดลองหาการเคลื่อนที่ที่ดีที่สุด ผลการทดลองที่ได้คือ การเคลื่อนที่แบบขนานกับเสา เนื่องจากขณะเคลื่อนที่ การเปลี่ยนแปลงของจุดศูนย์กลางของหุ่นยนต์เกิดการเปลี่ยนแปลงไปน้อยมาก ทำให้เซอร์โวมอเตอร์สามารถยกตัวเองขึ้นได้ทุกครั้ง
4	หุ่นยนต์ปีนเสาใช้วัสดุจากเหล็กมีน้ำหนักมากเกินไป	เปลี่ยนวัสดุที่ใช้โครงสร้างหุ่นยนต์เป็นอะคริลิก (Acrylic) ซึ่งมีน้ำหนักเบาและราคาถูกกว่า

5.3 ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหากหากมีการดำเนินการต่อไป

5.3.1 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ตารางที่ 5.2 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ข้อที่	ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
1	หุ่นยนต์ปีนเสาเป็นระบบควบคุมแบบวงเปิด (Open-Loop Control System) ต้องอาศัยการตัดสินใจและการคาดคะเนของมนุษย์ ซึ่งจะไม่มีความแม่นยำมากนัก เมื่อเกิดการลื่นไถลหรือมือจับเสาได้ไม่พอดี ค่าของพัลส์วิดโมดูเลชัน (Pulse-Width Modulation) ที่ ต้อง ใ้ กับ เซอร์โวมอเตอร์จะเปลี่ยนแปลงไป	ควรพัฒนาเป็นระบบควบคุมแบบวงปิด (Close-Loop Control System) เนื่องจาก ระบบควบคุมแบบวงปิดจะนำสัญญาณเอาต์พุตไปเปรียบเทียบกับสัญญาณอ้างอิง เพื่อวัดค่าความคลาดเคลื่อน และนำไปสร้างสัญญาณกระตุ้น ค่าความคลาดเคลื่อนของเอาต์พุตจึงมีน้อยลง
2	หุ่นยนต์มีความไม่สมดุลเนื่องจากการทำเองด้วยมือ มีความละเอียดของเฟืองไม่มากนัก และระนาบของมือจับทั้งสองไม่อยู่ใน	ใช้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพและแม่นยำ ในการทำโครงหุ่นยนต์

ข้อที่	ปัญหา	วิธีการแก้ไข
	ระนาบเดียวกัน	
3	วัสดุที่ใช้ทำโครงสร้างมีน้ำหนักค่อนข้างมาก	ใช้วัสดุที่มีน้ำหนักเบาลง
4	เซอร์โวมอเตอร์มีแรงบิดไม่เพียงพอที่จะยกหุ่นยนต์ทั้งตัว ทำให้การเคลื่อนที่บางครั้งมีการยกตัวไม่ขึ้น	เลือกใช้เซอร์โวมอเตอร์ที่มีกำลังสูงขึ้น

5.3.2 ความคิดใหม่ (ขยายชิ้นงาน)

ติดตั้งกล้อง ทำให้หุ่นยนต์เคลื่อนที่ในระนาบ x ได้ขณะอยู่บนเสาและทำให้มือจับบนสามารถหมุนได้ เพื่อทำให้หุ่นยนต์สามารถปฏิบัติการต่าง ๆ บนเสาได้

5.3.3 ความรู้และวิธีที่จำเป็นต่อการทำชิ้นงานต่อ

การเขียนโปรแกรมประยุกต์ (Application) บนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ (Android) ต้องอาศัยความรู้ภาษาจาวา (Java) โดยศึกษาเกี่ยวกับการใช้งานและการส่งข้อมูลบลูทูธในระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ และศึกษาโปรแกรมซิมูลิงก์ (Simulink) ในแมทแลบ (MATLAB) เกี่ยวกับบล็อกเซตราปิคเอสทีเอ็ม32 (RapidSTM32 Blockset)

เอกสารอ้างอิง

- [1] Ross L., Fardo S., Masterson J. and Towers R. (2011). **Robotics: Theory and Industrial Applications**. Tinley Park, Illinois: The Goodheart-Willcox Company, Inc.
- [2] AppliCAD. (November 21, 2012). **Industrial Robot Type**. Retrieved November 27, 2012, from <http://www.applicadthai.com/business/articles/industrial-robot-type>
- [3] Merlet J.P. (2005). **Parallel Robot (Solid Mechanics and Its Applications)**. Dordrecht, the Netherlands: Springer.
- [4] Ecoist. (January 28, 2009). **Animal Locomotion: 10 Marvelous Means of Movement**. Retrieved October 2, 2012, from <http://webecoist.momtastic.com/2009/01/28/strange-animal-movement-means-locomotion>
- [5] Rus D. (January, 2000). **Article**. Retrieved October 2, 2012, from http://www.researchgate.net/publication/242917375_The_Inchworm_Robot_A_MultiFunctional_System
- [6] OMEGA. (n.d.). **Introduction to Grippers**. Retrieved December 4, 2012, from <http://www.omega.com/prodinfo/grippers.html>
- [7] Kotay, K. and Rus D. (2000). **The Inchworm Robot: A Multi-Functional System**. *Autonomous Robots*. 8(1), 53-69.
- [8] Mohankumar D. (n.d.). **Servo Motor Controller**. Retrieved December 10, 2013, from <http://www.electroschematics.com/5335/servo-motor-controller>
- [9] Luecha S. and Kullawong A. (2012). **Intelligent Hexapod Robot**.
- [10] Amax Industrial Group China. (2012). **ser-SR431 Micro digital high speed servo**. Retrieved January 8, 2013, from http://www.alibaba.com/product-gs/445803687/ser-SR431_Micro_digital_high_speed.html
- [11] Tawiwat V. and Sarawut S. (November 25, 2008). **The Optimal Design for Grip Force of Material Handling**. 216-220.
- [12] Tom Acop. (2010). **The Inch Worm**. Retrieved December 4, 2012, from <http://www.flickr.com/photos/tomsflick/5356792486/sizes/l/in/photostream>
- [13] Zajac, T. Jr. (n.d.). **Robotic Gripper Sizing: The Science, Technology and Lore**. Retrieved November 26, 2012, from www.grippers.com/size.htm

- [14] Williams K. (May 1, 2012). **3D Printed Robot Gripper**. Retrieved November 26, 2012, from <http://www.kwartzlab.ca/2012/05/3d-printed-robot-gripper>
- [15] Aimagin. (n.d.). **Products**. Retrieved November 26, 2012, from <https://www.aimagin.com/index.php/products.html>
- [16] Palowireless. (n.d.). **Bluetooth Tutorial – Specifications**. Retrieved November 26, 2012, from <http://www.palowireless.com/infotooth/tutorial.asp>
- [17] MathWorks. (n.d.) **MATLAB The Language of Technical Computing**. Retrieved November 21, 2013, from <http://www.mathworks.com/products/matlab>
- [18] Riley K. (November 15, 2000). **Torque and Angular Momentum**. Retrieved November 30, 2012, from <http://www.paliden.com/powerpoint/SerFaughn8.ppt>

การทดลอง

ตารางภาคผนวกที่ ก.1 แสดงค่าการทดลองบัพและกลายของมือจับ

ครั้งที่	บัพ		กลาย	
	ความกว้าง (ซ.ม.)	PWM (% Duty Cycle)	ความกว้าง (ซ.ม.)	PWM (% Duty Cycle)
1	0.0	5.9	15.6	2.0
2	0.0	6.0	15.5	2.0
3	0.0	6.0	15.5	2.0
4	0.0	6.0	15.7	2.0
5	0.0	6.0	15.5	2.0
6	0.0	6.0	15.5	2.0
7	0.0	6.0	15.5	2.0
8	0.0	6.0	15.5	2.0
9	0.0	6.0	15.5	2.0
10	0.0	6.0	15.5	2.0
11	0.0	5.9	15.6	2.0
12	0.0	6.0	15.6	2.0
13	0.0	6.0	15.6	2.0
14	0.0	6.0	15.5	2.0
15	0.0	6.0	15.5	2.0
16	0.0	6.0	15.7	2.0
17	0.0	6.0	15.6	2.0
18	0.0	6.0	15.5	2.0
19	0.0	6.0	15.5	2.0
20	0.0	6.0	15.5	2.0
ค่าเฉลี่ย	0.0	6.0	15.5	2.0

ตารางภาคผนวกที่ ก.2 บันทึกค่ามุมและพัลส์วิคมอดูเลขันการกวาดมุมของข้อมือ

ครั้งที่	การกวาดมุม	
	มุม (องศา)	PWM (% Duty Cycle)
1	-90° ถึง 90°	2 - 12
2	-90° ถึง 90°	2 - 12
3	-90° ถึง 90°	2 - 12
4	-90° ถึง 90°	2 - 12
5	-90° ถึง 90°	2 - 12
6	-90° ถึง 90°	2 - 12
7	-90° ถึง 90°	2 - 12
8	-90° ถึง 90°	2 - 12
9	-90° ถึง 90°	2 - 12
10	-90° ถึง 90°	2 - 12
11	-90° ถึง 90°	2 - 12
12	-90° ถึง 90°	2 - 12
13	-90° ถึง 90°	2 - 12
14	-90° ถึง 90°	2 - 12
15	-90° ถึง 90°	2 - 12
16	-90° ถึง 90°	2 - 12
17	-90° ถึง 90°	2 - 12
18	-90° ถึง 90°	2 - 12
19	-90° ถึง 90°	2 - 12
20	-90° ถึง 90°	2 - 12
ค่าเฉลี่ย	-90° ถึง 90°	2 - 12

ตารางภาคผนวกที่ ก.3 แสดงค่าการทดลองการขยายตัวและการหดตัวของหุ่นยนต์

ครั้งที่	ยืดตัว		หดตัว	
	มุม (องศา)	PWM (% Duty Cycle)	มุม (องศา)	PWM (% Duty Cycle)
1	170°	2.0	30°	10.1
2	170°	2.0	30°	10.2
3	170°	2.0	30°	10.1

ครั้งที่	ยึดตัว		หลุดตัว	
	มุม (องศา)	PWM (%)	มุม (องศา)	PWM (%)
4	170°	2.0	30°	10.1
5	170°	2.0	30°	10.1
6	170°	2.0	30°	10.1
7	170°	2.0	30°	10.1
8	170°	2.0	30°	10.1
9	170°	2.0	30°	10.1
10	170°	2.0	30°	10.1
11	170°	2.0	30°	10.2
12	170°	2.0	30°	10.1
13	170°	2.0	30°	10.1
14	170°	2.0	30°	10.1
15	170°	2.0	30°	10.1
16	170°	2.0	30°	10.1
17	170°	2.0	30°	10.1
18	170°	2.0	30°	10.1
19	170°	2.0	30°	10.1
20	170°	2.0	30°	10.1
ค่าเฉลี่ย	170°	2.0	30°	10.1

ตารางภาคผนวกที่ ก.4 การทดลองเพื่อทดสอบความโน้มของค่าพัลส์วิคมอดูล์ที่ป้อนให้กับ เซอร์โวมอเตอร์

ครั้งที่	PWM (%)	ลำดับที่												
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1	H1	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	8.0
	S2	6.4	6.4	8.7	8.7	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	6.4	6.4
	S3	2.5	2.5	2.5	5.7	5.7	5.7	5.7	5.7	5.7	2.5	2.5	2.5	2.5
	S4	10.9	10.9	10.9	10.9	10.9	8.9	8.9	8.9	10.0	10.0	10.8	10.8	10.8
	H5	7.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0
2	H1	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	2.0	2.0	2.0	2.0	8.0	
	S2	6.4	6.4	8.7	8.7	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	6.4	6.4

ครั้งที่	PWM (%)	ลำดับที่												
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
9	H1	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	2.0	2.0	2.0	2.0	8.0
	S2	6.4	6.4	8.7	8.7	7.9	7.9	7.9	7.9	7.9	7.9	7.9	6.4	6.4
	S3	2.5	2.5	2.5	5.7	5.7	5.7	5.7	5.7	5.7	2.5	2.5	2.5	2.5
	S4	10.9	10.9	10.9	10.9	10.9	9.0	9.0	9.0	10.9	10.9	10.9	10.8	10.8
	H5	7.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0
10	H1	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	2.0	2.0	2.0	2.0	8.0
	S2	6.4	6.4	8.7	8.7	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	6.4	6.4
	S3	2.5	2.5	2.5	5.7	5.7	5.7	5.7	5.7	5.7	2.5	2.5	2.5	2.5
	S4	10.9	10.9	10.9	10.9	10.9	9.0	9.0	9.0	10.0	10.0	10.9	10.9	10.9
	H5	7.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0
11	H1	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	2.0	2.0	2.0	2.0	8.0
	S2	6.4	6.4	8.7	8.7	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	6.4	6.4
	S3	2.5	2.5	2.5	5.7	5.7	5.7	5.7	5.7	5.7	2.5	2.5	2.5	2.5
	S4	10.9	10.9	10.9	10.9	10.9	9.0	9.0	9.0	10.0	10.0	10.9	10.9	10.9
	H5	7.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0
12	H1	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	2.0	2.0	2.0	2.0	8.0
	S2	6.4	6.4	8.7	8.7	7.8	7.8	7.8	7.8	7.8	7.8	7.8	6.4	6.4
	S3	2.5	2.5	2.5	5.7	5.7	5.7	5.7	5.7	5.7	2.5	2.5	2.5	2.5
	S4	10.9	10.9	10.9	10.9	10.9	8.9	8.9	8.9	10.0	10.0	11.0	11.0	11.0
	H5	7.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0
13	H1	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	2.0	2.0	2.0	2.0	8.0
	S2	6.4	6.4	8.7	8.7	7.9	7.9	7.9	7.9	7.9	7.9	7.9	6.5	6.5
	S3	2.5	2.5	2.5	5.7	5.7	5.7	5.7	5.7	5.7	2.5	2.5	2.5	2.5
	S4	10.9	10.9	10.9	10.9	10.9	9.0	9.0	9.0	10.0	10.0	10.9	10.9	10.9
	H5	7.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0
14	H1	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	2.0	2.0	2.0	2.0	8.0
	S2	6.4	6.4	8.7	8.7	7.9	7.9	7.9	7.9	7.9	7.9	7.9	6.5	6.5
	S3	2.5	2.5	2.5	5.7	5.7	5.7	5.7	5.7	5.7	2.5	2.5	2.5	2.5
	S4	10.9	10.9	10.9	10.9	10.9	9.0	9.0	9.0	10.0	10.0	10.9	10.8	10.8
	H5	7.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0
15	H1	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	2.0	2.0	2.0	2.0	8.0
	S2	6.4	6.4	8.7	8.7	7.9	7.9	7.9	7.9	7.9	7.9	7.9	6.4	6.4
	S3	2.5	2.5	2.5	5.7	5.7	5.7	5.7	5.7	5.7	2.5	2.5	2.5	2.5

ครั้งที่	PWM (%)	ลำดับที่												
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
	S4	10.9	10.9	10.9	10.9	10.9	9.0	9.0	9.0	10.0	10.0	10.9	10.9	10.9
	H5	7.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0
16	H1	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	8.0
	S2	6.4	6.4	8.7	8.7	7.9	7.9	7.9	7.9	7.9	7.9	7.9	6.4	6.4
	S3	2.5	2.5	2.5	5.7	5.7	5.7	5.7	5.7	5.7	2.5	2.5	2.5	2.5
	S4	10.9	10.9	10.9	10.9	10.9	9.0	9.0	9.0	10.0	10.0	10.9	10.9	10.9
	H5	7.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0
17	H1	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	8.0
	S2	6.4	6.4	8.7	8.7	7.9	7.9	7.9	7.9	7.9	7.9	7.9	6.5	6.5
	S3	2.5	2.5	2.5	5.7	5.7	5.7	5.7	5.7	5.7	2.5	2.5	2.5	2.5
	S4	10.9	10.9	10.9	10.9	10.9	9.0	9.0	9.0	10.0	10.0	10.8	10.8	10.8
	H5	7.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0
18	H1	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	8.0
	S2	6.5	6.5	8.7	8.7	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	6.4	6.4
	S3	2.5	2.5	2.5	5.7	5.7	5.7	5.7	5.7	5.7	2.5	2.5	2.5	2.5
	S4	10.9	10.9	10.9	10.9	10.9	9.0	9.0	9.0	10.0	10.0	10.9	10.9	10.9
	H5	7.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0
19	H1	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	8.0
	S2	6.4	6.4	8.7	8.7	7.9	7.9	7.9	7.9	7.9	7.9	7.9	6.4	6.4
	S3	2.5	2.5	2.5	5.7	5.7	5.7	5.7	5.7	5.7	2.5	2.5	2.5	2.5
	S4	10.9	10.9	10.9	10.9	10.9	9.0	9.0	9.0	10.0	10.0	10.9	10.9	10.9
	H5	7.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0
20	H1	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	8.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	8.0
	S2	6.4	6.4	8.7	8.7	7.9	7.9	7.9	7.9	7.9	7.9	7.9	6.4	6.4
	S3	2.5	2.5	2.5	5.7	5.7	5.7	5.7	5.7	5.7	2.5	2.5	2.5	2.5
	S4	10.9	10.9	10.9	10.9	10.9	9.0	9.0	9.0	10.0	10.0	10.9	10.9	10.9
	H5	7.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0

ตารางภาคผนวกที่ ก.5 ลำดับการปีนลงเสาและค่าพัลส์วัดมอดูเลชัน

ลำดับ	ท่าทาง	PWM (%)				
		H1	S2	S3	S4	H5
1	จับยึดเสาด้วยสองมือ (ท่าเริ่มต้น)	8.0	6.4	2.5	10.9	7.0

ลำดับ	ท่าทาง	PWM (%)				
		H1	S2	S3	S4	H5
2	ปล่อยมือจับบน	2.0	6.4	2.5	10.9	7.0
3	ปรับข้อมือล่างเพื่อยกตัวออกจากเสา	2.0	6.4	2.5	10.0	7.0
4	หดตัวเข้าหากัน	2.0	6.4	5.7	10.0	7.0
5	ปรับข้อมือล่างเพื่อยกตัวเข้าหาเสา	2.0	6.4	5.7	9.0	7.0
6	ปรับข้อมือบนเตรียมจับยึด	2.0	7.8	5.7	9.0	7.0
7	บีบมือจับบน	8.0	7.8	5.7	9.0	7.0
8	ปล่อยมือจับล่าง	8.0	7.8	5.7	9.0	2.0
9	ปรับข้อมือบนเพื่อยกตัวออกจากเสา	8.0	8.7	5.7	9.0	2.0
10	ยึดตัวออก	8.0	8.7	2.5	9.0	2.0
11	ปรับข้อมือบนเพื่อยกตัวเข้าหาเสา	8.0	6.4	2.5	10.9	2.0
12	ปรับข้อมือล่างเตรียมจับยึด	8.0	6.4	2.5	10.9	2.0
13	บีบมือจับล่าง (ท่าเป้าหมาย)	8.0	6.4	2.5	10.9	7.0

Source Code โปรแกรม ECPR Controller

res/layout/activity_ecpr.xml

```

<LinearLayout xmlns:android="http://schemas.android.com/apk/res/android"
    android:layout_width="fill_parent"
    android:layout_height="fill_parent"
    android:background="#AAAAAA"
    android:orientation="vertical" >

    <LinearLayout
        android:layout_width="match_parent"
        android:layout_height="wrap_content"
        android:background="#55CCCC"
        android:paddingTop="10dp" >

        <TextView
            android:id="@+id/textView1"
            android:layout_width="wrap_content"
            android:layout_height="wrap_content"
            android:paddingBottom="10dp"
            android:paddingLeft="15dp"
            android:paddingRight="15dp"
            android:text="@string/control"
            android:textAppearance="?android:attr/textAppearanceLarge"
            android:textColor="#FFFFFF"
            android:textSize="22sp"
            android:textStyle="bold" />

    </LinearLayout>

    <LinearLayout
        android:layout_width="match_parent"
        android:layout_height="wrap_content"
        android:paddingLeft="20dp"
        android:paddingTop="10dp" >

        <TextView
            android:id="@+id/status"
            android:layout_width="wrap_content"
            android:layout_height="wrap_content"
            android:text="@string/status"
            android:textStyle="bold" />

        <TextView
            android:id="@+id/status2"
            android:layout_width="wrap_content"
            android:layout_height="wrap_content"
            android:paddingLeft="20dp"
            android:text="@string/status2"
            android:textColor="#0000CC" />

    </LinearLayout>

</LinearLayout>

```

```

        android:layout_width="match_parent"
        android:layout_height="wrap_content"
        android:gravity="center"
        android:orientation="vertical"
        android:paddingBottom="10dp"
        android:paddingTop="30dp" >

        <Button
            android:id="@+id/btn_up"
            android:layout_width="wrap_content"
            android:layout_height="wrap_content"
            android:minWidth="80dp"
            android:text="@string/btn_up" />
    </LinearLayout>

    <LinearLayout
        android:layout_width="match_parent"
        android:layout_height="wrap_content"
        android:background="#FFFFFF"
        android:gravity="center_vertical|center_horizontal"
        android:paddingBottom="10dp"
        android:paddingTop="10dp" >

        <LinearLayout
            android:layout_width="wrap_content"
            android:layout_height="match_parent"
            android:paddingRight="80dp" >

            <Button
                android:id="@+id/btn_lock"
                android:layout_width="wrap_content"
                android:layout_height="wrap_content"
                android:minWidth="80dp"
                android:text="@string/btn_lock" />

        </LinearLayout>

        <Button
            android:id="@+id/btn_unlock"
            android:layout_width="wrap_content"
            android:layout_height="wrap_content"
            android:minWidth="80dp"
            android:text="@string/btn_unlock" />

    </LinearLayout>

    <LinearLayout
        android:layout_width="match_parent"
        android:layout_height="wrap_content"
        android:gravity="right"
        android:paddingRight="15dp" >

        <LinearLayout
            android:layout_width="wrap_content"
            android:layout_height="match_parent"
            android:paddingRight="50dp" >

            <Button
                android:id="@+id/btn_down"

```

```

        android:layout_width="wrap_content"
        android:layout_height="wrap_content"
        android:minWidth="80dp"
        android:text="@string/btn_down" />
</LinearLayout>

<Button
    android:id="@+id/btn_clear"
    android:layout_width="wrap_content"
    android:layout_height="wrap_content"
    android:text="@string/btn_clear" />

</LinearLayout>

</LinearLayout>

```

res/layout/device_list.xml

```

<?xml version="1.0" encoding="utf-8"?>
<LinearLayout xmlns:android="http://schemas.android.com/apk/res/android"
    android:orientation="vertical"
    android:layout_width="match_parent"
    android:layout_height="match_parent"
    >
    <TextView android:id="@+id/title_paired_devices"
        android:layout_width="match_parent"
        android:layout_height="wrap_content"
        android:text="@string/paired"
        android:visibility="gone"
        android:background="#666"
        android:textColor="#fff"
        android:paddingLeft="5dp"
    />
    <ListView android:id="@+id/paired_devices"
        android:layout_width="match_parent"
        android:layout_height="wrap_content"
        android:stackFromBottom="true"
        android:layout_weight="1"
    />
    <TextView android:id="@+id/title_new_devices"
        android:layout_width="match_parent"
        android:layout_height="wrap_content"
        android:text="@string/other"
        android:visibility="gone"
        android:background="#666"
        android:textColor="#fff"
        android:paddingLeft="5dp"
    />
    <ListView android:id="@+id/new_devices"
        android:layout_width="match_parent"
        android:layout_height="wrap_content"
        android:stackFromBottom="true"
        android:layout_weight="2"
    />
    <Button android:id="@+id/button_scan"

```

```

        android:layout_width="match_parent"
        android:layout_height="wrap_content"
        android:text="@string/scan"
    />
</LinearLayout>

```

res\layout\device_name.xml

```

<?xml version="1.0" encoding="utf-8"?>
<TextView xmlns:android="http://schemas.android.com/apk/res/android"
    android:layout_width="match_parent"
    android:layout_height="wrap_content"
    android:textSize="18sp"
    android:padding="5dp"
/>

```

res\menu\ecpr.xml

```

<menu xmlns:android="http://schemas.android.com/apk/res/android" >
    <item
        android:id="@+id/scan_device"
        android:icon="@android:drawable/ic_menu_search"
        android:title="@string/m_scan"/>
    <item
        android:id="@+id/discoverable"
        android:icon="@android:drawable/ic_menu_mylocation"
        android:title="@string/m_discoverable" />
    <item
        android:id="@+id/send"
        android:icon="@android:drawable/ic_media_play"
        android:title="@string/m_send" />
    <item
        android:id="@+id/stop"
        android:icon="@android:drawable/ic_media_pause"
        android:title="@string/m_stop" />
</menu>

```

src\ECPR.java

```

package com.pornchai.ecpr;

import java.io.IOException;
import java.io.InputStream;
import java.io.OutputStream;
import java.nio.ByteBuffer;
import java.nio.ByteOrder;

```

```

import java.util.UUID;

import android.os.Bundle;
import android.os.Handler;
import android.os.Message;
import android.os.SystemClock;
import android.app.Activity;
import android.view.View.OnClickListener;
import android.bluetooth.BluetoothAdapter;
import android.bluetooth.BluetoothDevice;
import android.bluetooth.BluetoothServerSocket;
import android.bluetooth.BluetoothSocket;
import android.content.Intent;
import android.view.Menu;
import android.view.MenuItem;
import android.view.View;
import android.widget.Button;
import android.widget.TextView;
import android.widget.Toast;

public class EPCR extends Activity {
    private BluetoothAdapter mBluetoothAdapter = null;
    private ConnectThread mConnectThread;
    private ConnectedThread mConnectedThread;
    private AcceptThread mAcceptThread;

    private static final UUID MY_UUID = UUID.fromString("00001101-0000-
1000-8000-00805F9B34FB");

    private int mState = 0;

    private static final int REQUEST_ENABLE_BT = 3;
    private static final int REQUEST_CONNECT_DEVICE = 1;

    //name of device
    String mDeviceName = "Device";
    public static final String TOAST = "toast";
    // Constants for state
    public static final int MESSAGE_STATE_CHANGE = 1;
    public static final int MESSAGE_TOAST = 5;
    public static final int STATE_NONE = 0;
    public static final int STATE_LISTEN = 1;
    public static final int STATE_CONNECTING = 2;
    public static final int STATE_CONNECTED = 3;

    double runtime;
    long startTime;
    boolean SEND = true;

    TextView status;
    Button btnUp, btnDown, btnLock, btnUnlock, btnClc;

    double[] receivingDouble = {0.0, 0.0, 0.0};
    double value1 = 0;
    boolean RecieveUpdate = false;
    private Handler myHandler = new Handler();

    @Override

```

```

protected void onCreate(Bundle savedInstanceState) {
    super.onCreate(savedInstanceState);
    setContentView(R.layout.activity_epcr);

    mBluetoothAdapter = BluetoothAdapter.getDefaultAdapter();
    if(mBluetoothAdapter == null){
        Toast.makeText(this, "Bluetooth is not available",
Toast.LENGTH_LONG).show();
    }
}

protected synchronized void onStart(){
    super.onStart();

    if (!mBluetoothAdapter.isEnabled()) {
        Intent enableBtIntent = new
Intent(BluetoothAdapter.ACTION_REQUEST_ENABLE);
        startActivityForResult(enableBtIntent,
REQUEST_ENABLE_BT);
    } else {
        setupInterface();
    }
}

protected synchronized void onResume() {
    super.onResume();
}

@Override
public synchronized void onPause() {
    super.onPause();
}

@Override
public synchronized void onStop() {
    super.onStop();

    if (mConnectThread != null) {
        mConnectThread.cancel();
        mConnectThread = null;
    }

    if (mConnectedThread != null) {
        mConnectedThread.cancel();
        mConnectedThread = null;
    }

    if (mAcceptThread != null) {
        mAcceptThread.cancel();
        mAcceptThread = null;
    }

    setState(STATE_NONE);
}

private void setupInterface() {
    status = (TextView) findViewById(R.id.status2);
}

```

```

btnUp = (Button) findViewById(R.id.btn_up);
btnDown = (Button) findViewById(R.id.btn_down);
btnLock = (Button) findViewById(R.id.btn_lock);
btnUnlock = (Button) findViewById(R.id.btn_unlock);
btnClc = (Button) findViewById(R.id.btn_clear);

btnUp.setOnClickListener(new OnClickListener() {
    public void onClick(View v) {
        if (mState == STATE_CONNECTED) {
            value1 = 2;
        }
    }
});

btnDown.setOnClickListener(new OnClickListener() {
    public void onClick(View v) {
        if (mState == STATE_CONNECTED) {
            value1 = 3;
        }
    }
});

btnLock.setOnClickListener(new OnClickListener() {
    public void onClick(View v) {
        if (mState == STATE_CONNECTED) {
            value1 = 1;
        }
    }
});

btnUnlock.setOnClickListener(new OnClickListener() {
    public void onClick(View v) {
        if (mState == STATE_CONNECTED) {
            value1 = 4;
        }
    }
});

btnClc.setOnClickListener(new OnClickListener() {
    public void onClick(View v) {
        if (mState == STATE_CONNECTED) {
            value1 = 5;
        }
    }
});

if (mAcceptThread != null) {
    mAcceptThread.cancel();
    mAcceptThread = null;
}

mAcceptThread = new AcceptThread();
mAcceptThread.start();
setState(STATE_LISTEN);
}

```



```

private final Handler mHandler = new Handler() {

    public void handleMessage(Message msg) {
        switch (msg.what) {
            case MESSAGE_STATE_CHANGE:
                switch (msg.arg1) {
                    case EPCR.STATE_CONNECTED:
                        status.setText("Connected to ");
                        status.append(mDeviceName);
                        break;
                    case EPCR.STATE_CONNECTING:
                        status.setText("Connecting.");
                        break;
                    case EPCR.STATE_LISTEN:
                        status.setText("Listening.");
                        break;
                    case EPCR.STATE_NONE:
                        status.setText("Not Connect.");
                        break;
                }
                break;
            case MESSAGE_TOAST:
                Toast.makeText(getApplicationContext(),
                    msg.getData().getString(TOAST), Toast.LENGTH_SHORT).show();
                break;
        }
    }
};

private synchronized void setState(int state) {
    mState = state;
    mHandler.obtainMessage(EPCR.MESSAGE_STATE_CHANGE, state, -
1).sendToTarget();
}

@Override
public synchronized void onDestroy() {
    super.onDestroy();

    if (mBluetoothAdapter != null) {
        mBluetoothAdapter = null;
        Toast.makeText(this, "Exiting.",
Toast.LENGTH_SHORT).show();
    }
}

private void ensureDiscoverable() {
    if (mBluetoothAdapter.getScanMode() !=
BluetoothAdapter.SCAN_MODE_CONNECTABLE_DISCOVERABLE) {
        Intent discoverableIntent = new
Intent(BluetoothAdapter.ACTION_REQUEST_DISCOVERABLE);

        discoverableIntent.putExtra(BluetoothAdapter.EXTRA_DISCOVERABLE_DURA
TION, 300);
        startActivity(discoverableIntent);
    }
}
}

```

```

    public void onActivityResult(int requestCode, int resultCode, Intent
data) {
        switch (requestCode) {
            case REQUEST_CONNECT_DEVICE:
                if (resultCode == Activity.RESULT_OK) {
                    connectDevice(data);
                }
                break;
            case REQUEST_ENABLE_BT:
                if (resultCode == Activity.RESULT_OK) {
                    setupInterface();
                } else {
                    Toast.makeText(this, "Bluetooth not enabled,
Leaving...", Toast.LENGTH_SHORT).show();
                    finish();
                }
            }
        }

        private synchronized void connectDevice(Intent data) {
            String address =
data.getExtras().getString(DeviceList.EXTRA_DEVICE_ADDRESS);
            BluetoothDevice device =
mBluetoothAdapter.getRemoteDevice(address);
            mDeviceName = device.getName();

            if (mState == STATE_CONNECTING) {
                if (mConnectThread != null) {
                    mConnectThread.cancel();
                    mConnectThread = null;
                }
                if (mConnectedThread != null) {
                    mConnectedThread.cancel();
                    mConnectedThread = null;
                }
            }

            mConnectThread = new ConnectThread(device);
            mConnectThread.start();

            setState(STATE_CONNECTING);
        }

        @Override
        public boolean onCreateOptionsMenu(Menu menu) {
            // Inflate the menu; this adds items to the action bar if it
is present.
            getMenuInflater().inflate(R.menu.epcr, menu);
            return true;
        }

        @Override
        public boolean onOptionsItemSelected(MenuItem item) {
            Intent serverIntent = null;
            switch (item.getItemId()) {
                case R.id.scan_device:
                    serverIntent = new Intent(this, DeviceList.class);
                    startActivityForResult(serverIntent,
REQUEST_CONNECT_DEVICE);
            }
        }

```

```

        return true;
    case R.id.discoverable:
        ensureDiscoverable();
        return true;
    case R.id.send: //Start sending and receiving
    if (mState == STATE_CONNECTED) {
        SEND = true;
        startTime = SystemClock.uptimeMillis();
        myHandler.removeCallbacks(mPlottingTask);
        myHandler.postDelayed(mPlottingTask, 10); //wait 10
        milisec to start
    }
    return true;
    case R.id.stop: //stop sending and receiving
    myHandler.removeCallbacks(mPlottingTask);
    return true;
    }
    return false;
}

private Runnable mPlottingTask = new Runnable() { //Sending Task
and time updating
    public void run() {
        long now = SystemClock.uptimeMillis();

        if (SEND) {
            byte[] sendingbytes = new byte[12];
            //byte array for packet

            ByteBuffer buff2 =
            ByteBuffer.wrap(sendingbytes).order(ByteOrder.LITTLE_ENDIAN); //wrapping
            byte array for modification

            buff2.put((byte) 0x7e); //Header 7E7E
            buff2.put((byte) 0x7e);
            buff2.putDouble((byte) value1); //three
            double values going in byte array

            buff2.put((byte) 0x03); //Closing 0303
            buff2.put((byte) 0x03);

            if (mState == STATE_CONNECTED)
            mConnectedThread.write(sendingbytes);
        }
        myHandler.postAtTime(this, now + 10); // call every
        10 ms (100 Hz)
    }
};

public synchronized void connect(BluetoothDevice device) {
    // Cancel any thread attempting to make a connection
    if (mState == STATE_CONNECTING) {
        if (mConnectThread != null) {mConnectThread.cancel();
        mConnectThread = null;}
    }
    // Cancel any thread currently running a connection
    if (mConnectedThread != null) {mConnectedThread.cancel();
    mConnectedThread = null;}
    // Start the thread to connect with the given device
    mConnectThread = new ConnectThread(device);
}

```

```

        mConnectThread.start();
        setState(STATE_CONNECTING);
    }

    public synchronized void connected(BluetoothSocket socket,
BluetoothDevice device) {
        // Cancel the thread that completed the connection
        if (mConnectThread != null) {mConnectThread.cancel();
mConnectThread = null;}
        // Cancel any thread currently running a connection
        if (mConnectedThread != null) {mConnectedThread.cancel();
mConnectedThread = null;}
        // Cancel the accept thread because we only want to connect to one
device
        if (mAcceptThread != null) {
            mAcceptThread.cancel();
            mAcceptThread = null;
        }
        // Start the thread to manage the connection and perform
transmissions
        mConnectedThread = new ConnectedThread(socket);
        mConnectedThread.start();
        mDeviceName = device.getName();
        setState(STATE_CONNECTED);
    }

    public void connectionFailed() {
        Message msg = mHandler.obtainMessage(EPCR.MESSAGE_TOAST);
        Bundle bundle = new Bundle();
        bundle.putString(EPCR.TOAST, "Device connection failed.");
        msg.setData(bundle);
        mHandler.sendMessage(msg);

        if (mAcceptThread != null) {
            mAcceptThread.cancel();
            mAcceptThread = null;
        }
        mAcceptThread = new AcceptThread();
        mAcceptThread.start();

        setState(STATE_LISTEN);
    }

    public void connectionLost() {
        Message msg = mHandler.obtainMessage(EPCR.MESSAGE_TOAST);
        Bundle bundle = new Bundle();
        bundle.putString(EPCR.TOAST, "Device connection was lost.");
        msg.setData(bundle);
        mHandler.sendMessage(msg);

        if (mAcceptThread != null) {
            mAcceptThread.cancel();
            mAcceptThread = null;
        }

        setState(STATE_LISTEN);
    }

    private class AcceptThread extends Thread {

```

```

private final BluetoothServerSocket mmServerSocket;

public AcceptThread() {
    BluetoothServerSocket tmp = null;
    // Create a new listening server socket
    try {
        tmp =
mBluetoothAdapter.listenUsingRfcommWithServiceRecord("BlueIO", MY_UUID);
    } catch (IOException e) {

    }
    mmServerSocket = tmp;
}

public void run() {
    BluetoothSocket socket = null;
    while (mState != STATE_CONNECTED) {
        try {
            // This is a blocking call and will only return on
a successful connection or an exception
            socket = mmServerSocket.accept();
        } catch (IOException e) {
            break;
        }
        if (socket != null) {
            synchronized (this) {
                switch (mState) {
                    case STATE_LISTEN:
                    case STATE_CONNECTING:
                        // Situation normal. Start the connected thread.
                        connected(socket,
socket.getRemoteDevice());
                        break;
                    case STATE_NONE:
                    case STATE_CONNECTED:
                        // Either not ready or already connected. Terminate
new socket.
                        try {
                            socket.close();
                        } catch (IOException e) {

                        }
                        break;
                    }
                }
            }
        }
    }
}

public void cancel() {
    try {
        mmServerSocket.close();
    } catch (IOException e) {

    }
}
}

```

```

private class ConnectThread extends Thread {
    private final BluetoothSocket mmSocket;
    private final BluetoothDevice mmDevice;

    public ConnectThread(BluetoothDevice device) {
        mmDevice = device;
        BluetoothSocket tmp = null;
        // Get a BluetoothSocket for a connection with the given
BluetoothDevice
        try {
            tmp =
device.createRfcommSocketToServiceRecord(MY_UUID);
        } catch (IOException e) {

        }
        mmSocket = tmp;
    }

    public void run() {
        // Always cancel discovery because it will slow down a
connection
        mBluetoothAdapter.cancelDiscovery();
        // Make a connection to the BluetoothSocket
        try {
            // This is a blocking call and will only return on a
successful connection or an exception
            mmSocket.connect();
        } catch (IOException e) {
            // Close the socket
            try {
                mmSocket.close();
            } catch (IOException e2) {

            }
            connectionFailed();
            return;
        }

        // Reset the ConnectThread because we're done
synchronized (this) {
            mConnectThread = null;
        }

        // Start the connected thread
        connected(mmSocket, mmDevice);
    }

    public void cancel() {
        try {
            mmSocket.close();
        } catch (IOException e) {

        }
    }
}

/**
 * This thread runs during a connection with a remote device.
 * It handles all incoming and outgoing transmissions.

```

```

*/
private class ConnectedThread extends Thread {
    private final BluetoothSocket mmSocket;
    private final InputStream mmInStream;
    private final OutputStream mmOutStream;

    public ConnectedThread(BluetoothSocket socket) {

        mmSocket = socket;
        InputStream tmpIn = null;
        OutputStream tmpOut = null;

        // Get the BluetoothSocket input and output streams
        try {
            tmpIn = socket.getInputStream();
            tmpOut = socket.getOutputStream();
        } catch (IOException e) {

        }

        mmInStream = tmpIn;
        mmOutStream = tmpOut;
    }

    public void run() {

        byte[] buffer = new byte[28]; //default 1024
        int bytes;

        // Keep listening to the InputStream while connected
        while (true) {
            try {
                // Read from the InputStream
                bytes = mmInStream.read(buffer);
                // processByte(buffer, bytes);
                if (bytes==28) {
                    if ((buffer[0]==(byte)
0x7e)&&(buffer[1]==(byte) 0x7e)) {
                        if ((buffer[27]==(byte)
0x03)&&(buffer[26]==(byte) 0x03)) {

                            ByteBuffer buff1 =
ByteBuffer.wrap(buffer).order(ByteOrder.LITTLE_ENDIAN); //wrap byte
packet for processing

                            for (int i = 0; i <
receivingDouble.length; i++)

                                receivingDouble[i] = buff1.getDouble(2 + i*8); // Skipping first 2
header bytes

                                RecieveUpdate = true;
                        }
                    }
                }
            } catch (IOException e) {
                connectionLost();
                break;
            }
        }
    }
}

```

```

    }
}

/**
 * Write to the connected OutputStream.
 * @param buffer The bytes to write
 */
public void write(byte[] buffer) {
    try {
        mmOutputStream.write(buffer);
    } catch (IOException e) {
    }
}

public void cancel() {
    try {
        mmInputStream.close();
    } catch (IOException e2) {
        e2.printStackTrace();
    }
    try {
        mmOutputStream.flush();
    } catch (IOException e1) {
        e1.printStackTrace();
    }
    try {
        mmSocket.close();
    } catch (IOException e) {
    }
}
}
}

```

src\DeviceList.java

```

package com.pornchai.ecpr;

import java.util.Set;

import android.app.Activity;
import android.bluetooth.BluetoothAdapter;
import android.bluetooth.BluetoothDevice;
import android.content.BroadcastReceiver;
import android.content.Context;
import android.content.Intent;
import android.content.IntentFilter;
import android.os.Bundle;
import android.view.View;
import android.view.Window;
import android.view.View.OnClickListener;
import android.widget.AdapterView;
import android.widget.AdapterView.OnItemClickListener;
import android.widget.ArrayAdapter;
import android.widget.Button;

```



```

import android.widget.ListView;
import android.widget.TextView;
import android.widget.Toast;
import android.widget.AdapterView.OnItemClickListener;

public class DeviceList extends Activity {

    public static String EXTRA_DEVICE_ADDRESS = "device_address";
    private BluetoothAdapter mBtAdapter;
    private ArrayAdapter<String> mPairedDevicesArrayAdapter;
    private ArrayAdapter<String> mNewDevicesArrayAdapter;

    protected void onCreate(Bundle savedInstanceState) {
        super.onCreate(savedInstanceState);
        requestWindowFeature(Window.FEATURE_INDETERMINATE_PROGRESS);
        setContentView(R.layout.device_list);
        // Set result CANCELED incase the user backs out
        setResult(Activity.RESULT_CANCELED);

        Button scanButton = (Button) findViewById(R.id.button_scan);
        scanButton.setOnClickListener(new OnClickListener() {
            public void onClick(View v) {
                doDiscovery();
                v.setVisibility(View.GONE);
            }
        });

        mPairedDevicesArrayAdapter = new ArrayAdapter<String>(this,
R.layout.device_name);
        mNewDevicesArrayAdapter = new ArrayAdapter<String>(this,
R.layout.device_name);

        // Find and set up the ListView for paired devices
        ListView pairedListView = (ListView)
findViewById(R.id.paired_devices);
        pairedListView.setAdapter(mPairedDevicesArrayAdapter);
        pairedListView.setOnItemClickListener(mDeviceClickListener);

        // Find and set up the ListView for newly discovered devices
        ListView newDevicesListView = (ListView)
findViewById(R.id.new_devices);
        newDevicesListView.setAdapter(mNewDevicesArrayAdapter);
        newDevicesListView.setOnItemClickListener(mDeviceClickListener);

        // Register for broadcasts when a device is discovered
        IntentFilter filter = new
IntentFilter(BluetoothDevice.ACTION_FOUND);
        this.registerReceiver(mReceiver, filter);

        // Register for broadcasts when discovery has finished
        filter = new
IntentFilter(BluetoothAdapter.ACTION_DISCOVERY_FINISHED);
        this.registerReceiver(mReceiver, filter);

        mBtAdapter = BluetoothAdapter.getDefaultAdapter();
        Set<BluetoothDevice> pairedDevices = mBtAdapter.getBondedDevices();
        // If there are paired devices, add each one to the ArrayAdapter
        if (pairedDevices.size() > 0) {

```

```

findViewById(R.id.title_paired_devices).setVisibility(View.VISIBLE);
    for (BluetoothDevice device : pairedDevices) {
        mPairedDevicesArrayAdapter.add(device.getName() + "\n" +
device.getAddress());
    }
    } else {
        String noDevices = "No devices paired";
        mPairedDevicesArrayAdapter.add(noDevices);
    }
}

@Override
protected void onDestroy() {
    super.onDestroy();

    // Make sure we're not doing discovery anymore
    if (mBtAdapter != null) {
        mBtAdapter.cancelDiscovery();
    }

    // Unregister broadcast listeners
    this.unregisterReceiver(mReceiver);
}

/**
 * Start device discover with the BluetoothAdapter
 */
private void doDiscovery() {
    //if (D) Log.d(TAG, "doDiscovery()");

    // Indicate scanning in the title
    setProgressBarIndeterminateVisibility(true);
    setTitle("Scanning");

    // Turn on sub-title for new devices
    findViewById(R.id.title_new_devices).setVisibility(View.VISIBLE);

    // If we're already discovering, stop it
    if (mBtAdapter.isDiscovering()) {
        mBtAdapter.cancelDiscovery();
    }

    // Request discover from BluetoothAdapter
    mBtAdapter.startDiscovery();
}

// The on-click listener for all devices in the ListViews
private OnItemClickListener mDeviceClickListener = new
OnItemClickListener() {
    public void onItemClick(AdapterView? av, View v, int arg2, long
arg3) {
        // Cancel discovery because it's costly and we're about to
connect
        mBtAdapter.cancelDiscovery();

        // Get the device MAC address, which is the last 17 chars in
the View

```



```

<string name="status2">Intializing . . .</string>
<string name="m_discoverable">Discoverable</string>
<string name="scan">SCAN</string>
<string name="m_scan">Scan</string>
<string name="paired">Paired</string>
<string name="other">Other</string>
<string name="control">Electric Pole Climbing Robot Controller</string>

<string name="m_send">Send</string>
<string name="m_stop">Stop</string>

<!-- UI -->
<string name="btn_up">UP</string>
<string name="btn_down">Down</string>
<string name="btn_lock">Lock</string>
<string name="btn_unlock">Unlock</string>
<string name="btn_clear">Clear</string>

</resources>

```

AndroidManifest.xml

```

<?xml version="1.0" encoding="utf-8"?>
<manifest xmlns:android="http://schemas.android.com/apk/res/android"
    package="com.pornchai.ecpr"
    android:versionCode="1"
    android:versionName="1.0" >

    <uses-sdk
        android:minSdkVersion="8"
        android:targetSdkVersion="17" />
    <uses-permission android:name="android.permission.BLUETOOTH"/>
    <uses-permission android:name="android.permission.BLUETOOTH_ADMIN"/>

    <application
        android:allowBackup="true"
        android:icon="@drawable/ic_launcher"
        android:label="@string/app_name"
        android:theme="@style/AppTheme" >
        <activity
            android:name="com.pornchai.ecpr.EPCR"
            android:label="@string/app_name" >
            <intent-filter>
                <action android:name="android.intent.action.MAIN" />

                <category android:name="android.intent.category.LAUNCHER"
            />
            </intent-filter>
        </activity>
        <activity
            android:name=".DeviceList"
            android:label="Select Device"
            android:theme="@android:style/Theme.Dialog"
            android:configChanges="orientation|keyboardHidden" />
    </application>

</manifest>

```